

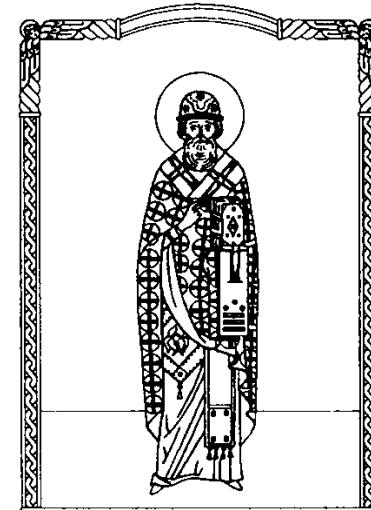
Вяліка посная Трыёдзь (у скароце)

Том 2

пакутны тыдзень

Львоў

2007 Л.Б.

Парафія свт. Кірыла Тураўскага, г.Львов'

Аўтарызавана перакладзены съвятаром Сяргуком Горбікам

Дзеля служэньня ў Беларускам Праваслаўнам Абрадзе

У СВЯТЫ I ВЯЛІКІ ПАНЯДЗЕЛАК

НА РАНИШНЯЙ

Пасъля шасыціпсальмаў съпяваем “Алілуя”, тон 8.

Трапар, тон 8

Вось, Жаніх прыходзіць апоўначы, / і дабрашчасны той слуга, каго знайдзе Ён не съячым, / але, наўпакі, няварты той, каго Ён знайдзе бэстурботным. / Глядзі жа, душа мая, не будзь пераможаная сном, ды не будзеш съмерці адданая, / і увязнена па-за Царствам, / але акрыяй, заклікаючы: / Святы, Святы, Святы Ты, Божа, / малітвамі Богародзіцы памілуй нас! (3)

Звычайнае вершаслоўя.

Пасъля 1 вершаслоўя сядальны, тон 1

Пакуты святыя ў цяперашні дзень, / як съяціла выратавальня узыходзяць сусьевету: / бо Христос съпяшаецца пацярпець па дабрыні; / усё Трымаючы ў руцэ Сваёй / дабраваліць быць павешаным на Дрэве, / каб выратаваць чалавека.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Пакуты святыя ў цяперашні дзень, / як съяціла выратавальня узыходзяць сусьевету: / бо Христос съпяшаецца пацярпець па дабрыні; / усё Трымаючы ў руцэ Сваёй / дабраваліць быць павешаным на Дрэве, / каб выратаваць чалавека.

Пасъля 2 вершаслоўя сядальны, тон 1

Нябачны Судзьдзя! / Як Ты бачым быў у целе, / і як прыходзіш, каб быць забітым мужамі беззаконнымі, / Сваёй пакутай асуджаючы наша асуджэнне? / Таму хвалу, веліч і славу узносім уладзе Тваёй, Слова, / згодна іх прыносім.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Нябачны Судзьдзя! / Як Ты бачым быў у целе, / і як

приходзіш, каб быць забітым мужамі беззаконнымі, / Сваёй пакутай асуджаючы наша асуджэнне? / Таму хвалу, веліч і славу узносім уладзе Тваёй, Слова, / згодна іх прыносім.

Пасъля 3 вершаслоўя сядальны, тон 8

Пакутаў Гасподніх пачатак / сёньняшні дзень бліскуча прыносіць. / Прыйдзіце жа, любячыя съяткаваць, / сустрэнем яго съпевамі: / бо Стваральнік прыходзіць Крыж прыняць, / дазнаныні і раны на судзе Пілят. / Таму, атрымаўшы ад слугі удар у твар, / усё пераносіць, каб чалавека выратаваць. / Таму выгукнем Яму: / “Чалавекалюбны Хрысьце Божа, / падаруй грахоў адпушчэнне / пакланяючымся з вераю прычыстым пакутам Тваім!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Пакутаў Гасподніх пачатак / сёньняшні дзень бліскуча прыносіць. / Прыйдзіце жа, любячыя съяткаваць, / сустрэнем яго съпевамі: / бо Стваральнік прыходзіць Крыж прыняць, / дазнаныні і раны на судзе Пілят. / Таму, атрымаўшы ад слугі удар у твар, / усё пераносіць, каб чалавека выратаваць. / Таму выгукнем Яму: / “Чалавекалюбны Хрысьце Божа, / падаруй грахоў адпушчэнне / пакланяючымся з вераю прычыстым пакутам Тваім!”

Евангельля ад Мацьвея, пач. 84. Мц. 21: 18–43.

Пасъля псальма 50 і малітва

Збаў, Боже, людзей Тваіх:

Госпадзі, памілуй. (12)

Трысьпей, спадара Касьмы Маюмскага, тон 2

Ірмасы съпяваваюца двойчы, трапары на 12.

Песня 1

Ірмас: Непраходнае усхваляванае мора / Боскім Сваім наказам Асушыўшаму, / і народ Ізраільскі праз яго пешкі правёўшаму, / Госпаду заспяваем; / бо хвалебна Ён уславіўся.

Прысьпей: Слава Табе, Божа наш, слава Табе.¹

Няўмоўна Слова Боскага сыходжанье: / той жа Хрыстос - Сам Бог і разам чалавек; / Боскасць Сваю не лічачы дзеля Сябе крадзяжом, / Ён, выяву слугі прыняўшы, выяўляе гэта вучням; / бо хвалебна Ён уславіўся.

Паслужыць Я Сам прыйшоў Адаму згалеламу, / у чию выяву апрануўся добрахвотна / Я - Стваральнік, багаты Боскасцю, / і пакласыці душу Маю за яго ў адкупленье / жадаю Я, беззапальны па Боскасці.

Кандак, тон 8

Якаў смуткаваў аб страце Іосіфа, / а той, доблесны сядзеў на калясніцы, як цар ушанаваны; / бо не стаўшы аднойчы рабом асалоды з эгіпцянкай, / ён здабыў за гэта славу ад Бачыўшага чалавечыя сэрцы / і Даючага вянок нятленья.

Ікас: Да скрухі цяпер дадамо скруху, / і пральем сълёзы з Якавам, / аплакваючи Іосіфа хвалебнага і цнатлівага, / прададзенага ў рабства целам, але душу нэпаланёнаі захаваўшаму / і уладу над усім Эгіптам атрымаўшаму: / бо Бог падае слугам Сваім / вянок нятленья.

Сінаксы.

Песньня 8

Ірмас: Застрашыўся бязгрэшнага цела чыстых юнакоў, / адпаведнага душе, / і адступіў агонь нястрымны, / ускормлены бязъмерным рэчывам; / а калі зъяслела заўсёды жывое полымя, / няспынная съявалася песня: / “Усё тварэньні, Госпада апяявайце / і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

“У вас тады усё пазнаюць Маіх вучняў, / калі запаведзі Мае выканаеце”, - / гаворыць Выратавальнік сябрам Сваім, / на пакуту ідучы; - / “мір майце паміж сабой і са усімі, / і, пакорліва мудрагелячы, узвышайцеся; / і, спазнаўшы Госпада ў Мне, / апяявайце і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

“Справай чужога вам звычаю паганская / хай будзе

панаванье над субратамі. / Бо гэта не Маё жрэбя, / але валадарства Маё - вольнае дабраваленяня. / Такім чынам, хто паміж вамі жадае быць перад іншымі узянуты, / ды будзе з усіх апошнім; / і, спазнаўшы Госпада ў Мне, / апяявайце і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

Хвалім, дабраслаўляем, пакланяемся Госпаду, апяваючи і узынімаючи Яго ва усе стагодзьдзя.

Ірмас: Застрашыўся бязгрэшнага цела чыстых юнакоў, / адпаведнага душе, / і адступіў агонь нястрымны, / ускормлены бязъмерным рэчывам; / а калі зъяслела заўсёды жывое полымя, / няспынная съявалася песня: / “Усё тварэньні, Госпада апяявайце / і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!”

“Годнасьцю вышэйшую за Хэрувімаў:” не съяваём.

Песньня 9

Ірмас: Узъялічыў Ты, Хрысьце, нарадзіўшую Цябе Богародзіцу, / ад Якой Ты, Стваральнік наш, / апрануўся целам, нам ва усім падобным, / у адкупленье нашых грахоў недасьведчанасці; / Яе дабрашчаснай мянуючы, мы, усе роды, / Цябе узъялічваем.

“Усякі бруд запалаў адпрэчыўшы, / засвойце разуменьне разумнае, / годнае Боскага Царства, / у якім вы уславіцеся, зъяючы ясьнай сонцы”, / - прадказаў Ты, усіх Усямудрасць, / Тваім апосталам.

“Пазіраючы на Мяне”, - сказаў Ты, Госпадзі, / вучням Сваім, - не шматмудрагельце, / але прытрымлівайцеся за думкамі пакорлівымі; / вы п'яце чару Маю, якую Я п'ю; / таму ў Царстве Айца Майго / са Мною уславіцеся.

Ірмас: Узъялічыў Ты, Хрысьце, нарадзіўшую Цябе Богародзіцу, / ад Якой Ты, Стваральнік наш, / апрануўся целам, нам ва усім падобным, / у адкупленье нашых грахоў недасьведчанасці; / Яе дабрашчаснай мянуючы, мы, усе роды, / Цябе узъялічваем.

Зямны паклон.

¹ Гэты прысьпей съяваеца ўвесь Пакутны тыдзень.

Экзапастылар

Палац Твой бачу я, Выратавальник мой, упрыгожаным, / але вопраткі не маю, каб увайсьці ў яго. / Зрабі съветлым адзеньне души маёй, / Падавец съятла, і выратуй мяне. (3)

На “Хваліце:” вершыры саматонныя на 4, тон 1

Госпад, ідуchy на добраахвотную пакуту, / гаварыў апосталам на шляху: / “Вось, мы узыходзім у Ерусалім, / і адданы будзе Сын Чалавечы, як напісана аб Ім!” / Давайце жа і мы, вычышчанымі думкамі / будзем спадарожніцаць Яму, і з Ім укрыжуемся, / і заб'ем сябе дзеля Яго дзеля жыцьцёвых асалодаў, / каб з Ім і ажыць, і пачуць Яго, клікаючага: / “Ужо не ў зямны Ерусалім узыходжу, каб пацярпець, / але да Айца Майго і Айца вашага, / і да Бога Майго і Бога вашага, / і вас з Сабой узьнясу ў горны Ерусалім, / у Царства Нябеснае!” (2)

Тон 5: Дасягнуўшы, верныя, / выратавальнай пакуты Хрыста Бога, / невымоўную Яго прыцярплячасьць уславім, / каб Ён па міласэрнасьці Сваёй / узвеў з Сабою і нас, забітых грахом, / як Добры і Чалавекалюбы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, ідуchy на пакуту / і сцвярджаючы Сваіх вучняў, / Ты, заклікаўшы іх, гаварыў ім сам-насам: / “Як вы слоў Maix не падушыце, / тых, што Я перш вам сказаў, / што ніякаму Прароку, як напісана, / немагчыма па-за Ерусалімам быць забітым? / Цяпер жа надышла гадзіна, / аб якой Я вам гаварыў: / бо вось, Я аддаю Сябе ў рукі грэшнікаў на зьневажанье; / і яны, да Крыжа Мяне прыцвячыўшы, / і пахаванью аддаўшы, / пагарджаным злычаць, як мёртвага. / Аднак адважвайцесь: бо Я паўстану на трэці дзень / на радасьць верным і ў жыцьцё вечнае!”

На вершоўны саматонныя, тон 5

Не спасыцігаючы невымоўнай таемніцы / задума Твайго, Госпад, / маці сыноў Зевядзеявых прасіла ў Цябе, / каб

ушанаваньні часовага царства / былі падараваныя дзесяцям яе; / але замест таго Ты абяцаў, / што чару съмяротную будуць піць сябры Твае, / тую чару, аб якой Ты гаварыў, / што Сам перш іх будзеш піць яе / дзеля ачышчэння нас ад грахоў. / Таму мы Табе заклікаем: / “Выратаванье душаў наших, слава Табе!”

Верш: Насыціліся мы рана раніцай літасцю Тваёю, Госпадзі:

Госпадзі, усядасканалым чынам мудрагеліць / навучаочы вучняў Сваіх, / ты запавядаў ім язычнікам не прыпадабняцца / у жаданьні начальніцаць над меншымі: / “Не так ды будзе ў вас, Maix вучняў, / бо Сам Я - жабрак па волі Сваёй. / Так, першы сярод вас ды будзе усім слуга; / кіруючы жа - як падлеглы, / а першы - як апошні. / Бо Сам Я прыйшоў згалеламу Адаму паслужыць, / і аддаць душу Маю ў адкупленье шматлікіх, / клікаючых Мне: Слава Табе!”

Верш: I ды будзе ззянне Госпада Бога нашага на нас:

Тон 8: Застрашыўшыся пакараньні, брація, / высмаглай за бясплоднасьць смакоўніцы, / пакаянны плён годны прынясем Хрысту, / падаючаму нам вялікую міласьць.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Другой Еву ў эгіпцянцы здабудучы, / імкнуўся зьмей яе прамовамі лісълівымі спакусіць Іосіфа; / але ён, пакінуўшы вопратку, зъбег ад граху, / і, голы, не сароміўся, як першародны да непаслушэнства. / Яго маленіямі, Хрысьце, памілуй нас.

Таксама: “Добра ёсьць:” I сканчэння ранішняй па чыну Вялікай Чатырохдзесятніцы.

Водпуск: Госпад, ідуchy на добраахвотную пакуту:

На першай і дзевятай гадзіне кафізмаў няма. Трэцяя і шестая гадзіны з кафізмамі. На гадзінах трэцяй, шостай і дзевятай у Панядзелак, у Аўторак і ў Сераду чытаеца Чатырыевангельля. На трэцяй гадзіне паслья “Богародзіца, Ты лаза праўдзівая:” выносіцца св. Евангельле з дźвуму

запаленымі съяцільнікамі і кладзеца на аналоі. Съятар кадзіць увесь храм; на шостай жа гадзіне - толькі Евангельле. На дзевятай - зноў увесь храм. Па сканчэнні ж чытаньня прамаўляем: "Госпад Бог дабраслаўлёны;" I іншую пасъядоўнасьць. Кандак дня: "Якаў смуткаваў аб страце Іосіфа;" I звычайныя паклоны.

НА ШОСТАЙ ГАДЗІНЕ

"Прыйдзіце, паклонімся;" тройчы і звычайныя псальмы: Кафізма 8. Таксама трапар: "У дзень шосты і ў шостую жа гадзіну;" і Богародзічны: "Няма ў нас адварі;" і 3 паклоны.

Трапар прароцтва, тон 6

Душою пакутуючай мы прыпадаем да Цябе, і молім Цябе, Выратавальнік сусьвету, бо Ты - Бог кабчыхся.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Душою пакутуючай мы прыпадаем да Цябе, і молім Цябе, Выратавальнік сусьвету, бо Ты - Бог кабчыхся.

Пракімен, тон 4

Калі вяртаў Гасподзь палон Сіёна.

Верш: Тады вусны нашы былі поўныя весялосці.

Пс 125:1А, 2А

Прароцтва Езекііля чытаньня: 1:1–20

Пракімен, тон 4

Калі Гасподзь ня збудуе дома, / марна працуець будаўнікі яго.

Верш: Калі Гасподзь не ахавае горада, марна чувае варта.

Пс 126:1

I чытаеца Евангельле па належнаму чыну. Па чытаньні жа:

"Хутка ды сустрэне нас спачуванье Тваё, Госпадзі;"

Трысъяцьця па "Ойча наш:", Кандак дня.

Госпадзі, памілуй. (40)

І іншае па чыну, і водпуск.

Дзевятая ж гадзіна ва усё тры дні без кафізмы, але з чытаньнем Чатырыевангельля: Пасъля жа чытаньня - "Не здрадзь нас да канца;" Трысъяцьця па "Ойча наш:", Кандак дня. "У Царстве Тваім:" I іншая пасъядоўнасьць, як звычайна. I пачынаем Вячорню.

У СВЯТЫ I ВЯЛКІ ПАНЯДЗЕЛАК НА ВЯЧОРНЯЙ

Па прадпачатковай псальме кафізма 18.

На "Госпада клічу;" верширы на 10; і съпяваем саматонныя дні 4 па двойчы, а два – па аднаму, тон 1:

Госпад, ідуchy на добраахвотную пакуту, / гаварыў апосталам на шляху: / "Вось, мы уваходзім у Ерусалім, / і адданы будзе Сын Чалавечы, як напісана аб Ім!" / "Давайце жа і мы, вычышчанымі думкамі / будзем спадарожніцаць Яму, і з Ім укрыжуемся, / і заб'ем сябе дзеля Яго дзеля жыццёвых асалодаў, / каб з Ім і ажыць, і пачуць Яго, абвяшчаючага: / "Ужо не ў зямны Ерусалім узыходжу, каб пацярпець, / але да Айца Майго і Айца вашага, / і да Бога Майго і Бога вашага, / і вас з Сабой узнясу ў горны Ерусалім, / у Царства Нябеснае!" (2)

Тон 5: Дасягнуўшы, верныя, / выратавальнай пакуты Хрыста Бога, / невымоўную Яго прыцярплячасць уславім, / каб Ён па міласэрнасьці Сваёй / узвёў з Сабою і нас, забітых грахом, / як Добры і Чалавекалюбы. (2)

Госпад, ідуchy на пакуту / і сцвярджаючы Сваіх вучняў, / Ты, заклікаўшы іх, гаварыў ім сам-насам: / "Як вы слоў Maix не падушыце, / тых, што Я перш вам сказаў, / што ніякаму Прароку, як напісана, / немагчыма па-за Ерусалімам быць забітым? / Цяпер жа надышла гадзіна, / аб якой Я вам гаварыў: / бо вось, Я аддаю Сябе ў рукі грэшнікаў на зьневажанье; / і яны, да Крыжа Мяне прыцвячыўшы, / і пахаванью аддаўшы, / пагардзаным зыліцаць, як мёртвага. / Аднак адважвайцесь: бо Я паўстану на трэці дзень / на радасць верным і ў жыццё вечнае!" (2)

Не спасыцігаючы невымоўнай таемніцы / задума Твайго,

Госпад, / маці сыноў Зевядзеяных прасіла ў Цябе, / каб ушанаваньні часовага царства / былі падараваныя дзесям яе; / але замест таго Ты абяцаў, / што чару съмяротную будуць піць сябры Твае, / тулу чару, аб якой Ты гаварыў, / што Сам перш іх будзеш піць яе / дзеля ачышчэння нас ад грахоў. / Таму мы Табе заклікаем: / “Выратаванье душаў нашых, слава Табе!” (2)

Госпадзі, усядасканалым чынам мудрагеліцу / навучаючы вучняў Сваіх, / ты запавядаў ім язычнікам не прыпадабняцца / у жаданьні начальніцаць над меншымі: / “Не так ды будзе ў вас, Маіх вучняў, / бо Сам Я - жабрак па волі Сваёй. / Так, першы сярод вас ды будзе усім слуга; / кіруочы жа - як падлеглы, / а першы - як апошні. / Бо Сам Я прыйшоў згалеламу Адаму паслужыць, / і аддаць душу Маю ў адкупленье шматлікіх, / клікаючых Мне: Слава Табе!”

Тон 8: Застрашыўшыся пакараньні, брація, / высмаглай за бясплоднасць смакоўніцы, / пакаянні плён годны прынясем Хрысту, / падаючаму нам вялікую міласць.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Другой Еву ў эгіпцянцы здабудучы, / імкнуўся зьмей яе прамовамі лісьлівымі спакусіць Іосіфа; / але ён, пакінуўшы вітратку, збег ад граху, / і, голы, не сароміўся, як першародны да непаслушэнства. / Яго маленъямі, Хрысьце, памілуй нас.

Уваход з Евангельлям. “Свет радасны:”

Пракімен, тон 6

Дабраславіць Цябе Гасподзь зь Сіёна, і ўбачыш бяспеку Ерусаліма.

Верш: Дабрашчасны кожны, хто баіцца Госпада, хто ходзіць шляхамі ягонымі!

Пс 127:5А, 1

1. Выходу чытаньня. Вых 1:1–20.

Пракімен, тон 6

Дабраслаўляем вас імем Гасподнім!

Верш: Шмат уцікалі мяне зь юнацтва майго.

Пс 128:8Б, 1А

2. Ёва чытаньня. Ёв 1:1–12.

Затым: Ды выкананаецца малітва мая:

Евангельля ад Мацьвея, пач. 98. Мц. 24:3–35.

Ды іншая пасълядоўнасць Літургіі Раней Асвячонах Дароў. Таксама і ў Вялікі Аўторак, і ў Вялікую Сераду.

Калі Літургія не служыца:

На “Госпада клічу:” вершыры на 6. тон 1:

Госпад, ідучы на добрахвотную пакуту, / гаварыў апосталам на шляху: / “Вось, мы уваходзім у Ерусалім, / і адданы будзе Сын Чалавечы, як напісаны аб Ім”! / “Давайце жа і мы, вычышчанымі думкамі / будзем спадарожніцаць Яму, і з Ім укрыжуемся, / і заб'ем сябе дзеля Яго дзеля жыццёвых асалодаў, / каб з Ім і ажыць, і пачуць Яго, абвяшчаючага: / “Ужо не ў зямны Ерусалім узыходжу, каб пацярпець, / але да Айца Майго і Айца вашага, / і да Бога Майго і Бога вашага, / і вас з Сабой узынясу ў горны Ерусалім, / у Царства Нябеснае!” (2)

Дасягнуўшы, верныя, / выратавальны пакуты Хрыста Бога, / невымоўньюю Яго прыцярплячысць уславім, / каб Ён па міласэрнасці Сваёй / узвеў з Сабою і нас, забітых грахом, / як Добры і Чалавекалюбы.

Не спасыцігаючы невымоўнай таемніцы / задума Твайго, Госпад, / маці сыноў Зевядзеяных прасіла ў Цябе, / каб ушанаваньні часовага царства / былі падараваныя дзесям яе; / але замест таго Ты абяцаў, / што чару съмяротную будуць піць сябры Твае, / тулу чару, аб якой Ты гаварыў, / што Сам перш іх будзеш піць яе / дзеля ачышчэння нас ад грахоў. / Таму мы Табе заклікаем: / “Выратаванье душаў нашых, слава Табе!” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Госпад, ідучы на пакуту / і сцвярджаючы Сваіх вучняў, / Ты, заклікаўшы іх, гаварыў ім сам-насам: / “Як вы слоў Маіх не падушыце, / тых, што Я перш вам сказаў, / што ніякаму Прароку, як напісаны, / немагчыма па-за Ерусалімам быць забітым? / Цяпер жа надышла гадзіна, / аб якой Я вам гаварыў: / бо вось, Я аддаю Сябе ў рукі грэшнікаў на

зыневажанье; / і яны, да Крыжа Мяне прыцвячыўшы, / і пахаванью аддаўшы, / пагарджаным зылічаць, як мёртвага. / Аднак адважвайцеся: бо Я паўстану на трэці дзень / на радасць верным і ў жыцьцё вечнае!"

Уваход з Евангельлям. "Съвет радасны:"

Пракімен, і парэмій, і Евангельле. Затым "Падай Госпадзі:", екцыяньня просьбы. На вершиоўны звычайныя веры: "Да Цябе узвёў я вочы мае."

Вершыры, тон 8

Госпадзі, усядасканалым чынам мудрагеліць / навучаючи вучняў Сваіх, / ты запавядаў ім язычнікам не прыпадабняцца / у жаданьні начальнічаць над меншымі: / "Не так ды будзе ў вас, Маіх вучняў, / бо Сам Я - жабрак па волі Сваёй. / Так, першы сярод вас ды будзе усім слуга; / кіруючы жа - як падлеглы, / а першы - як апошні. / Бо Сам Я прыйшоў згалеламу Адаму паслужыць, / і аддаць душу Маю ў адкупленье шматлікіх, / клікаючых Мне: Слава Табе!" (2)

Застрашыўшыся пакараньні, брація, / высмаглай за бясплоднасць смакоўніцы, / пакаянні плён годны прынясем Хрысту, / падаючаму нам вялікую міласць.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Другой Еву ў эгіпцянцы здабудучы, / імкнуўся зъмей яе прамовамі лісьлівымі спакусіць Іосіфа; / але ён, пакінуўшы вопратку, зъбег ад граху, / і, голы, не сароміўся, як першародны да непаслушэнства. / Яго маленъямі, Хрысьце, памілуй нас.

Потым "Сёньня адпускаеш." ды іниае згодна статуту Вялікай Чатырыдзесятніцы.

Таксама адбываецца служба ў Аўторак і Сераду.

У СВЯТАЫ ВЯЛІКІ ПАНЯДЗЕЛАК НА ПОВЯЧОР'Я

Вялікае повячор'я і на ім съпяваецца трысьпенеў звышгоднага Андрэя Крыцкага, тон 8

Песьня 2

Ірмас: Слухайце, нябёсы, - і ўзвяшчу, / і апяю Хрыста, / Які ад Дзевы ў целе прыйшоў.

Пайдзем са Хрыстом / да гары Еляёнскай таямніча, / з апосталамі перабываць з Ім.

Уцям, пакорлівае маё сэрца, / што значыць прыпавесцьць аб жоранах, / якую перш вымавіў Христос, / і будзь цвярозым з гэтага часу.

Рыхтуй саму сябе да зыходу, о душа мая: / прышэсце набліжаецца / непадкупнага Судзьдзі.

Богародзічны: Усячыстая Богародзіца Дзева, / адзіная ўсяслаўная, / Сына Твайго молі аб слугах Тваіх.

Іншы, таго ж тону

Ірмас: Бачыце, бачыце, што Я ёсьць Бог, / у старажытнасці Ізраіль праз Чырвонае мора правёўшы, / і сілкаваўшы, і выратаваўшы, і вызваліўшы / ад горкага рабства фараонава.

Бачыце, бачыце, што Я ёсьць Бог, / перш быцця усяго, / і перш, чым паўсталі зямля і неба, дасьведчаны усё, / як цалкам знаходзячымся ў Айце, / і Яго ў Сабе носячы цалкавіта.

Словам Я стварыў неба разам з зямлёй: / бо быў заўсёды з Айцом, і словам ношу гэта усё, / як Слова, мудрасць, і сіла, / і выява, і судзеючы і роўны дзеяньнем!

Хто пары усталяваў? / Хто захоўвае стагодзьдзі? / Хто усё вызначае і рухае? / Калі не Безпачатковы, заўсёды знаходзячыся з Айцом, / як промень у съвятле?

О бязъмернае Тваё чалавекалюбства, Ісусе! / Бо Ты здаўна зрабіў вядомым нам час канца, / гадзіну схаваўшы, але ясна паказаўшы / яго прыкметы.

Усё ведаеш, усё ведаеш Ты, Ісусе, / як меючы ў Сабе усю

Айцоўскую годнасць боскую, / і усяго Духу па існасці
носячы ў Сабе, / гэтак жа вечнага, як і Айцец.

Уладар Госпад, творца стагодзьдзяў, / удастай і нас
святы той голас тады пачуць, / заклікаючы абрањнікаў Айца
ў Царства Нябеснае.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Безпачатковая, няствораная Тройца, / непадзельнае
Адзінства, / наяўная як Тры і Адно! / Ойча, Сын і Дух, адзіны
Божа, / прымі песьню ад тленных съпевакоў, / як з вуснаў
палымяных.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Прыстанкам Боскім святым Ты зьявілася,
Дзева: / бо Нябесны Цар, у Цябе усяліўшыся плоццю, / выйшаў
на свяতло выдатным, / чалавека ў Сабе зъмяніўшы боска.

Сядальны, тон 2

Міласэрнасцю рухомы, Хрысьце, / Ты добраахвотна
выходзіш на пакуты, Дабрадзей, / жадаючы нас пазбавіць ад
запалу, / і ад асуджэння на зньявленыне ў адзе. / Таму мы
аплем святыя Твае пакуты, / і славім усю Тваю,
Выратавальнік, бязмежную ласку.

Песьня 8

Ірмас: Анёлы і нябёсы! / На пасадзе славы Сядзячага / і
няспынна як Бога услаўляемага, / дабраслаўляйце, асьпявайце
і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!

Усё ты пачула, душа, / як Хрыстос Боскім вучням Свайм /
абвяшчаў, аб сконе сусвету гаворачы; / ты жа, спазнаўшы
свой канец, рыхтуйся надалей: / час зыходу надышоў.

Уціміла ты, бясплодная душа, / прыклад благога раба; /
бойся і не грэбуй здольнасцю, якую прыняла / не з тым, каб
схаваць у зямлю, / але каб гандаль весткі.

Ды съветлым будзе свяцільнік, / ды прызывае з яго / як
некалі ў дзеў разумных і ялей - спачуваньне, / каб здабыць
табе, душа мая, тады / шлюбны палац Хрыстоў адчыненым.

Аб уцёках у сыботу / і ў зімовы час гаворачы, / Настаўнік

прадвесніць загадкава / буру сучаснасці сёмага стагодзьдзя,
/ на працягу якога наступіць / канец як зіма.

Як хутка праносіцца маланка, / так будзе тады гэтае
страшнае прышэсцце / Уладары твайго, душа мая; / чула ты аб
тым, / быць гатовай надалей пастарайся.

Калі прыйдзе Судзьдзя з тысячамі і мірыядамі / анёльскіх
палкоў і ваяроў, / тады які страх душу мая, / якое трапятанье,
- нажаль мне, - / калі усё голымі стаяць.

Дабраслаім Айца, і Сына, і Святога Духа, Госпада.

Сапраўды Троіца - Адзіны Бог: / ні Айцец ў сыноўства не
перайшоў, / ні Сын не зъмяніўся ў сыходжаньні, / але і кожнае
з Твараў у Сабе / і усе разам Яны - Свяতло; / Бога ў Трох я
услаўляю павек.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Па хадайніцтвах Богародзіцы / прымі,
Божа, малітву нашу, / наўзамен жа пашлі / міласцяў Тваіх на
усіх багата / і мір Твой падай народу Твайму.

Хвалім, дабраслаўляем, пакланяємся Госпаду, асьпявачы і
узынімаючы Яго ва усе стагодзьдзя.

Ірмас: Анёлы і нябёсы! / На пасадзе славы Сядзячага / і
няспынна як Бога услаўляемага, / дабраслаўляйце, асьпявайце
і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!

Песьнь 9

Ірмас: Перш паказанае на гора заканадаўцу / у агні і
кусыце цярновым / Нараджэння Хрыста ад Усядзевы / дзеля
выратаваньня нас, верных, / съпевамі няспыннымі
узыялічым.

Чула ты, душа мая, / як Судзьдзя загадзя абвяшчае / і
вучыць аб часе скону: / рыхтуй да зыходу свае справы, / каб
не быць, як ні да чаго не прыдатная, / адпрэчанай Богам.

Ад смакоўніцы навучайся скону, о душачы мая! / Калі
дасыць яна лісьце далікатныя / і галінкі узрасціць, / неўзабаве
жніва гадзіна; / і ты, калі убачыш гэта, / спазнай, што канец
пры дзывярах.

Хто іншы, апроч Цябе / Айца Твайго ведае? / Альбо каму, акрамя Цябе, вядомы гадзіна альбо дзень? / Бо ў Табе знаходзяцца усе скарбы прамудрасьці, / Хрысьце Божа.

Кнігі расчыняцца тады / і пасады будуць пастаўленыя; / дзеі жа выкryюцца, / калі голымі паўстануць усё; / ні съведак, ні абвінаваўцы не будуць прысутнічаць: / бо усё адчынена прад Богам.

Ідзе усіх Судзьзя, / каб быць прыведзеным на суд; / на пасадзе хэрувімскам Які сядзіць / - каб як абвінавачаным паўстаць Пілят, / і усё зъведаць, каб выратаваны быў Адам.

Наблізілася Вялікдзень наш, / вялікі і Боскі; / бо праз дзьвы дня ён, навучае Христос, / прадказвая пакуты дзень, / у які Ён як ахвяра Айцу прыносіцца.

Пры Крыжы Тваім, Выратавальнік, стоячы, Маці Твая / і бачачы Тваё несправядлівае асуджэння, / заклікала: “Нажаль Мне, Дзіця Маё, Съветач незгасальны! / Запалі усім, Сонца, славы съятло!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

О Адзінка Святая: / Троіца, адзіная Боскасцю, / і Бог, у Троіцы Адзіны, / Існасць у Трох Выявах, / роўная гонарам і непадзельная слава, / пазбаў ад бедаў душы нашы!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Прымі Маці Тваёй, Хрысьце, хадайніцтва / і маленінямі Яе сусьвет улагодзь, / і умацуй скіпетры царства, / і зъяднай Цэрквы Твае разам.

Замест “Годна:”

Ірмас: Перш паказанае на гора заканадаўцу / у агні і кусьце цярновым / Нараджэння Христа ад Усядзеў / дзеля выратаванья нас, верных, / съпевамі няспыннымі узвялічым.

Зямны паклон

Трысвяціца па “Ойча наш:”; Кандак дня. Потым “Госпад сілаў, з намі перабывай.”. І ўсё іншае, як звычайна.

У СВЯТЫ I ВЯЛІКІ АЎТОРАК НА РАНШНЯЙ

Алілуя, на тон 8. Трапар тройчи: “Вось, Жаніх прыходзіць:” (гл. у Вялікі Панядзелак), і звычайнае вершаслоўя.

Паслья 1 вершаслоўя сядальны, тон 4

З любоюю, брація, прымем Жаніха, / прыгатуем свае съяцільнікі, / дабрачыннасцю зъяячы і праваслаўнай верай, / каб нам, як разумным Гасподнім дзевам, / быць гатовымі увайсьці з Ім на шлюбныя урачыстасці, / бо падае Жаніх, як Бог, / у падарунак усім вянок няблennый.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

З любоюю, брація, прымем Жаніха, / прыгатуем свае съяцільнікі, / дабрачыннасцю зъяячы і праваслаўнай верай, / каб нам, як разумным Гасподнім дзевам, / быць гатовымі увайсьці з Ім на шлюбныя урачыстасці, / бо падае Жаніх, як Бог, / у падарунак усім вянок няблennый.

Паслья 2 вершаслоўя сядальны, тон 4

Нараду беззаконную супраць Цябе, Выратавальнік, / съятары і кніжнікі падступна па зайдзрасці сабраўшы, / спакусілі Юду на здраду; / таму ён, адправіўся бессаромна / і гаварыў аб Табе беззаконным людзям: / “Што вы мне”, - ён сказаў, - “дасьце, / і я вам здраджу Яго ў руکі вашы?” / Ад асуджэння, яго напаткаўшага, / пазбаў, Госпадзі, душы нашы!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Нараду беззаконную супраць Цябе, Выратавальнік, / съятары і кніжнікі падступна па зайдзрасці сабраўшы, / спакусілі Юду на здраду; / таму ён, адправіўся бессаромна / і гаварыў аб Табе беззаконным людзям: / “Што вы мне”, - ён сказаў, - “дасьце, / і я вам здраджу Яго ў руکі вашы?” / Ад асуджэння, яго напаткаўшага, / пазбаў, Госпадзі, душы нашы!

Пасылі 3 вершаслоўя сядальны, тон 8

Юда съядома аддаецца срэбраплюству, / на Настаўніка,
непрыязны, рухаецца, / раіцца, абмяркоўвае зраду, / ад
съятла адпадае, аддаочы перавагу цемры, / змаўляеца аб
продажы, прадае Неацэннага; / таму і задушэньне ў адплату за
тое, што здзейсьніў, / атрымоўвае, няшчасны, / і съмерць
пакутлівую. / Ад яго долі пазбаў нас, Хрысьце Божа, / грахой
адпушчэньне падаочы / съяткуочым з любою прычыстыя
пакуты Твае.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Юда съядома аддаецца срэбраплюству, / на Настаўніка,
непрыязны, рухаецца, / раіцца, абмяркоўвае зраду, / ад
съятла адпадае, аддаочы перавагу цемры, / змаўляеца аб
продажы, прадае Неацэннага; / таму і задушэньне ў адплату за
тое, што здзейсьніў, / атрымоўвае, няшчасны, / і съмерць
пакутлівую. / Ад яго долі пазбаў нас, Хрысьце Божа, / грахой
адпушчэньне падаочы / съяткуочым з любою прычыстыя
пакуты Твае.

Евангельля ад Мацьвея, пачатк 90. Мц. 22: 15–23, 39.

Псалтыма 50

Потым: “Збаў, Божа, народ Твой:”,
Госпадзі памілуй. (12)

Малая екценцыя

Кандак, тон 2

Аб гадзіне канца пакумекай, душа, / і долі съесчанай
смакоўніцы спужаўшыся, / над дадзеным табе талентам
папрацай, няшчасная, / не съячы і заклікаочы: / “Ды не
застанемся мы па-за шлюбным палацам Хрыстовым!”

Ікас: Што ў нядбаньні знаходзісься, / душа мая
няшчасная? / Што не своечасова марыш у клопатах аб
бескарыйсным? / Што займаеся бясьсыледна сканчаочымся?
/ Апошняя гадзіна з гэтага часу надышла, / і маецца нам са
усім тутэйшым разлучыцца. / Даkul’ маеш час, ацверазіся,

заклікаочы: / “Зграшыла я прад Табою, Выратавальнік мой, /
не съячы мяне як бясплодную смакоўніцу, / але як
міласэрны, Госпадзі, / пашкадуй са страхам усклікаочую: /
Ды не застанемся мы па-за шлюбным палацам Хрыстовым!”

Сінаксары.

Дзьвухсьпей спадара Касьмы Маюмскага, тон 2

Ірмасы съпяваваюца двойчы, трапары на 12.

Песнья 8

Ірмас: Загаду тырана не падпарадкаваўшыся, / набожныя
тры юнака, / у печ уведзеныя, / спавядалі Бога, съпяваваочы: /
“Дабраслаўляйце, тварэныні Госпада, Госпада!”

Нядбаньня далёка ад сябе адкінем / і са съветлымі
съвяцільнікамі / несъмяротнага жаніха-Хрыста / сустрэнем
съпевамі, заклікаочы: / “Дабраслаўляйце, тварэныні Госпада,
Госпада!”

Ды будзе досьць ялея / таварыскасыці ў судзінах нашай
души, / каб не выдаткаваўшы часу на купаваныя узнагарод, /
нам съпяваваць: “Дабраслаўляйце, / тварэныні Госпада, Госпада!”

Усе вы, хто атрымаў талент ад Бога, / у роўную меру
памножце дабрыню / з дапамогай падараваўшай яе Хрыста, /
съпяваваочы: “Дабраслаўляйце, / тварэныні Госпада, Госпада!”

Хвалім, дабраслаўляем, пакланяемся Госпаду,
асъпяваваочы і узынімаочы Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Ірмас: Загаду тырана не падпарадкаваўшыся, / набожныя
тры юнака, / у печ уведзеныя, / спавядалі Бога, съпяваваочы: /
“Дабраслаўляйце, тварэныні Госпада, Госпада!”

“Гонарам вышэйшую:” не съпяваем.

Песнья 9

Ірмас: Няўмяшчальнага Бога ва улоныні умасыціўшая / і
радасць сусьвету нарадзіўшая, / Цябе мы апялем, Усясьвятая
Дзева.

“Не съпіце”, - сказаў Ты, Добры, вучням, - / “бо не ведаеце,
у якую гадзіну прыйдзе Госпад - / ушанаваць кожнаму!”

Пры другім Тваім страшным прышэсьці, Уладар, / далучы мяне да авечак, справа ад Цябе стаячых, / адкінуўшы мноства грахоў маіх.

Ірмас: Няўмяшчальнага Бога ва улоньні умясьціўшая / і радасьць сусвету нарадзіўшая, / Цябе мы апяем, Усясьвятая Дзева.

“Гонарам вышэйшую:” не съпяваєм.

Экзапастыляр

Палац Твой бачу я, Выратавальнік мой, упрыгожаным, / але вонраткі не маю, каб увайсьці ў яго. / Зрабі съветлым адзеньне душы маёй, / Падавец съятла, і выратуй мяне. (3)

На “Хваліце:” вершыры на 4, тон 1

У съветлы хор съвятых Тваіх / як увайду я, няварты? / Бо калі адважуся увайсьці з імі ў шлюбны палац, - / вонратка мяне выкryвае, бо не ў гэткай ідуць на шлюб, / і, звязаны, выгнаны буду Анёламі. / Ачысьці, Госпадзі, брыдоту душы маёй / і выратуй мяне, як Чалавекалюбчы. (2)

Тон 2: Ад душэўнага нядбаныня задрамаўшы, / не набыў я, Жаніх мой, Хрысьце, съвяцільніка, падпаленага дабрачыннасцю, / і прыпадобніўся дзяўчынам неразумным, / падчас працы марачы. / Спачувальнага сэрца Твайго не зачыні ад мяне, Уладар, / але стрэсшы з мяне змрочны сон, узвядзі, / і з разумнымі дзевамі увядзі ў Твой шлюбны палац, / дзе чисты голас съвяткуючых і клікаючых няспынна: / “Госпад, слава Табе!” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 4: Аб асуджэнні схаваўшага талент пачуўшы, душа, / не хавай слова Боскія, / узвяшчай цуды Яго, / каб, памножыўшы дабрадатны падарунак, / увайсьці табе ў радасьць Госпада Твайго.

Вершыры на вершоўны, тон 6

Прыйдзіце, верныя, / папрацуем старанна для Уладара, /

бо Ён падае слугам Сваім багацьце; / і кожны супамерна ды прымножыць дабрыні талент: / адзін мудрасьць ды ужывае на добрыя справы, / а іншы служэньне асьветы ды здзяйсьняе. / Ды прылучае жа верны / да слова Боскага неазнаёмленага, / і ды раздае багацьце бедным іншы: / бо так мы ў пазыку нам дадзенае прымножым, / і як верныя распарадчыкі дабрыні / радасьці са сваім Уладаром удастоімся. / Яе і нас удастай, Хрысьце Божа, / як Чалавекалюбчы.

Верш: Насыціліся мы рана раніцай літасцю Тваёю, Госпадзі:

Калі прыйдзеш Ты ў славе з анёльскімі палкамі / і сядзеш, Ісусе, на пасадзе дзеля разгляду, / не разлучы мяне з Сабой, Паstryр Добрый: / бо спазнаныя Табою шляхі правыя, / а левыя разбэшчаныя. / Не загубі жа з казламі мяне акамянеўшага ў граху, / але далучы мяне да авечак, якія стаяць справа, / выратуй як Чалавекалюбчы.

Верш: I ды будзе ззянне Госпада Бога нашага на нас:

Жаніх, квітнеюочы прыгажосьцю больш усіх людзей, / заклікаўшы нас на баліванье духоўнае / шлюбнага палаца Твайго! / Пачварнае ablічча мае ў вонратцы грахоў съцягні / саўдзельніцтвам у Тваіх пакутах / і, славы адзеньнем упрыгожыўшы, / прыгажосьці Тваёй сутрапезынікам зіхатлівым мяне выяви / у Тваім Царстве, як Міласэрны!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 7: Вось, душа мая, Уладар давярае табе талент. / Са страхам падарунак прымі, / - аддай у рост дзеля Далаўшага табе, / раздай жабракам і набудзь гэтym сябра ў Госпаду, / каб стаць справа ад Яго, калі Ён прыйдзе ў славе, / і пачуць дабрашчасны голас: / “Увайдзі, слуга, у радасьць Госпада Твайго!” / Удастай яе, Выратавальнік, і мяне, заблukaўшага, / па вялікай Тваёй міласьці.

Ды іншая пасълядоўнасць як звычайна.

НА 6-Й ГАДЗІНЕ

Гадзіны з звычайным вершаслоўям і чытаньнем Евангельля.

Трапар прароцтва, тон 1

Бязъмерна награшыўшым вялікадушна прабач,
Выратавальнік, і удастой нас не падвергнуўшыся асуджэнню
пакланіцца Твайму святому уваскресенью, малітвамі
Усячыстай Тваёй Маці, Адзіны Усяміласціявы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Бязъмерна награшыўшым вялікадушна пррабач,
Выратавальнік, і удастой нас не падвергнуўшыся асуджэнню
пакланіцца Твайму святому уваскресенью, малітвамі
Усячыстай Тваёй Маці, Адзіны Усяміласціявы.

Пракімен, тон 6

Хай спадзяеца Ізраіль на Господа; бо ў Госпада літасць і
вялікае ў Яго збавеньне.

Верш: З глыбіні клічу Цябе, Госпадзе, Госпадзе! пачуй
голос мой.

Пс 129:7, 1-2А

Прагненне Езекііля чытаньня. Езек 1:21-28; 2:1.

Пракімен, тон 4

Хай спадзяеца Ізраіль на Господа ад сёньня і вечна.

Верш: Госпадзе! ня пышылася сэрца маё і ня ўзносіліся
вочы мае.

Пс 130:3, 1А

Ды іншае. Зьдзясьніем і 9-ю гадзіну бех кафізмы, і
чытаем Евангельля. Спяваем “Дабрашчасныя:” з паклонамі,
як адзначана ў Панядзелак

У СВЯТАЫ I ВЯЛІКІ АЎТОРАК НА ВЯЧОРНЯЙ

У вячэрнію пару звычайнае вершаслоўя.

На “Госпада клічу:” верширы саматонныя на 10.

Тон 1: У съветлы хор съвятых Тваіх / як увайду я,
ніварты? / Бо калі адважуся увайсьці з імі ў шлюбны палац, -
/ віпратка мяне выкравае, бо не ў гэткай ідуць на шлюб, / і,
звязаны, выгнаны буду Анёламі. / Ачысьці, Госпадзі,
брыйдоту душы маёй / і выратуй мяне, як Чалавекалюбы. (2)

Тон 2: Ад душэўнага нядбання задрамаўшы, / не набыў
я, Жаніх мой, Хрысьце, съвяцільніка, падпаленага
дабрачыннасцю, / і прыпадобніуся дзяўчынам неразумным, /
падчас працы марачы. / Спачувальнага сэрца Твайго не зачыні
ад мяне, Уладар, / але стрэсшы з мяне змрочны сон, узвядзі, /
і з разумнымі дзевамі увядзі ў Твой шлюбны палац, / дзе
чысты голас съвяткуючых і клікаючых няспынна: / “Госпад,
слава Табе!” (2)

Тон 4 Аб асуджэнні схаваўшага талент пачуўшы, душа, /
не хавай слова Боскія, / узвяшчай цуды Яго, / каб,
памножыўшы дабрадатны падарунак, / увайсьці табе ў
радасць Госпада Твайго. (2)

Тон 6: Прыйдзіце, верныя, / папрацуем старанна для
Уладара, / бо Ён падае слугам Сваім багацьце; / і кожны
супамерна ды прымножыць дабрыні талент: / адзін мудрасць
ды ужывае на добрыя справы, / а іншы служэнніе асьветы ды
здзяйсняе. / Ды прылучае жа верны / да слова Боскага
неазнаёмленага, / і ды раздае багацьце бедным іншы: / бо так мы
ў пазыку нам дадзенае прымножым, / і як верныя распарадчыкі
дабрыні / радасці са сваім Уладаром удастоімся. / Яе і нас
удастой, Хрысьце Божа, / як Чалавекалюбы. (2)

Калі прыйдзеш Ты ў славе з анёльскімі палкамі / і сядзеш,
Ісусе, на пасадзе дзеля разгляду, / не разлучы мяне з Сабой,
Пастыр Добрый: / бо спазнаныя Табою шляхі правыя, / а
левыя разбэшчаныя. / Не загубі жа з казламі мяне
акамянеўшага ў граху, / але далучы мяне да авечак, якія
стаяць справа, / выратуй як Чалавекалюбы.

Жаніх, квітнеючи прыгажосцю больш усіх людзей, /
заклікаўши нас на баліваньне духоўнае / шлюбнага палаца
Твайго! / Пачварнае ablічча мае ў вонратцы грахоў съягні /
саўдзельніцтвам у Тваіх пакутах / і, славы адзеньнем
упрыгожыўши, / прыгажосці Тваёй сутрапезынікам
зіхатлівым мяне выяві / у Тваім Царстве, як Міласэрны!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Тон 7: Вось, душа мая, Уладар давярае табе талент. / Са
стражам падарунак прымі, / - аддай у рост дзеля Далаўшага
табе, / раздай жабракам і набудзь гэтым сябра ў Госпаду, / каб
стаць справа ад Яго, калі Ён прыйдзе ў славе, / і пачуць
дабрашчасны голас: / “Увайдзі, слуга, у радасць Госпада
Твайго!” / Удастай яе, Выратавальнік, і мяне, заблукавашага, /
па вялікай Тваёй міласці.

Уваход з Евангельлям. “Свят радасны:”

Пракімен, тон 6

Стань, Госпадзе, на месца пакою Твайго, / Ты і каўчэг
магутнасці Тваёй.

Верш: Спамяні, Госпадзе, Давіда, і ўсе ягоныя пакуты.

Пс 131:8, 1

1. Выходу чытаньня. Вых 2:5–10

Пракімен, тон 4

Як добра і як прыемна жыць разам з братамі!

Верш: Гэта - як каштоўны алей на галаве, які съякае на
бараду, бараду Ааронавую.

Пс 132:1, 2А

2. Ёва чытаньня. Ёв 1:13–22

I адразу, “Ды выкананаецца малітва мая:”

Евангельля ад Мацьвея, пач. 102. Мц. 24: 36–26, 2.

I іншая пасъядоўнасць Літургіі Раней Асьвячонах
Дароў.

У СВЯТЫ I ВЯЛІКІ АЎТОРАК НА ПОВЯЧОР'Я

Вялікае повячор'я і на ім съяваеца трысьпей
звышгоднага Андрэя Крыцкага, тон 8

Песня 3

Ірмас: Бясплодны мой разум / пладаносным, Божа, ва мне
выяві, / Творца добра, саджацель добры, / па міласэрнасці
Тваёй.

Скону час: зъвернемся нарэшце - / Хрыстос вучыць; / бо
Ён прыйдзе ў адно імгненьне, / прыйдзе і не запаволіць, /
здзейсніць суд над сусьветам Сваім.

Раптоўнасць Свайго прышэсця уяўляючы, / Хрыстос
сказаў, / што, як пры Ною некалі, / нечаканая пагібел / зноў
спасцігне зямлю.

Адкрыўся палац, / з ім уладкованы і Боскі шлюб, / блізка
Жаніх, заклікаючы нас; / з гэтага часу будзем гатовыя!

Сіманаў прытулак зъмасціў Цябе, Ісусе-Цар, / не
ўмяшчаемага ўсім сусьветам, / і жанчына грэшная миром
Цябе памазала.

Пахам таямнічым выканайшыся, жонка, / была
пазбаўленая ад ранейшага смуроду шматлікіх грахоў. / Бо Ты,
Выратавальнік, / струменіш міро жыцьця.

Нябесная ежа прагнуўшых, / Сам праўдзівае жыцьцё! / Ты
смакаваў, Хрысьце, з людзьмі, / выяўляючы Сваю ласку.

Безразважны вучань, / адкінуўши Цябе, Хрысьце, /
узяўши ў беззаконных цэлы атрад, / вёў яго супраць Цябе, /
зъвярнуўшыся да здрады.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

З Айцом Табе, Сыну, і Духу праваму, / адзінай Істоце
пакланяюся і съяваю, / Твары адрозніваючы ў Ім, / а
існасцю злучаючы.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Агніца, Нарадзіўшая Цябе, / Пастыра і
Агніца, / няспынна моліцца, Ісусе Божа, / за усіх, на зямлі
народжаных, верачых у Цябе.

Сядальны, тон 1

Вось, сапраўды злая нарада / памкнулася з намерам
варожым / каб зганіць як падсуднага Госпада усіх, / на
вышыні як Судзьдзя Сідзячага. / Цяпер зьбіраецца з Пілятам
Ірад, / і Ганна разам з Каіфай / выпрабаваць Адзінага
Усяцярплячага.

Песня 8

Ірмас: У цярновым кусьце Майсею / цуд Дзевы
Правобразна выявіўшага / некалі на Сінайскай гары, /
съпявайце, дабраслаўляйце і узьнімаецце ва усе стагодзьдзя!

Не па недасьведчанасьці часу скону нашай / прадрок
стагодзьдзя Трымаочы, / што не ведае дня таго: / але
паклаўши гэтым дзеля усіх межы сціплісці.

Калі Ты усьядзеш, Судзьдзя, / адлучаочы, як сказаў Ты,
Пастыр, казлоў ад авечак / не пазбаў нас, Выратавальнік,
стаянья з таго боку, / дзе Боская правіца Твая.

Ты - Пасха наша, ахвяраваны за усіх, / як Ягня, і Ахвяра, і
грахоў прабачэнья; / і мы Твае Боскія пакуты / узьнімаем,
Хрысьце, ва усе стагодзьдзя.

Млыну прыпадобненая для цябе, і полю, і хаце, / усё
жыцьцё, душа мая: / таму набудзь накіраванае да Бога сэрца, /
каб нічога тленнага не пакінуць целу.

Не да фарысэяў, Выратавальнік, / не толькі да Сымона
аднаго / дабраваліў Ты прыйсьці на трапезу: / але ужо і
мытары, і разам - блудніцы / чэрпаюць Тваю міласэрнасць.

Да срэбралюбства адданы здраднік Юда / стаў аб
вытрачаным міре турбавацца; / неўзабаве ж - аб тым, як
Уладара прадаць: / да беззаконных прыйдучы, ён аб кошце
дамаўляўся.

О дабрашчасныя руکі! / О валасы і вусны блудніцы
разважлівай! / Імі яна выліла, Выратавальнік, міро на ногі
Твае, / абціраочы іх і бесъперастанку целуючы.

Калі пажадаў Ты, Слова, / жонка, паўстаўшы і ў ног Тваіх
рыдаочы, / міро алвастар пралівала на галіву Тваю, /

Выратавальнік, несьмяротнае Mіро!

Дабраславім Айца, і Сына, і Святога Духа, Господа.

З Айцом Сына і Святога Духа, / Святую Тройцу ў
адзінай Боскасці / мы славім, клікаючы: / “Святы, Святы,
Святы Ты павек!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Маленьнямі, Выратавальнік, Усячыстай
Маці Тваёй / і Тваіх апосталаў, / міласці Твае нам пашлі
багата / і мір Твой падай народу Твайму.

Хвалім, дабраслаўляем, пакланяемся Госпаду, асьпявая і
ўздымая Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Ірмас: У цярновым кусьце Майсею / цуд Дзевы
Правобразна выявіўшага / некалі на Сінайскай гары, /
съпявайце, дабраслаўляйце і узьнімаецце ва усе стагодзьдзя!

Песня 9

Ірмас: Звышпрыродна плоцьцю Зачаўшую ва улоньні / ад
Айца па-за часам прадзазвязаёшася Слова / у съпевах
няўмолкных узвялічым, верныя.

Час працы, мэта - выратаванье: / атрымаўши талент -
старажытная выява, душа мая, / набывай вечнае жыцьцё.

Як сівяцільнікі сіветлыя упрыгожыўши душы / да
прыходу Жаніха на нятыленны шлюб, / раней зачыненая
дзьверы / увойдзем разам з Ім.

Паказаць жадаочы усім, Ісусе, / звышнатуральную Тваю
пакору, / Ты смакаваў на вечары ў доме Сымона, /
прагнушчых Ежа!

Хлеб сапраўды жыватворны, Ісусе, / спазнаў Ты ежы з
Сымонам фарысэем, / каб блудніца набыла не прадаваемую
Тваю дабрыню / выліваньнем міро.

“Рукі мае брыдоты, / вусны мае - як у блудніцы, нячыстае
маё жыцьцё, / усе чальцы цела разьбешчаны; / але адпусьці
мне і прабач”, - / заклікае блудніца Хрысту.

Прыступіўши да ног Тваіх, Выратавальнік, / жонка
палівала міро, / духмянасцю напаўняючы усё вакол, / і міром

уміласэрніушая ў справах сваіх / напаўняючыся сама.

“Водарамі я багатая, / дабрачыннасцю жа бедная; / што маю, Табе прыношу: / дай мне Сам тое, што маеш, / і адпусьці мне і прабач”, - / заклікае блудніца Хрысту.

“У мяне - міро тленнае, / у Цябе міро жыцьці, / бо імя Табе - Міро, пралітае на годных; / але адпусьці мне і прабач”, - / заклікае блудніца Хрысту.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Безпачатковы Ты, Ойча; / не створаны Ты, Сын; / роўны Ім пасадам і Дух, / Троі - адно Існасцю, / і тры - Тварамі: / адзіны Бог праўдзівы.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

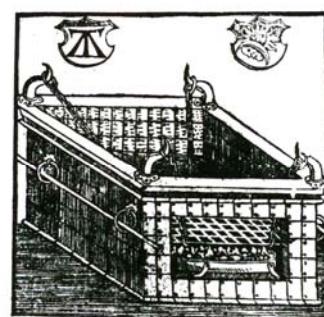
Богародзічны: Богародзіца, надзея шануючых Цябе заўсёды, / не спыняй маліць ад Цябе Народжанага / аб забавеніі мяне ад бедаў / і разнастайных спакусаў.

Замест “Годна:”

Ірмас: Звышпрыродна плоцьцю Зачаўшую ва улоныні / ад Айца па-за часам прадзазвязаўшае Слова / у съпевах няўмолкных узвялічым, верныя.

Зямны паклон

Трысвяціця па “Ойча наш:”; Кандак дня. Потым “Госпад сілаў, з намі перабывай:”. І ўсё іншае, як звычайна

У СВЯТУЮ І ВЯЛІКУЮ СЕРАДУ

НА РАНШНЯЙ

Алілуя, на тон 8. Трапар тройчи: “Вось, Жаніх прыходзіць:” (гл. у Вялікі Панядзелак).

Паслья 1 вершаслоўя сядальны, тон 3

Блудніца прыступіла да Цябе, / міро са сълёзамі праліваючы на ногі Твае, Челавекалюбцы, / і ад смуроду зла пазбаўляеца наказам Тваім! / Дышаўшы ж дабрынёй Тваёю вучань няўдзячны, / яе адпрэчвае і брудам пакрываеца, / па срэбралубству прадаючы Цябе. / Слава, Хрысьце, міласэрнасці Тваёй!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Блудніца прыступіла да Цябе, / міро са сълёзамі праліваючы на ногі Твае, Челавекалюбцы, / і ад смуроду зла пазбаўляеца наказам Тваім! / Дышаўшы ж дабрынёй Тваёю вучань няўдзячны, / яе адпрэчвае і брудам пакрываеца, / па срэбралубству прадаючы Цябе. / Слава, Хрысьце, міласэрнасці Тваёй!

Паслья 2 вершаслоўя сядальны, тон 4

Юда вераломны, да срэбралюбства адданы, / задумаў Цябе, Госпадзі, жыцьця скарб, здрадзіць падступна; / таму як п'яны і съпяшаеца ён да Жыдоў, / гаворыць беззаконным: “Што вы можаце мне даць, / і я здраджу вам Яго на укрыжаваньня?”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Юда вераломны, да срэбралюбства адданы, / задумаў Цябе, Госпадзі, жыцьця скарб, здрадзіць падступна; / таму як п'яны і съпяшаеца ён да Жыдоў, / гаворыць беззаконным: “Што вы можаце мне даць, / і я здраджу вам Яго на укрыжаваньня?”

Пасыня 3 вершаслоўя сядальны, тон 1

Блудніца з плачам заклікала, Міласэрны, / абціраючы з цёплай верай прычыстыя Твае ногі / валасамі галівы сваёй, / і з сардечнай глыбіні якочучы: / “Не адрынь мяне і не пагрэбуй мною, Божа мой, / але прымі мяне, каючуся, і выратуй / як адзіны Чалавекалюбчы!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Блудніца з плачам заклікала, Міласэрны, / абціраючы з цёплай верай прычыстыя Твае ногі / валасамі галівы сваёй, / і з сардечнай глыбіні якочучы: / “Не адрынь мяне і не пагрэбуй мною, Божа мой, / але прымі мяне, каючуся, і выратуй / як адзіны Чалавекалюбчы!”

Евангельля ад Яна, пац. 41. Ян. 12:17-50

Псальма 50.

Трысьпей спадара Касьмы Маюмскага, тон 2

Ірмасы съпяваюць двойчы, трапары на 12.

Песньня 3

Ірмас: На скале веры мяне зацвердзіўшы, / шырока расчыніў Ты вусны мае супраць ворагаў маіх, / бо узрадаваўся дух мой, съпяваючы: / “Няма съятога, як Бог наш, / і няма справядлівага больш Цябе, Госпад!”

Вось сіядрыён беззаконных / з зласцівым намерам зьбіраецца / - асуджанымі абвясціць Цябе, Збавіцеля, Хрысьце, / Якому мы съпяваюм: / “Ты - Бог наш, / і няма съятога, акрамя Цябе, Госпад!”

Злая нарада беззаконных, / у душы багаборніцтва носячых, / як непажаданага дзеля іх намерваецца / забіць справядлівага - Хрыста, / Якому мы съпяваюм: / “Ты - Бог наш, / і няма съятога, акрамя Цябе, Госпад!”

Кандак, тон 4

Больш чым блудніца беззаконьяў здзейсніўшы, / сълёзаў струменяў я Табе зусім не прынёс; / але ў нямым

маленьні прыпадаю да Цябе Добры, / з любоўю цалуючы прычыстыя ногі Твае, / каб Ты падараўшы мне, як Уладар, прабачэнне даўгоў, / клікаючаму Табе, Выратавальнік: / “Ад спраў маіх нячыстых мяне пазбаў!”

Ікас: Раней распусная жонка / раптам цнатлівай зъявілася, / зъненавідзеўшы справы ганебнага граху / і асалоды целавыя, / у розуме маючы вялікі сорам / і суд з наступным пакараньнем, / якому благія і распусныя падвергнуцца. / Я зъяўляюся першым з іх ліку, / і, хоць страшуся, / але трymаюся заганнага звычаю, вар'ят. / Блудная жа жонка, спужаўшыся / і прыклáушы стараньне, хутка прыйшла, / заклікаючы да Збавіцеля: / “Чалавекалюбны і Міласэрны, / ад спраў маіх нячыстых мяне пазбаў!”

Сінаксы.

Песньня 8

Ірмас: Паколькі перасіліла слова тырана, / у сэм раз мацней распаленая была некалі печ, / у якой хлопцы, загад цара зъняважыўшы, / не падсемаліся, але заклікалі: / “Усё тварэнья Госпада, апявайце Госпада / і узынімаецце ва усе стагодзьдзя!”

Жонка, выліўшая міро каштоўнае / на Уладарную і Боскую / страшную галіву Тваю, Хрысьце, / дакраналася прачыстых ног Тваіх / апаганенымі рукамі і заклікала: / “Усё тварэнья Госпада, апявайце Госпада / і узынімаецце ва усе стагодзьдзя!”

Сылёзамі абмывае ногі Стваральніка / вінаватая ў грахах / і валасамі сваімі абцірае; / таму яна не пазбавілася адпушчэнья / наробленага ёй ў жыцці, але заклікала: / “Усё тварэнья Госпада, апявайце Госпада / і узынімаецце ва усе стагодзьдзя!”

Свяятадзеючы збавеніе жонкі разважлівай / выратавальным ладам сэрца і струменем сълёзаў, / у якім яна не засаромелася / абмыщца з спавяданьнем, але заклікала: / “Усё тварэнья Госпада, апявайце Госпада / і узынімаецце ва

усе стагодзьдзя!"

Хвалім, дабраслаўляем, пакланяемся Госпаду, апявая і ўздымаючы Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Ірмас: Паколькі перасіліла слова тырана, / у сэм раз мацней распаленая была некалі печ, / у якой хлопцы, загад цара зньяважыўшы, / не падсмаліся, але заклікалі: / "Усё тварэньня Госпада, апявайце Госпада / і узынімаеце ва усе стагодзьдзя!"

"Гонарам вышэйшую:" не съяваем

Песня 9

Ірмас: Душамі чыстымі / і нябрыдотнымі вуснамі / давайце узвялічым Бязгрэшную і Усячыстую Маці Эмануіла, / прыносячы праз Яе хадайніцтва / да ад Яе Народжанаму: / "Пашкадуй душы нашы, Хрысьце Божа, / і выратуй нас!"

Апнуўшыся няўдзячным / і падступным зайдзросцікам, / нячысьцік Юда ацэнваве падарунак, годны Бога, / дзеля якога быў адпушчаны доўг грахоў, / гандлюючы богапрыемнай дабрынёй. / Пашкадуй душы нашы, Хрысьце Божа, / і выратуй нас!

"Што вы даць мне маеце намер, / і я вам здраджу па жаданьні вашаму / Хрыста, Якога шукаеце вы?" / - гаворыць, прыйдучы да беззаконных начальнікаў / Юда, адкінуўшы за золата блізкасць з Хрыстом. / Пашкадуй душы нашы, Хрысьце Божа, / і выратуй нас!

О съялпое тваё срэбра любства, непрыміримы! / З-за яго ты запаў у забыццё таго, / што нават увесь сусвет душы не варты, / як ты навучаны быў; / і вось, накінуўшы завесу на сябе / з роспачу, задушыўся ты, зраднік. / Пашкадуй душы нашы, Хрысьце Божа, / і выратуй нас!

Ірмас: Душамі чыстымі / і нябрыдотнымі вуснамі / давайце узвялічым Бязгрэшную і Усячыстую Маці Эмануіла, / прыносячы праз Яе хадайніцтва / да ад Яе Народжанаму: / "Пашкадуй душы нашы, Хрысьце Божа, / і выратуй нас!"

Экзапастыляр

Палац Твой бачу я, Выратавальнік мой, упрыгожаным, / але вонтраткі не маю, каб увайсьці ў яго. / Зрабі съветлым адзеньне душы маёй, / Падавец съятла, і выратуй мяне. (3)

На "Хваліце:" вершыры на 4, тон 1

У Табе, Сыне Дзевы, спазнаўшы Бога, / блудніца гаварыла, молячи з рыданьнем, / як здзейсьніўшая шмат годных сълёзай: / "Адпусьці доўг, як і я распускаю свае косы; / узылубі любячую, справядліва гнаную, / і я сярод мытароў аб Табе абвяшчу, / Дабрадзей-Чалавекалюбчы!"

Каштоўнае міро / блудніца зъмяшала са сълёзамі / і выліла на прычыстыя ногі Твае, іх цалуя. / Яе Ты адразу апраўдаў, / і нам прабачэнне падаруй, / Пацярпейшы за нас, і выратуй нас.

Калі грэшніца прыносіла міро, / тады вучань змаўляўся з беззаконнымі. / Адна радавалася, выкарыстоўваючы міро каштоўнае, / іншы жа съпяшаўся прадаць Неацэннага. / Тая Уладара спазнавала, / а гэты ад Уладара падаляўся. / Тая волю атрымоўвала, / а Юда становіўся рабом ворага. / Страшная справа - нядбайнасць, / вялікая - пакаяньне: / падаруй мне яго Выратавальнік, пацярпейшы за нас, / і выратуй нас.

О жаласная доля Юды! / Бачыў ён блудніцу, цалуючую ступні, / і задумваў падступна пацалуй здрадлівы. / Яна касы распляла, / а гэты ярасцю паланіўся, / носячы замест міро благапахучую злосць: / бо не умее зайдзрасць аддаваць перавагу карысці. / О жаласная доля Юды! / Ад яе пазбаў, Божа, душы нашы!

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Тон 2: Грэшніца съпяшалася дзеля куплі міро, / імкнучыся памазаць Усякаштоўнае Miro - Дабрадзея, / і міроварніку заклікала: / "Дай мне міро, каб памазаць і мне / Зынішчыўшага усе мае грахі!"

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 6: Патануўшая ў грахах / здабыла Цябе, прыстанак выратаванья / і, міро са сълёзамі праліваючы, Табе заклікала: /

“Паглядзі, чакаючы пакаянъні зграшыўшых. / Так выратуй жа мяне, Уладар, ад хваляваньня граху / па вялікай Тваёй міласьці!”

Вершыры на вершоўны, тон 6

У гэты дзень Хрыстос прыходзіць у дом фарысэ, / і жанчына-грэшніца, падыдучы, / прыпадала да ног Яго, заклікаючы: / “Зірні на мяне, патануўшую ў граху / і ў адчаяўшуюся з-за спраў сваіх, / але не адпрэчаную Тваёю дабрынёй, / і дай мне, Госпадзі, пррабачэннне злых маіх учынкаў / і выратуй мяне!”

Верш: Насыціліся мы рана раніцай літасцю Тваёю, Госпадзі:

Працягнула блудніца валасы да Цябе, Уладару, / працягнуў і Юда рукі да беззаконных: / адна - каб атрымаць адпушчэннне, / іншы жа - каб узяць срэбранікі. / Таму мы Табе заклікаем, / прададзенаму і вызваліўшаму нас: / “Госпад, слава Табе!”

Верш: І ды будзе ззянне Госпада Бога нашага на нас:

Прыступіла жанчына смуродная і апаганеная, / сълёзы праліваючы на ногі Твае, Выратавальнік, / і сваю пакуту узвяшчаючы: / “Як я зірну на Цябе, Уладара? / Але Ты Сам прыйшоў выратаваць блудніцу! / Мяне, памерлую, з бездані паднімі, / узьнімаўши Лазара на чацвёрты дзень з труны. / Прымі мяне, няшчасную Госпадзі, / і выратуй мяне!”

Верш: Буду славіць Цябе, Госпадзі, усім серцам мایм, абвяшчаць аб цудах Тваіх.

У адчаі перабываўшую па чынніку жыцьця свайго, / і усім вядомая сваім норавам, / міро тримаючы ў руках, / прыступіла да Цябе, заклікаючы: / “Не адрынь мяне, блудніцу, Нарадзіўшыся ад Дзевы; / не пагрэбуй маймі сълёзамі, радасьць Анёлаў! / Але прымі мяне, каючуюся, / якую не адпрэчыў і зграшаючай, Госпадзі, / па вялікай Тваёй міласьці!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 8: Госпадзі, у шматлікія грахі упаўшая жонка, / Тваю

адчулая Боскасьць, / міроносіцы служэнье узяўшы на сябе, / з рыданьнем міро Табе перш пахаваныні прыносіць, - / “Нажаль мне”, прамаўляючы, - / “бо уначы дзеля мяне зъяўляеца запал неўстрымання, / змрочнай і бязъмесячнай - любоў да граху! / Прымі мае крыніцы сълёзаў, / з аблёкаў выліваючы ваду мора. / Прычуйся да маіх стогнаў сардечных, / прыхіліўшы нябёсы невымоўным Тваім самапрыніжэннем. / Буду цалаваць прычыстыя Твае ногі, / і яшчэ абатру іх галявы маёй кучарамі, / - тыя, шум ад якіх Ева ў раю паслья поўдня, / пачуўшы вушамі сваімі, у страху скавалася. / Грахоў маіх мноства і судоў Тваіх бездань хто дасьледуе? / Выратоўваючы душы, Выратавальнік мой, / мяне, служніцу Тваю, не адпрэч, / маючы бязъмерную міласьць!”

Адразу “Дабро ёсьць:”, Трысвяціця з паклонамі і Гадзіна Першая без кафізмы, але з паклонамі па статуту. Ліція аб спачылых і водпуск.

НА 6-Й ГАДЗІНЕ

Трапар прароцтва, тон 8

Сёньня зьбіраеца хітрае зборышча, і супраць Цябе задумалі дарэмнае. Сёньня ад згоды з імі на задушэннне сябе Юда асуджывае, Каіфа жа мімаволі вызнае, што Ты адзін за усіх добраахвотна прымаеш съмерць, Збавіцель наш Хрысьце Божа, слава Табе!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Сёньня зьбіраеца хітрае зборышча, і супраць Цябе задумалі дарэмнае. Сёньня ад згоды з імі на задушэннне сябе Юда асуджывае, Каіфа жа мімаволі вызнае, што Ты адзін за усіх добраахвотна прымаеш съмерць, Збавіцель наш Хрысьце Божа, слава Табе!

Пракімен, тон 4

Дабраславіць цябе зь Сіёна Гасподзь, Які стварыў неба й зямлю.

Верш: Дабраславеце насеньне Госпада, усе рабы Гасподнія.

Пс 133:3, 1А

Прароцтва Езэкійля чытаньня. Езэк 2:3–10; 3:1–3

Пракімен, тон 6

Хто баіцца Госпада, / дабраславеце Госпада.

Верш: Хвалеце імя Гасподняе, хвалеце, рабы Гасподнія.

Пс 134:20Б, 1

На гадзінах чытаньне Евангельлі і усё па звычайнім статуце. На Выяўленчых кандак Вялікай Серады, і храма сьвятога. “Слава!” “Са святымі супакой!” “Цяпер!” храма Багародзіцы альбо: “Абарона хрысьціянаў!” Госпадзі памілуй. (40), і звычайнія паклоны. Трысвяціця: і з паклоны. Госпадзі памілуй. (12), і канец Выяўленчых. Замест водпуску съятар чытае малітву: “Уладар шматміласьцявы!” усё ж моляцца, скіліўшыся да зямлі. Паслья канца яе, калі усё устануць, съятар кланаяцца брації і просіць прабачэньні, гаворачы: “Дабраславіце, айцы съятыя, і прабачце мне грэшнаму, усё, у чым я зграшыў на працягу усяго жыцця майго, і усёй съятоі Чарырыдзесятніцы, словам, справай, думкамі, і усімі маймі пачуцьцямі”. Браты же адказваюць: “Бог ды прабачыць табе, ойча съятоі”. I падыходзячы па дзьвое, таксама просіць пррабачэньні, гаворачы: “Пррабач мяне, ойча съятоі.” і ідуць у кельлі свае.

У СЪЯТУЮ І ВЯЛІКУЮ СЕРАДУ НА ВЯЧОРНЯЙ

На вячорній звычайнай вершаслоўя без поклонаў. Кафізма 18. На “Госпада клічу:” вершыры 10 і съяваем саматонныя, тон 1:

У Табе, Сыне Дзеўзы, спазнаўшы Бога, / блудніца гаварыла, молячы з рыданьнем, / як здзейсніўшая шмат годных сылёзаў: / “Адпусьці доўг, як і я распускаю свае косы; / узьлюбі любячую, справядліва гнаную, / і я сярод мытароў аб Табе абвяшчу, / Дабрадзей-Чалавекалюбчы!”

Каштоўнае міро / блудніца зъмяшала са сылёзамі / і выліла на прычыстыя ногі Твае, іх цалуя. / Яе Ты адразу апраўдаў, / і нам пррабачэньне падаруй, / Пацярпейшы за нас, і выратуй нас.

Калі грэшніца прыносіла міро, / тады вучань змаўляўся з беззаконнымі. / Адна радавалася, выкарыстоўваючы міро каштоўнае, / іншы жа съяшаўся прадаць Неацэннага. / Тая Уладара спазнавала, / а гэты ад Уладара падаляўся. / Тая волю атрымоўвала, / а Юда становіўся рабом ворага. / Страшная справа - нядбайнасьць, / вялікая - пакаянніе: / падаруй мне яго Выратавальнік, пацярпейшы за нас, / і выратуй нас.

О жаласная доля Юды! / Бачыў ён блудніцу, цалуючую ступні, / і задумваў падступна пацалуй здрадлівы. / Яна касы распляла, / а гэты ярасьцю паланіўся, / носячы замест міро благапахучую злосьць: / бо не умее зайдзрасьць аддаваць перавагу карысці. / О жаласная доля Юды! / Ад яе пазбаў, Божа, душы нашы!

Тон 2: Грэшніца съяшалася дзеля куплі міро, / імкнучыся памазаць Усякаштоўнае Miro - Дабрадзея, / і міроварніку заклікала: / “Дай мне міро, каб памазаць і мне / Зынішчыўшага усе мае грахі!”

Тон 6: Патануўшая ў грахах / здабыла Цябе, прыстанак выратаванья / і, міро са сылёзамі праліваючы, Табе заклікала: / “Паглядзі, чакаючы пакаянні зграшыўшых. / Так выратуй жа мяне, Уладар, ад хваляванья граху / па вялікай Тваёй міласьці!”

У гэты дзень Хрыстос прыходзіць у дом фарысэ, / і жанчына-грэшніца, падыдучы, / прыпадала да ног Яго, заклікаючы: / “Зірні на мяне, патануўшую ў граху / і ў адчаяўшуюся з-за спраў сваіх, / але не адпрэчаную Тваёю дабрынёй, / і дай мне, Госпадзі, пррабачэньне злых маіх учынкаў / і выратуй мяне!”

Працягнула блудніца валасы да Цябе, Уладару, / працягнуў і Юда рукі да беззаконных: / адна - каб атрымаць адпушчэнніе, / іншы жа - каб узяць срэбранікі. / Таму мы Табе заклікаем, / прададзенаму і вызваліўшаму нас: / “Госпад, слава Табе!”

Прыступіла жанчына смуродная і апаганеная, / сълёзы
праплываючы на ногі Твае, Выратавальнік, / і сваю пакута
узвяшчаючы: / “Як я зірну на Цябе, Уладара? / Але Ты Сам
прыйшоў выратаваць блудніцу! / Мяне, памерлую, з бездані
паднімі, / узьнімаўшы Лазара на чацвёрты дзень з труны. /
Прымі мяне, няшчасную Госпадзі, / і выратуй мяне!”

У адчай перабываўшую па чынніку жыцьця свайго, / і усім
вядомая сваім норавам, / міро тримаючы ў руках, / прыступіла
да Цябе, заклікаючы: / “Не адрынь мяне, блудніцу,
Нарадзіўшыся ад Дзевы; / не пагрэбуй маймі сълёзамі, радасьць
Анёлаў! / Але прымі мяне, каочуюся, / якую не адпречыў і
зграшаючай, Госпадзі, / па вялікай Тваёй міласьці!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Тон 8: Госпадзі, у шматлікія грахі упаўшая жонка, / Тваю
адчулая Боскасць, / міроносіцы служэнье узяўшы на сябе, /
з рыданьнем міро Табе перш пахаваньні прыносіць, - /
“Нажаль мне”, прамаўляючы, - / “бо унаучы дзеля мяне
зьяўляецца запал неўстрываньня, / змрочнай і бязъмесячнай -
любоў да граху! / Прымі мае крыніцы сълёзаў, / з аблёкаў
выліваючы ваду мора. / Прыччайся да маіх стогнаў сардэчных,
/ прыхіліўшы нябёсы невымоўным Тваім самапрыніжэннем.
/ Буду цалаваць прычыстыя Твае ногі, / і яшчэ абатру іх
галявы маёй кучарамі, / - тыя, шум ад якіх Ева ў раю пасыля
поўдня, / пачуўшы вушамі сваімі, у страху схавалася. / Грахоў
маіх мноства і судоў Тваіх бездань хто дасыледуе? /
Выратоўваючы душы, Выратавальнік мой, / мяне, служніцу
Тваю, не адпреч, / маючы бязъмерную міласьць!”

Уваход з Евангельлям. “Съвет радасны:”

Пракімен, тон 4

Слаўце Бога нябёсаў, / бо вечная ласка Яго.

Верш: Слаўце Бога багоў, бо вечная ласка Яго.

Пс 135:26, 2

1. Выходу чытаньня. Вых 2:11–22.

Пракімен, тон 4

Ласка Твая, Госпадзе, вечная; / дзеяў рук Тваіх не пакідай.

Верш: Слаўлю Цябе ўсім сэрцам майм, перад багамі
съплюю Табе.

Пс 137:8Б, 1А

2. Ёва чытаньня. Ёв 2:1–10.

I адразу, “Ды выкананаецца малітва мая:”

Евангельля ад Мацьвея, пач. 108. Мц. 26: 6–16.

I іншая пасълядоўнасць Літургіі Раней Асьвячоных Дароў.

I пасыля пераносу съв. Дароў з пасаду на ахварнік – 3
паклона. I адразу спыняюцца паклоны зъдзясянляемы ў царкве.
У кельлях эса паклоны зъдзясянляемыца да Вялікай Пятніцы.

У СВЯТАЮ И ВЯЛІКУЮ СЕРАДУ НА ПОВЯЧОР'Я

Малае повячор'я і на ім съплюючыца трывсльпей Вялікага
Чацьвера звышгоднага Андрэя Крыцкага, тон 6

Песьня 4

Ірмас: Пачуў прарок / аб прышэсці Тваім, Госпадзі, і
спужаўся, / што Ты жадаеш ад Дзевы нарадзіцца і людзям
зъявіцца, і прамаўляй: / “Пачуў я вестку аб Табе, і спужаўся.
Слава сіле Тваёй, Госпадзі!” (2)

Святліца засланая / прыняла Цябе, Творцу, / і ў Твае
таямніцы пасъвячаных, / і там Ты Пасху здзейсьніў, / і там
усталаў Свае Таэмніцы; / бо там двума пасланымі цяпер
Тваімі вучнямі / была Пасха прыгатаваная Табе.

“Ідзіце да такога-то”, - / Усядасьведчаны прадракае
апосталам, / - “і дабрашчасны, хто можа з вераю прыняць
Госпада: / як святліцу сэрца прадпадрыхтаваўшы, / і як
вячэру - набожнасць!”

Розум твой поўны срэбра любасці, / і нораў твой -
неразважлівасці, вар'ят Юда: / бо табе аднаму была даручана
грашовая скрыня, / але ты зусім не схіліўся да спачуваньня,
/ але зачыніў унутранасць жорсткага твайго сэрца,
/ здрадзіўшы Адзінага Міласэрнага.

Задума багазабойцаў / з паводзінамі срэбралюбчага спалучаўся: / тыя да забойства узбройваліся, / гэты жа да срэнікаў накіроўваўся; / і вось, задушэныне тады пакаяннюнупадабаючы, / ён бядотна жыцьця пазбаваўся.

Пацалунак твой падману поўны; / як меч - тваё "Радуйся", лісльвы Юда; / твая мова прамаўляе слова аб адзінстве, / розум жа накіроўваецца да падзелу: / бо здрадзіць беззаконным Дабрадзея / ты задумаў падступна.

Цалуеш - і прадаеш, Юда; / прывітаеш - і не падаеш, / набліжаючыся з падступствам. / Хто, няnavідзячы, прывітае, тройчы няшчасны? / Хто, цалуючы, атрымоўвае за гэта плату?

/ Пацалунак той выкryвае твой выбар / - бессаромную зламыснасць.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Непадзельнае па істоце / і нязлітнае ў Тварах, / богаслоўлю аб Табе, Траічна Адзіная Боскасць, / як адзінацарскам і супачадным. / Сыпяваю Табе песню вялікую, / у сусьвеце горным трохразова сыпяваемую.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Зачацьце Тваё - вышэй словаў; / нараджэньне ад Цябе Хрыста - / вышэй існасьці, Маці Боская. / Бо адно - ад Духу, без сямёна; / іншае жа - законам існасьці непадуладнае, / як нятленнае і вышэйшае існасьцю усякага нараджэньня: / бо Богам тут зьяўляецца нараджаючыся.

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Сядальны, тон 4

Смакуючы разам з вучнямі Тваймі, / явіў Ты, Уладар, таямніча / святы Твой скон, / дзякуючы якому ад пагібелі пазбавіліся / мы, шануючыя Твае святыя пакуты.

Песня 8

Ірмас: Каго ваяры нябёсныя славяць, / і прад Кім трымцяць Хэрувімы і Серафімы, / усё што дыхае і створана, / сыпяваіце, дабраслаўляйце / і узымаеце ва усе стагодзьдзя! (2)

Здзейсніўшы загаданае Законам, / скрыжалі Закона Напісаўшы на Сінаі / спазнаў Пасху старажытную і ценю падобную, / і Сам зрабіўся таямнічай і жывой / Пасхі ахвярай.

Уводзячы ў таемніцы прымудрасці, / ад стагодзьдзя патаемнай, / Ты, Хрысьце, разам явіў яе усім апосталам на вячэры, Выратавальнік, / яны жа яе Царквам перадалі, боганосьбітныя.

"Адзін з вас падманам здрадзіць Мяне, / прадаўшы жыдам у гэтую ноч", - / так выгукнуўшы, зъянтэжыў сяброў Сваіх Хрыстос; / тады адзін да іншага сярод іх / у здзіўленыні зъвяртаўся.

Зъмірыўшыся дзеля нас, Багаты, / Ты, ад вячэры устаўшы, / узяўшы рушнік, ім апэразаўся, / і, схіліўшы раздел, абмыў / ногі вучняў і здрадніка.

Вышэйшай розуму і невымоўнай вышыні / вядзеныні Твайго, Ісусе, хто не уразіцца! / Бо гліне Ты паўстаў, Творца усяго, / абмываючы ногі і абціраючы іх рушніком.

Вучань, якога любіў Госпад, / да грудзей Яго прыпаўшы, спытаў Яго: / "Хто зрадзіўшы Цябе?" / Хрыстос жа да яго: / "Гэты, апусыціўшы ў талерку цяпер руку!"

Вучань, прыняўшы кавалак, / супраць Хлеба паднімаецца, / продаж задумваючы, сыпяшаецца да Юдэяў, / гаворыць беззаконным: / "Што вы мне можаце даць, / і я Яго вам здраджу?"

Дабраславім Айца, і Сына, і Святога Духа, Госпада.

Бога, адзінага па існасьці шаную, / апяю тры Выявы, адрозніваючы Iх: / розныя, але не розныя, / паколькі адзіна ў трох Тварах Боскасць: / Айцец, Сын і Боскі Дух.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Пазбаў нас, Ісусе, / Выратавальнік наш, ад памылкі, / і спакусы, і ад нячысьціка; / прымі Багародзіцу,

молячую няспынна: / бо Яна - Маці Твая / і можа Цябе умаліць.

Хвалім, дабраслаўлем, пакланяємся Госпаду, апявая і ўздымая Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Ірмас: Каго ваяры нябёсныя славяць, / і прад Кім трымцяць Хэрувімы і Сэрафімы, / усё што дыхае і створана, / сипяйцце, дабраслаўляйце / і узьнімаецце ва усе стагодзьдзя!

Паклон

Песьня 9

Ірмас: Ад зачацьца без насеняня нараджэнне незвычайна, / у Маці, не ведаўшай мужа, бязгрэшны Плод: / бо абнаўле Боскае нараджэнне законы існасьці. / Таму Цябе мы, усе роды, / як Бога нашага Маці / праваслаўна уздымаем. (2)

Калі на вячэры Ты узъляжаў / з пасьвечанымі ў Твае таямніцы, Чалавекалюбцы, / адкрыўши вялікае таямніцы Твайго учалавечання, Ты выгукнуў: / “Спазнаеце Хлеб жыватворны з вераю, / піце Кроў, праліўшуюся / з раны Боскага рабра.”

Скініяй нябёснай зъявілася сьвятліца, / дзе Хрыстос Пасху здзейсніў, / вячэрю бяскроўную і разумнае служжэнне; / трапеза жа там дасканалых Таямніцаў / - разумовы ахвярнік.

Хрыстос ёсьць Пасха, вялікая і сьвятая, / зъедзены як хлеб і заколаты як авечка; / Бо Ён Сам быў узънесены за нас як Ахвяра. / Яго Цела поўна глыбокай паshanы і Яго Крыўі / мы усё таямніча прычашчаемся.

Хлеб дабраславіўши, Ты, Хлеб Нябёсны, / падзячна ушанаваўши Айца, Твайму Айцу, / узяўши і чару, вучням даваў, заклікаючи: / “Вазьміце, спазнаеце, гэта - Цела Маё / і Кроў нятленнага жыцця!”

Прамовіла галінам вінаградная Лаза - / апосталам - Хрыстос-ісъціна, / абвяшчая: “Праўдзіва, з гэтага часу Мне піцца з вінаграда не выпіць, / дацуль не вып'ю яго новым / у славе Айца Майго з вамі, / спадчыннікамі Маімі.”

Прадаеш ты за трыццаць срэбранікаў Неацэннага / і не падумваеш, Юда беззаконны, / аб Вячэры, якая уводзіць у

таемніцы, / альбо аб съвятым абмываньні. / О як ты, пасылізнуўши, апаўши, / прыйшоў да таго, што пазбавіўся съвяціла, / задушэнне абраўши ў долю!

Рукі ты працягнуў, / у якія прыняў хлеб нятлення, / каб срэбнікі атрымаць; / набліжаючы для пацалунку падступна / вусны, якімі прыняў Цела Хрыстова і Кроў; / але гора табе, як сказаў Хрыстос.

Хрыстос устроіў для сусвету баліваньне, / Ён, Хлеб нябёсны і Боскі. / Прыйдзіце жа, хрысталюбцы, тленнымі вуснамі, / але сэрцамі чыстымі прымем з вераю / ахвяру Пасхі, у нас съвятадзеючу.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

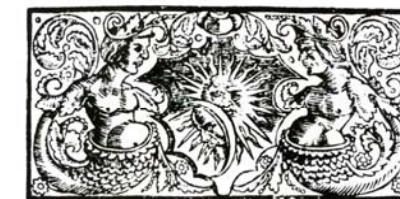
Айца уславім, Сына узънімем, / Боскаму Духу з верай паклонімся / - Тройцы непадзельнай, Адзінцы па істоце, / як Святулу і Съветам, і Жыцьці і Жыцьцям, / жыватворчаму і адкуўваючаму сусвету канцы.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Палацам нябесным і Нявестай-Усядзевай / Ты адна зъявілася, Бога насіўши ва улоньні / і нарадзіўши нязменна з Цябе увасобіўшымся. / Таму Цябе мы, усе роды, / як Бога нашага Маці / праваслаўна уздымаем.

Ірмас: Ад зачацьца без насеняня нараджэнне незвычайна, / у Маці, не ведаўшай мужа, бязгрэшны Плод: / бо абнаўле Боскае нараджэнне законы існасьці. / Таму Цябе мы, усе роды, / як Бога нашага Маці / праваслаўна уздымаем.

I іншая пасълядоўнасць малага Павячор’я. Палunoшніца з гэтага дня не сипяваеца ў царкве да нядзелі апостала Фамы.

У СВЯТЫ I ВЯЛІКІ ЧАЦЬВЕР

НА РАНІШНЯЙ

Пачатак звычайны, шасьціпсальмы і Алілуя, тон 8

Трапар, тон 8

Калі хвалебныя вучні / пры амавеныні на вячэры адкуоўваліся, / тады Юда паганы, які захварэў срэбралюбасцю, азмрочваўся / і беззаконным суддзям Цябе, Справядлівага Судзьдзю, здраджвае. / Глядзі, аматар набыцця, / на задушэнье з-за іх здабыўши! / Зьбяжы ад ненаеднай душы, / на такое супраць Настаніка адважыўшайся! / Госпад, да усіх добры, слава Табе! (3)

Евангельля ад Лукаша, пач. 108б

Псалтма 50. Малітва “Збаў, Божа, народ Твой:” не чытаецца.

Канон сьв. Касьмы Маіўмскага, тон 6; ірмасы съпяваем двойчы, трапары на 6.

Канон, тон 6

Песньня 1

Ірмас: Ударам расьсякаеца Чырвонае мора, / і сухой робіцца уздымаючая хвалі глыбіня: / тое ж самае адначасова зрабілася / дзеля бязбройных лёгкапраходным, / а дзеля узброеных магілай; / і песньня богадагодная съпявалася: / “Хвалебна уславіўся Хрыстос, Бог наш!”

Падстава усяго і Падаўца жыцця, / бязъмежная Прымудрасць Боская / стварыла Сабе дом ад чыстай не спазнаўшай мужа Маці; / бо апрануўши ў храм цела, / хвалебна уславіўся Хрыстос, Бог наш.

Пасвячаючы ў таемніцы сяброў Сваіх, / праўдзівая Прымудрасць Боская / падрыхтавае душасілкуючу трапезу / і чару неўміручасці рашчыніе верным; / прыступім жа поўна глыбокай пашаны і усклікам: / “Хвалебна уславіўся Хрыстос, Бог наш!”

Будзем услухвацца, усё верныя, / склікаючай узынёслай пропаведзьдзю / не створанай і прыроджанай Прамудрасці Боскай; / бо Яна заклікае: / “Спазнаеце, і спазнаўши, што Я дабро, выклікніце: / “Хвалебна уславіўся Хрыстос, Бог наш!”

Ірмас: Ударам расьсякаеца Чырвонае мора, / і сухой робіцца уздымаючая хвалі глыбіня: / тое ж самае адначасова зрабілася / дзеля бязбройных лёгкапраходным, / а дзеля узброеных магілай; / і песньня богадагодная съпявалася: / “Хвалебна уславіўся Хрыстос, Бог наш!”

Песньня 3

Ірмас: Быўши Госпадам і Стваральнікам усяго, / Бог беззапальны, згалеўши, стварэнне з Сабою злучыў, / і, Сам зъяўляючыся Пасхай, / тым, за каго зъбіраўся памерці, / Сябе ў ежу загадзя прапаноўваў, / заклікаючы: “Спазнаеце цела Маё / і вераю зацвердзіцесь!”

Выратавальний дзеля усяго роду съмяротнага, / напаіў Ты, Добры, Сваіх вучняў / уласнаю чарай, напоўніўши яе вясельлям; / бо Ты Сам над Сабой съвятадзейнічаеш, / заклікаючы: “Піце кроў Мулю, / і вераю зацвердзіцесь!”

“Муж вар'ят, - той, хто паміж вамі здраднік”, -/ Свайм вучням прадказаў Ты, Нязлосны, / - “этага ніколі не спазнае, / і, як неразумны, ён таго не зразумее; / але вы ў Мне будзьце / і вераю зацвердзіцесь!”

Сядальны, тон 1

Азёры, і крыніцы, і моры Стварыўшы, / найвысакароднай пакоры нас навучаючы, / апэразаўшыся рушніком, абмыў ногі вучняў, / зъміраючыся па прывялічнасьці міласэрнасці, / і узвышаючы нас ад прорваў заганы, / Адзіны Чалавекалюбчы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Тон 3: Зъміраючыся па міласэрнасці, / абмыў Ты ногі вучняў Тваіх / і да шляха боскага іх накіраваў; / Пётр жа адмаўляўся ад абмывання, / але затым ён падпарадкоўваеца боскаму наказу; / і, абмываючы, Цябе старанна маліў / падараўца нам вялікую міласць.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 4: Смакуючы разам з вучнямі Тваімі, / таямніча явіў Ты, Уладар, / усясьвятое Тваё ахвяраваньня, / якім ад пагібелі былі пазбаўленыя / мы, шануючыя съвятыя Твае пакуты.

Песнья 4

Ірмас: Прадбачачы невымоўную таемніцу Тваю, Хрысьце, / прарок абвясьціў: / “Прыгатаваў Ты дужае любоў сілы Тваёй, Ойча міласэрны: / бо адзінароднага Сына Ты, Добры, / у сусьвет паслаў дабралітасьцяў”.

Ідуchy на пакуту, / усім нашчадкам Адама падаўшае bezзапальнасць, / Ты выгукнуў сябрам Сваім, Хрысьце: / ”З вамі пажадаў Я гэтай Пасхай прычасціцца; / бо Мяне, адзінароднага, Айцец / у сусьвет паслаў дабралітасьцяў”.

Прычашчаясь чары, / Ты заклікаў вучням, Несьмяротны: / “Плоду вінаграднай лазы Я ужо не буду больш / піць у гэтым жыцці з вамі; / бо Мяне, адзінароднага, Айцец / у сусьвет паслаў дабралітасьцяў”.

“Піцьцё новае найвышэй розуму, / гавару Я, буду піць у Царстве Маём”, - / сказаў Ты, Хрысьце, сябрам сваім, - / “калі разам з вамі буду там, як Бог з багамі; / бо Мяне, адзінароднага, Айцец / у сусьвет паслаў дабралітасьцяў”.

Песнья 5

Ірмас: Сувязьзю любові злучающа Апосталы, / уладарыўшаму над усім Хрысту сябе аддаючи, / прымалі абмыванье ног выдатных, / дабравесціўших усім мір.

Трымаючая нястрымную / і узынёслую ў паветры ваду, / упакорыўшая бездані і моры / Прамудрасць Боская ваду ў умывальніцу улівае / і Уладар абмывае ногі слугам.

Вучням падае / Уладар прыклад пакоры; / і Апранаючи abléкамі неба / рушніком апаясываеца, / і схіляе калены, каб абмыць ногі слугам, / Той, у Чыёй руцэ дыханьне / усяго наяўнага.

Песнья 6

Ірмас: Крайняя бездань грахоў атачыла мяне, / і хваляваньні ужо не выносячы, / як Ёна, заклікаю да Цябе, Уладару: / “З пагібелі мяне вывядзі!”

“Госпадам вы Мяне завецце, / о вучні, і настаўнікам; / і, сапраўды, Я ад прыроды такі”, / - заклікаў Ты, Выратавальнік; - / “таму пераймайце прыкладу, / такім жа чынам, што ў Мне вы убачылі!”

“Хто не мае бруду, / у абмываньні ног не патрабуеца; / і вы чистыя, о вучні, але не усё: / бо адзін з вас ухіліўся / у бясчынства апантанае”.

Кандак, тон 2

Узяўшы хлеб у рукі, здраднік / таемна іх жа распасыцірае / і берэт кошт Стварыўшага Сваімі рукамі чалавека; / і непапраўны застаўся / Юда, раб і лісьлівец.

Ікас: Да таямнічай трапезы / усё са страхам наблізіўшыся, / чистымі душамі прымем хлеб, / застаючыся разам з Уладаром, / каб убачыць, як Ён мые ногі вучняў і абцірае рушніком, / і зрабіць так, як мы убачылі, / адзін аднаму пакараючыся / і адзін аднаму нагі абмываючи, - / бо Христос так загадаў Сваім вучням, як перш сказаў; / але не пачуў Юда, / раб і лісьлівец.

Песнья 7

Ірмас: Юнакі ў Бабілён / полымя печы не застрашыліся, / але стоячы пасярод агню / і арашаемыя съявалі: / “Дабраслаўлёны Ты, Госпад, / Божа бацькоў нашых!”

Ківаючы галявой, Юда / ашчадна здзяйсняў злачынства, / зручнага часу шукаючи, / каб здрадзіць на асуджэнне Судзьдзю, / Які ёсьць усіх Госпад / і Бог бацькоў нашых.

“Адзін з вас”, - / заклікаў сябрам сваім Христос, - “здрадзіць Мяне”; / яны жа, пакінуўшы радасць, / трывогаю і скрухай напаўняліся: / ””Скажы, хто гэта”, - гаворачы, / “Божа бацькоў нашых?”

“Той, хто са Мною / дзёрзка апускае руку ў талерку,

таму было бы лепш / зусім брамай жыцьця не праісьці", - / так паказаў таго, хто гэта быў, / Бог бацькоў нашых.

Песня 8

Ірмас: За законы бацькоўскія прыдабрашчанская юнакі / у Вавілёне, падвяргаючыся небяспечы, / пагрэбавалі царскім наказам безразважным / і, абхопленыя не спаліўшым іх агнём, / съпявалі годную Уладара песнью: / "Апярайце Госпада, тварэнья, / і узьнімаецце ва усе стагодзьдзя!"

Сутрапезнікі Словы на Сіёне, дабрашчанская Апосталы, / дужа Яму аддаўшыся, / крочылі за Ім, як агнцы за пастырам; / і, злучаныя неразлучна з Хрыстом, / боскім словам сілкуючыся, / з падзякай заклікалі: / "Апярайце Госпада, тварэнья, / і узьнімаецце ва усе стагодзьдзя!"

Злапомны Іскарыёт, закон любові забыўшы наўмысна, / ногі, тыя, што былі амытыя, / прыгатаваў да зрады; / і смакуючы Твой хлеб, Цела Боскае, / падняў пяту на Цябе, Хрысьце, / і не захацеў заклікаць: / "Апярайце Госпада, тварэнья, / і узьнімаецце ва усе стагодзьдзя!"

Примаў у правіцу Цела, / якое пазбаўляе ад граху, бессаромны, / і Боскую Кроў, / пралітую за сусвет; / але не сароміўся піць тое, што прадаў за кошт, / не адхліўся ганебнасці / і не захацеў заклікаць: / "Апярайце Госпада, тварэнья, / і узьнімаецце ва усе стагодзьдзя!"

Песня 9

Ірмас: Гасціннасцю Уладары / і несьмяротнай трапезай / на высокім месцы з узьнёслымі думкамі / давайце, верныя, нацешымся, / найвысокая слова пачуўшы ад Слова, / Якое мы узвялічаем.

"Пайдзіце", - вучням Слова сказаў, - / "на высокім месцы Пасху, / якой сцвярджаецца разум, / прыгатуйце пасьвечаным Мною ў таемніцу / бязквасным ісьціны словам; / цвёрдасць жа дабрыні узвялічце".

"Айцец Мяне перш стагодзьдзяў, / Творчую Прымудрасць, нараджае; / як пачатак Сваіх шляхоў / Ён

стварыў Мяне на справы, / цяпер таямніча зьдзясьніемыя; / бо, не створаным па існасці Словам зъяўляючыся, / словамі гэтymі Я аб'яўляю Сваім / тое, што цяпер успрыняў».

"Як Я чалавекам зъяўляюся / па прыродзе, не прывідна, / так злучанае са Мной існасць - / Боска, па выяве узаеммазносін; / таму Мяне, адзінага Хрыста, спазнайце, / які захоўвае то, з чаго, / у чым і чым Я зрабіўся".

Экзапастыляр

Палац Твой бачу я, Выратавальнік мой, упрыгожаным, / але вонратка не маю, каб увайсьці ў яго. / Зрабі съветлым адзенъне душы маёй, / Падавец съятла, і выратуй мяне. (3)

На "хваліце" вершыры на 4, тон 2

Звышгоднага Касьмы Маіўскага

Сыпешна цяпер зъбіраецца сіядрыён Жыдоўскі, / каб Творцы і Стваральніка усяго сусвету Пілят аддаць. / О беззаконье! О нявера! / Бо Прыдучага судзіць жывых і мёртвых прыцягваюць да суду, / і Вылечваючага запалы рыхтуюць да пакут. / Усяцярплячы Госпад, вялікая Твая міласць, слава Табе.

Звышгоднага Яна Дамаскіна, тон 2

Юда беззаконны, / на вячэры апусьціўши з Табою, Госпад, руку ў талерку, / працягнуў да беззаконных рукі, каб узяць срэбранікі; / і падлічыўшы кошт міро, / не застрашыўся прадаць Цябе, Неацэннага; / даўши ногі дзеля абмыванья, / падступна пацалаваў Уладара для адданья беззаконным; / так з збору Апосталаў вывяржаны, / і які кінуў трыццаць срэбранікаў, / не убачыў ён Твайго уваскрэсеньня на трэці дзень, / якім памілуй нас.

Юда здраднік, быўшы падступны, / падступным пацалункам здрадзіў Выратавальніка і Госпада: / Уладара усяго як раба прадаў беззаконным; / і як авечка на ахвяраваньня, / так ішоў на съмерць Ягня Божы, Сын Айца, / Адзіны Усяміласцявы.

Юда, раб і падступны ілгун, / вучань і зламысьнік, сябар і паклёнік, / па справах сваім зьявіўся такім, / бо крочыў ён за Настаўнікам, і супраць Яго задумаў здраду; / гаварыў ён сам у сабе: / "Я здраджу Яго, і мае будуць сабраныя грошы". / I вось, імкнуўся ён, каб і міро было прададзена, / і каб Ісус быў падманам схоплены; / даў цалаванье - здрадзіў Хрыста. / I як авечка на ахвяраванье, / так рушыў Ён, Ягня Божы на съмерць, / Одзін Міласэрны і Чалавекалюбчы.

Слава Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ягня, аб Якім абвясьціў Ісая, / добраахвотна ідзе на ахвяраванье / і сьпіну аддае на раны, шчокі на удары, / твары жа не адхіляе ад ганьбы апляванье / і асуджаецца на ганебную съмерць. / Бязгрэшны усё прыме добраахвотна, / каб усім падараўца уваскрэсенне з мёртвых.

Вершыры на вершоўны, тон 8 Патрыярха Мяфодзія

У гэты дзень памкнуўся супраць Хрыста варожы сінядрыён / і задумаў супраць Яго дарэмнае: / Невінаватага здрадзіць Пілят на съмерць. / У гэты дзень Юда грашыма накідае завесу на сябе, / і удвая пазбаўляеца жыцьця, / - і часовага, і боскага. / У гэты дзень Каяфа мімаволі прарочыць, гаворачы: / "Лепш Аднаму загінуць за народ", - / бо сапраўды прыйшоў Ён за грахі нашы пацярпець, / каб вызваліць нас ад палону ворага, / як добры і Чалавекалюбчы.

Верш: Які еў мой хлеб, падняў на мяне нагу.

Пс 40:10б

У гэты дзень Юда хавае маску любові да жабракоў, / і выяўляе выяву скнарнасці: / ужо ён аб бедных не клапоціцца, / ужо прадае не міро грэшніцы, але нябеснае Mіро, / і утойвае за Яго атрыманыя срэбранікі. / Съпяшаецца да Жыдоў, гаворыць беззаконным: / "Што мне жадаецце даць, і я вам здраджу Яго?" / О срэбраплюбнасць здрадніка! / Танна здзяйсьніе продаж, / па жаданыні купляючых або Прадаеваемым угоду здзяйсьніе; / не дамаўляеца дбайна або

кошце, / але як зьбеглага раба прадае: / бо звычай у крадзяёў каштоўнае кідаць. / Цяпер жа кінуў сабакам Святое вучань, / бо апантанае срэбралюбства / шалець супраць Свайго Уладары заахвоціла яго. / Унікнем жа такой спакусы, усклічучы: / "Усяцярплячы Госпад, слава Табе!"

Верш: I ён, выйшаўшы, гаворыць пра тое.

Пс 40:7в

Звышгоднага Яна Дамаскіна

Нораў твой поўны падступства, беззаконны Юда: / бо пакутуючы срэбралюбасцю, / набыў ты чалавекасупраціўнае. / Бо калі багацьце ты любіў, / навошта да Настаўніка аб галечы за навучаньнімі прыходзіў? / Калі жа і любіў ты Яго, / для чаго прадаў Неацэннага, здрадзіўшы на забіцьцё? / Жахніся, сонца, застагнай, зямля, і, уздрыгваючы, запакліч: / "Нязлосны Госпад, слава Табе!"

Верш: Слова Веліяла прыйшло на яго.

Пс 40:9а

Патрыярха Мяфодзія

Ніхто неазнаёмлены, о верныя, / ды не прыступіць да Уладарскай вячэры, / зусім ніхто ды не прыступіць да трапезы падступна, як Юда: / бо ён прыняўшы кавалац, супраць Хлеба накіраваўся; / зьнешне уяўляючыся вучнем, / на справе жа зъяўляючыся забойцам, / разам з Жыдамі радаваўся, / хоць і жыў адным жыцьцем з Апосталамі; / нянявідзячы ён цалаваў, цалуючы жа прадаваў / Збавішага нас ад праклёну, / Бога і Выратавальніка душаў нашых.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Нораў твой поўны падступства, беззаконны Юда: / бо пакутуючы срэбралюбасцю, / набыў ты чалавекасупраціўнае. / Бо калі багацьце ты любіў, / навошта да Настаўніка аб галечы за навучаньнімі прыходзіў? / Калі жа і любіў ты Яго, / для чаго прадаў Неацэннага, здрадзіўшы на забіцьцё? / Жахніся, сонца, застагнай, зямля, і, уздрыгваючы, запакліч: / "Нязлосны Госпад, слава Табе!"

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Звышглднага Касьмы Маіўскага, тон 5

Пасъвчаючы ў таемніцы Сваіх вучняў, / Ты, Госпад, вучыў іх, гаворачы: / “Глядзіце, о сябры, каб ніякі страх вас са Мною не разлучыў, / бо хоць Я і пакутую, але пакутую за сусьвет. / Такім чынам, не спакушайцесь аб Мне: / бо Я прыйшоў не за тым, каб Мне паслужылі, / але каб паслужыць і аддаць душу Маю як выкуп за сусьвет. / Калі жа вы - сябры Mae, Мне пераймайце: / жадаючы быць першым, ды будзе апошнім, / спадар жа - як слуга. / Будзьце ў Мне, каб Gronку прынесці, / бо Я - вінаградная лаза жыцця”.

“Дабро ёсьць славіць Господа.” і далей як звычайна.

Далучаем Першую гадзіну, на якой чытаем

Трапар прароцтва, тон 3

Съмерць прыняўшы за род чалавечы, і не разълюціўшыся, вызвалі ад пагібелі жыццё наша, Госпадзі, і выратуй нас.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Съмерць прыняўшы за род чалавечы, і не разълюціўшыся, вызвалі ад пагібелі жыццё наша, Госпадзі, і выратуй нас.

Пракімен, тон 1

І няхай яны ведаюць, што Ты, Каму адзінаму імя - Гасподзь.

Верш: Божа! Не перамоўчы, не маўчы.

Пс 82:19А, 2А

Прагненне Ераміі чытаньня. Ер 11:18–23; 12:1–11, 14–15

Пракімен, тон 8

Рабеце і давайце зарокі Госпаду, Богу вашаму.

Верш: Вядомы Бог у Юдэі; Ягонае імя вялікае ў Ізраіля.

Пс 75:12А, 2

Ліцii за спачылых у прытворы ня зьдзясьніеца да нядзелі Апостала Фамы. Іншыя гадзіны чытаюцца як звычайна.

НА ВЯЛІКАЙ ВЯЧОРНЯЙ

На “Госпада клічу” вершыры на 10, тон 2

Святар перамяніяе убор, кадзіць і па вяртаныні здзяйсніяе праскамідзію, а мы выконваєм вершыры, тыя жа, што на “хваліце”, кожную паўтараючы двойчы:

Сыпешна цяпер зьбіраеца сінядрыён Жыдоўскі, / каб Творцы і Стваральніка усяго сусьвету Пілят аддаць. / О беззаконье! О нявера! / Бо Прыдучага судзіць жывых і мёртвых прыцягваюць да суду, / і Вылечваючага запалы рыхтуюць да пакут. / Усяцярплячы Госпад, вялікая Твая міласць, слава Табе.(2)

Юда беззаконны, / на вячэры апусьціўши з Табою, Госпад, руку ў талерку, / працягнуў да беззаконных рукі, каб узяць срэбранікі; / і падлічыўши кошт міро, / не застрашыўся прадаць Цябе, Неацэннага; / даўши ногі дзеля абмыванья, / падступна пацалаваў Уладара для адданыя беззаконным; / так з збору Апосталаў вывяржаны, / і які кінуў трыщаць срэбранікай, / не убачыў ён Твайго уваскрэсеньня на трэці дзень, / якім памілуй нас. (2)

Юда зраднік, быўшы падступны, / падступным пацалункам здрадзіў Выратавальніка і Госпада: / Уладара усяго як раба прадаў беззаконным; / і як авечка на ахвяраваньня, / так ішоў на съмерць Ягня Божы, Сын Айца, / Адзіны Усяміласцявы. (2)

Юда, раб і падступны ілгун, / вучань і зламысьнік, сябар і паклённік, / па справах сваім зъявіўся такім, / бо крочыў ён за Настанікам, і супраць Яго задумаў здраду; / гаварыў ён сам у сабе: / “Я зраджу Яго, і мае будуць сабраныя грошы”. / I вось, імкнуўся ён, каб і міро было прададзена, / і каб Ісус быў падманам схоплены; / даў цалаваньне - здрадзіў Хрыста. / I як

авечка на ахвяраваньня, / так рушиў Ён, Ягня Божы на съмерць, / Одзін Міласэрны і Чалавекалюбчы. (2)

Ягня, аб Якім абвясціў Ісая, / добраахвотна ідзе на ахвяраваньня / і сьпіну аддае на раны, шчокі на удары, / твары жа не адхіляе ад ганьбы апляваньня / і асуджаеца на ганебную съмерць. / Бязгрэшны усё прымает добраахвотна, / каб усім падараваць уваскрэсеньне з мёртвых. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 6: Вырадак зъмей сапраўдны Юда, / тых, што спазналі манну ў пустэльні / і наракалі супраць Сілкуючага; / бо, калі яшчэ ежа была ў іх вуснах, / паклёнічалі яны на Бога, няўдзячныя. / I гэты грэшнік, трymаючи ў вуснах нябёсны Хлеб, / здзейсьніў здраду супраць Выратавальніка. / О, ненаедны нораў і дзёрзкасць нялюдзкая! / Ён Сілкавальніка прадаваў / і Уладара, цалуя Яго, здраджваў на съмерць. / Сапраўдна сын тых гэты беззаконны / і разам з імі атрымаў у долю сабе пагібелю. / Але пазбаў, Госпад, душы нашы ад такой нялюдзкасці, / Ты - Адзіны, Непараўнальны ў шматцярплячасці.

Уваход з Евангельлям

Пракімен, тон 1

Збаві мяне, Госпадзе, ад чалавека ліхога; ахавай мяне ад прыгнятальніка.

Верш: Яны ліхое думаюць у сэрцы, кожны дзень.

Пс 139:2, 3А

Выходу чытаньня. Вых 19:10–19

Пракімен, тон 7

Вызваль мяне ад маіх ворагаў, Божа мой! / абарані мяне ад тых, што на мяне паўстаюць.

Верш: Вызваль мяне ад злачынцаў.

Пс 58:2, 3А

Ёва чытаньня. Ёв 38:1–23; 42:1–5

Прапоцтва Ісая чытаньня. Іс 50:4–11

Затым екцыяньня і Трысвяціця.

Пракімен, тон 7

Паўстаюць зямныя цары, і ўмаўляюца разам князі супраць Госпада і супраць Памазанца Ягонага.

Верш: Навошта бунтуюць народы, і намышляюць плямёны марнае?

Пс 2:2, 1

Да Карынфянаў пасланьня Апостала Паўла, пач. 149.

Алілуя, тон 6

Верш: Дабрашчасны, хто дбае пра ўбогага! У дзень бедства выбавіць яго Гасподзь.

Верш: Ворагі мае пра мяне кажуць благое: “Калі ён памрэ, і загіне імя ягонае?”

Верш: Які еў мой хлеб, падняў на мяне нагу.

Пс 40:2, 6, 10Б

Евангельля ад Мацьвея, пач. 107

Далей Літургія сьвц. Васіля Вялікага.

Замест Хэрувімскай песні і прычысніка съпяаем:

Трапар, тон 6

Вячэры Тваёй таямнічай удзельнікам / у гэты дзень, Сын Божы, мяне прымі. / Бо не распавяду я таямніцы ворагам Тваім, / не дам Табе пацалунку, такога, як Юда. / Але як разбойнік спавядаю Цябе: / “Успомні мяне, Госпадзі, у Царстве Тваім”.

Замест “Годна”

Ірмас, тон 6: Гасьціннасцю Уладара / і несьмяротнай трапезай / на высокім месцы з узынёслымі думкамі / давайце, верныя, нацешымся, / найвысокae слова пачуўшы ад Слова, / Якое мы узывялічаем.

Трапар “Вячэры Тваёй:” съпяаем і падчас прычасці, і замест “Ды напоўняцца вусны:”. Пасля заамбонай малітвы адбываеца чын амавенія ног, потым – раздача анцідора.

Водпушк

Па найвялікшай дабрыні найлепшы шлях пакоры паказаў, калі абмыў Ён ногі вучняў, і аж да Крыжа і паходаваньні сышоўшы да нас, Хрыстос, праудзівы Бог наш, малітвамі Усячыстай Свайго Маці, святых слáўных і усяхвальныхных Апосталаў, святога айца нашага Васіля Вялікага, архіяпіската Кесарыі Кападакійскай і усіх святых, памілуе і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбцы.

У ВЯЛІКІ ЧАЦВЕР НА ПАВЯЧОР'Я

Малае повячор'я і на ім съпяваецца трысъпей Вялікай Пятніцы звышгоднага Андрэя Крыцкага, тон 8

Песньня 5

Ірмас: Цяmrэчу души маёй расьсей, / Падавец съятла, Хрысьце Божа, / цемру бездані першапачатковую прагнаўшы, / і падаруй мне съятло наказаў Тваіх, Слова, / каб я з съвітанку славіў Цябе. (2)

Уладкованая была вячэра / і прыгатаваная Табе пасха, / як загадаў Ты, Хрысьце; / але Юда здрадзіць Цябе задумваў, / і, хоць знаходзіўся з Табою, / у адсутнасці аб Тваім кошце / змаўляўся па срэбралюбасці.

Устае з вячэры / і рушніком перапаясваецца / Хрыстос па Сваёй волі, / і схіляе галіву; Пётр жа заклікаў: / “Ніколі Ты маіх ног не абмыеш, Творца мой; / але аднак абмый!”

Прыняў хлеб у рукі з думкай здрадлівай / вучань падступны, Юда, / і імі здрада Цябе здзейсьніў; / працягваў ён Табе свае ногі, / якія Сам Ты абмыў / і рушніком абцёр.

Цалуючы падступна, Юда / вуснамі да Цябе тады датыкаўся, / якімі Цела Тваё, Слова, / прымаў няварта, / і прамаўляў Табе: “Радуйся, Настанік!” / ён - сябар і здраднік, раб і лісьлівец.

Калі убачыў Пётр тады зьдзясянне, / быў страхам ахоплены, / нявольніцы нікчэмным пытаньнем быў адвінавачаны; / і вось, зрокся ён ад Цябе, Госпада, / як Ты не

толькі Сам узьвясяціў, / але як і ведаў ад пачатку, Усёведаючы.

Б'юць па твары Стваральніка / - і усё тварэнне прымае удары, / калі паносяць Яго; / удараюць Яго кіем па волі Яго / - і вышэйшыя Сілы схіляюцца; / аплёўваюць Судзьдзю - і усё падмуркі зямлі / прыходзяць у рух.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Цернамі увенчваеца Бог, / усю зямлю колерамі упрыгожыўшы; / і раны прымае, / і знеслаўленне выносіць з усяцярплячасцю; / і на Сабе баграніцу зневажанья носіць, / і усё церпіць быўшы Богам, / і пакутуе Сваёю плоцьцю.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ды прамаўляе Ян, / тлумачачы вучэньямі Боскімі увасабленне Тваё: / "Слова, стаўшы целам ад Дзевы без змены, / засталося і Богам па існасці, як і было, / не пакінуўшы нетр Айца Свайго."

Песньня 8

Ірмас: Хаваючы ў водах горныя палкі Свае, / пакладаючы мяжой мору жывір / і тримаючы усё! / Цябе съпявае сонца, Цябе славіць месяц, / Табе усё тварэнне прыносіць песньню, / як Стваральніку і Творцу павек! (2)

Апранаючы аблёкамі неба, Ісусе, / на пасадзе славы валадарыць з няблізкім Айцом, / Ты, узяўшы рушнік, ім падперазаўся, / каб абмыць ногі тленныя, / увесь агнём зъяўляючыся, Слова, / хоць і увасобіўся Ты.

Калі усіх абмыўшы, Ісус узлёг, / Ён вучням Сваім абавяшчае: / “Ці ведаецце вы усё, што здзейсьніў Я цяпер? / Бо Я даў узор пакоры вам усім, / каб той, хто жадае быць першым, / стаў з усіх апошнім па добраі волі!”

“Чыстыя вы, але не усё”, - / Хрыстос сябрам Сваім, / перабываючым на вячэры, сказаў. / І кожны з іх зъвяртаўся да іншага, / не разумеючы гэтага слова. / Таму усьлед за тым / Ён вольна называе імя здрадніка.

Калі вымавіў гэта усіх Судзьдзя, / адпраўляючыся на гару Эляёнскую з вучэньмі, / тады Ён гаварыў: / “Устаньце і

пайдзем адгэтуль, / бо ужо блізка здраднік; / ніхто ды не зрачэцца ад Мяне, / бо Я па Сваёй волі пакутую!"

О пацалуй падступны! / "Радуйся, Настаўнік!" - Хрысту гаворыць Юда, / і разам з гэтым словам здраджвае на съмерць. / Бо такі знак ён даў беззаконным: / каго я пацалунку, гэта і ёсьць / Той, Каго я вам здрадзіць абяцаў.

Быўшы узяты, Божа наш, людзьмі беззаконнымі, / і не пярэчачы ніколькі, ні узвышаючы голасу, Ягня Божы, / Ты зьведаў усё: допыт, і суд, / і быў зьбіваем, звязаны і адведзены / з мячамі і каламі да Каяфы.

"Ды будзе укрыжаваны", - натоўп жыдоў крычаў / сявятарамі і кніжнікамі, - "Ісус Хрыстос!" / О народ няверны! Бо што зрабіў вам Ён, зъявіўшыся, / Лазара узыняў з труны / і адчыніўшы людзям шлях да выратаванья?

Прад судом Пілят народ беззаконны / крычаў, патрабуючы: "Укрыжуй Яго, / адпусьці жа нам зъмешчанага ў ланцугі Вараву-забойцу; / а Хрыста, хвастанью падвергнуўшы раней, / вазьмі, вазьмі, укрыжуй з ліхадзеямі!"

Дабраславім Айца, і Сына, і Святога Духа, Госпада.

О невымоўнае прымяншэнье! / О звышразумовы задум! / Як Ты, Выратавальнік зъяўляючыся вагнём, / абмыў ногі здрадніку? / Абмыўшы жа і хлеб падаючы на вячэры, / не падсмаліў яго, і усіх таямнічаму / служэнню навучыў.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: О апошняя вестка: Бог - Сын жанчыны! / I нараджэнье - без насенія: бязмужняя Маці / і народжанае - Бог! / О кідаючae ў трапятанье гледзішча! / О Дзевы незвычайнае зачацьце! / О невымоўнае нараджэнье! / Сапраўды усё гэта вышэй розуму і сузіраньня!

Песня 9

Ірмас: Дабраслаўлены Ты, Госпадзі, Бог Ізраіля, / узыняўшы рог выратаванья нам / у доме Давыда, юнака Свайго: / так наведала нас Свяціла, Узыходзячае з вышыні, / і накіраваў Ён нас на шлях съветлы. (2)

"Зноў вы съпіце", - Хрыстос вучням выгукнуў, - / "не съпіце, ужо наблізіўся гадзіна, / устаньце, ідзем сябры Мае: / вось, здраднік-вучань, маючы з сабой цэлы атрад, / ідзе здрадзіць Мяне чалавеказабойцам!"

"Пацалунак твой падступны / і прывітанье горка! / Да Каго, на самай справе, ты заклікаеш, ашуканец, / "радуйся Настаўнік!" усклікая?" - / зъвяртаўся да Юды Хрыстос. / - "Сябар, дзеля ці таго прыйшоў ты", - сказаў Ён, / - "бо калі прыйшоў ты з прывітаннем, навошта прапаноўваеш / нож, мёдам пашмараваны?"

Суду Пілят паўстаць / Ты прыйшоў добраахвотна, / Хрысьце, невінаваты Судзьдзя, / і тым нас пазбавіць ад нашых даўгоў. / Таму зьведаў Ты, Добрай раны на целе, / каб усім нам атрымаць вызваленьне.

Як маецца быць Міласэрнасці Бездань Пілят: / Агонь - сапраўды сену, і трыснёгу, і зямлі! / Не падсмаліў яго Агонь Боскасці, / але усё знасіў цярпліва / Хрыстос, вольны па існасці, / як Чалавекалюбча.

"Вазьмі, вазьмі, укрыжуй названага Хрыстом", / - Жыды некалі крычалі Пілят; / ён жа рукі мыў, / і кіем пісаў ім Яго віну, / усім падараўваўшую нясьмяротнасць.

Беззаконныя, крычалі яшчэ гучней Пілят: / "Вазьмі, вазьмі, укрыжуй Хрыста!" / - прасілі забіць Яго, як асуджанага. / Але ці ня Ён уваскрэсіў мёртвых, пракажаных ачысціў, / крывавячу вылечыў, расслабленых умацаваў?

"Якое жа зло зрабіў Ён, / што вы заклікаеце гучна: / Вазьмі, вазьмі, укрыжуй Яго?" / - Пілят некалі прамаўляў народу безразважнаму, / - "я не знаходжу ў Ім віны!" / Яны жа крычалі ў разыютаванасці: / "Вазьмі, вазьмі, укрыжуй Выратавальніка усіх!"

О Жыды беззаконныя! О неразумны народ! / Не ці успомніць вам штосьці з цудаў Хрыстовых, / мноства Яго вылячэнняў? / Не ці уцяміць вам / і усёй Яго Боскай сілы? / Але як перш вашы бацькі, / таксама цяпер і вы таго не уцямілі!

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Хвастаныне зьведаўшы, Стваральнік мой, / Ты і адданы
быў дзеля мяне на распяцьце, / каб выратаванье маё
пасярод землі здзейсніўшы, / падаць сусвету жыцьцё і
каштоўнаю Тваёю крывёй / неўміручаць падараваць
пакланяючымся Табе.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Агніца Твая Уладар, / прадстоячы каля
Крыжа / і рыдаючы аб Табе Творцы усяго, / сузірала Тваю
усяцярплячасьць: / бо Ты добрахвотна нарадзіўся ў целе / і
усё пакуты ў ём зьведаў, / каб выратаваць сусвет!

Замест “Годна:”

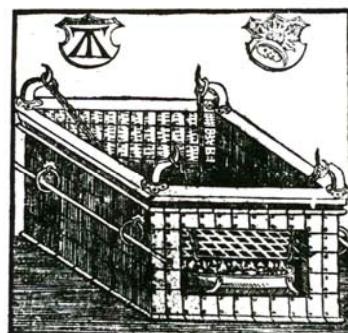
Ірмас: Дабраслаўлёны Ты, Госпадзі, Бог Ізраіля, /
узыняўшы рог выратаванья нам / у доме Давыда, юнака
Свайго: / так наведала нас Свяціла, Узыходзячае з вышыні,
і накіраваў Ён нас на шлях съветлы.

Трысвяціця, паслья “Ойча наш:”

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя
убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / “Хоць Ты і распяцьце
перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой”.

I звычайная пасльядоўнасьць.

У СВЯТУЮ І ВЯЛІКУЮ ПЯТНІЦУ

ПАСЬЛЯДОЎНАСЬЦЬ СВЯТЫХ І ВЫРАТАВАЛЬНЫХ ПАКУТАЎ ГОСПАДА НАШАГА ІСУСА ХРЫСТА

НА РАНШНЯЙ

Пачатак звычайны. Паслья першай екцыянні малітва не
чытаецца; шасьцісальма; паслья вялікай екцыянні малітва 1;
алілуя з вершамі, тон 8

Трапар, тон 8

Калі хвалебныя вучні / пры амавеніі на вячэры
адukoўваліся, / тады Юда паганы, які захварэў
срэбралюбасцю, азмрочваўся / і беззаконным суддзям Цябе,
Справядлівага Судзьдзю, здраджвае. / Глядзі, аматар
набыцця, / на задушэнне з-за іх здабыўшага! / Зъбяжы ад
ненаеднай души, / на такое супраць Настаўніка
адважкыўшайся! / Госпад, да усіх добры, слава Табе! (3)

Паслья екцыяння малая і малітва 9 з звычайным
выгаласам.

Дыялёг прад чытаньнем Евангельля:

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля,
Госпада Бога молім.

Хор: Госпадзі, памілуй. (3)

Святар: Мудрасць! Станем набожна. Пачуем святое
Евангельля. Мір усім.

Хор: I духу твайму.

Святар: Паводле Яна святога Евангельля чытаньня.

Хор: Слава Табе, Госпадзі, слава Табе.

Святар: Будзем слухаць.

Першае Евангельля: Ян., пач. 46.

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеньню Твайму,
Госпадзі!

Антыфон 1, тон 8

Князі нарадаў зьбіраліся супраць Господа / і супраць Памазаніка Яго. (2)

Слова беззаконнае узьвялі на Мяне, - / Госпадзі, Госпадзі, не пакінь Мяне. (2)

Пачуцьці нашы чыстымі Хрысту падамо / і, як сябры Яго, душы нашы прынясем у ахвяру за Яго, / і не будзем паланёныя клопатамі жыцьцёвымі як Юда, / але ва унутраных пакоях наших выклікнем: / “Ойча наш, Які на нябёсах, / ад нячысьціка пазбаў нас!” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Ты нарадзіла, Дзева, мужа не якая ведала, / і Дзеваю засталася, Маці бясшлюбная, / Богародзіца Марыя: Хрыста Бога нашага молі / аб выратаваньні нашым.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ты нарадзіла, Дзева, мужа не якая ведала, / і Дзеваю засталася, Маці бясшлюбная, / Богародзіца Марыя: Хрыста Бога нашага молі / аб выратаваньні нашым.

Антыфон 2, тон 6

Пасьпяшаўся Юда / да беззаконных кніжнікаў і сказаў: / “Што вы мне жадаецце даць, / і я вам здраджу Яго?” / А сярод раіўшыхся / нябачна стаяў Ты Сам, ад Кім было нарада. / Сэрцазнавец, пашкадуй душы нашы! (2)

З міласэрнасцю Богу паслужым, / як Марыя на вячэры, / і не западзем у срэбралюбасць, як Юда, / каб быць нам заўсёды з Хрыстом Богам. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Народжанага Табою, Дзева, нявымоўна / не спыняй маліць, як Чалавекалюбцу, / каб выратаваў Ён ад бедаў / да Цябе зьвяртаючыхся.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Народжанага Табою, Дзева, нявымоўна / не спыняй маліць, як Чалавекалюбцу, / каб выратаваў Ён ад бедаў / да Цябе зьвяртаючыхся.

Антыфон 3, тон 2

З-за увақрошанья Лазара, Госпадзі, / “Слава” усклікалі дзеци жыдоўскія / Табе, Чалавекалюбца. / Але злачынны Юда не пажадаў адукавацца. (2)

На вячэры Тваёй, Хрысьце Божа, / вучням Твайм Ты прадказваў: / “Адзін з вас здрадзіць Мяне”. / Але злачынны Юда не пажадаў адукавацца. (2)

Калі спытаў Ян: / “Госпадзі, хто здраджывае Цябе?” / Ты хлебам яго паказаў. / Але злачынны Юда не пажадаў адукавацца. (2)

З дапамогай трыщцаці срэбранікаў, Госпадзі, / і пацалунку падступнага, / імкнуліся Жыды забіць Цябе. / Але злачынны Юда не пажадаў адукавацца. (2)

Пры здзяйсьненыні Табою абмыванья, Хрысьце Божа, / вучняў Тваіх Ты вучыў: / “Рабіце так, як вы бачыце”. / Але злачынны Юда не пажадаў адукавацца. (2)

“Не съпіце і моліцеся, / каб не упасыці вам у спакусу”, / вучням Твайм гаварыў Ты, Хрысьце Божа наш. / Але злачынны Юда не пажадаў адукавацца. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Выратуй ад бедаў слугаў Тваіх, Богародзіца, / бо мы усё пасыля Бога да Цябе зьвяртаемся, / як да непарушнай съцяны і Заступніцы.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Выратуй ад бедаў слугаў Тваіх, Богародзіца, / бо мы усё пасыля Бога да Цябе зьвяртаемся, / як да непарушнай съцяны і Заступніцы.

Пасыля екцыянья малая і малітва 3 з звычайным выголосам.

Святар кадзіць алтар, а народ стоячы съпявае:

Сядальны, тон 7

На вячэры вучняў сілкуючы / і ведаючы здрадніцкі задум, / Ты на ёй Юду выкрыў; / хоць і бачыў яго непапраўным, / але гэтым жадаў паказаць усім, / што Ты быў адданы

добраахвотна, / каб сусьвет адняць у непрыяцеля. /
Усяцярплячы, слава Табе!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Каб сусьвет вызваліць ад палону варожага. /
Усяцярплячы, слава Табе.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

На вячэры вучняў сілкуючы / і ведаючы здрадніцкі задум,
/ Ты на ёй Юду выкрыў; / хоць і бачыў яго непапраўным, / але
гэтым жадаў паказаць усім, / што Ты быў адданы
добраахвотна, / каб сусьвет адняць у непрыяцеля. /
Усяцярплячы, слава Табе!

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля,
Господа Бога молім.

Чытаецца другое Евангельля: Ян., пач. 58.

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеню Твайму,
Госпадзі!

Антыфон 4, тон 5

У гэты дзень Юда пакідае Настаўніка / і прымае ў сябе
д'ябла, / асьляпляеца запалам срэблалюбасьці / і, агорнуты
цимрэчай, пазбаўляеца съятла; / бо як мог бачыць /
прадаўшы Свяціла за трыццаць срэбрнікаў? / Але нам
зазвязаў Пацярпейшы за сусьвет, / Якому мы выгукнем: /
“Пацярпейшы і людзям спачуваўшы / Госпад, слава Табе!” (2)

У гэты дзень Юда прыкідваеца богабаязным / і
пазбаўляеца падарунка дабрадатнага; / застаючыся вучнем,
становіца здраднікам: / у сяброўскім нораве хавае
падступства / і безразважна аддае перавагу любові Уладара
трыццаці срэбрнікам, / стаўшы дзеля злачыннага сінядрыёна
правадыром; / мы жа, маючи выратаваньнем Хрыста, / Яго
уславім. (2)

Тон 1

Братэрскую любоў набудзем, / як браты ў Хрысьце, / і не
будзем бессардэчныя да блізкіх наших, / каб не быць
асуджанымі з-за грошай, як раб благі, / і не расказацца, як

Юда, без усякай карысці. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Прыслаўна было аб Табе сказанае
паўсюль, - / што зачала Ты ў целе усіх Творцу, / Богародзіца
Марыя, усяслаўная / і шлюбу не спазнаўшая.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Прыслаўна было аб Табе сказанае паўсюль, - / што зачала
Ты ў целе усіх Творцу, / Богародзіца Марыя, усяслаўная / і
шлюбу не спазнаўшая.

Антыфон 5, тон 6

Вучань дамаўляеца аб кошце Настаўніка / і за трыццаць
срэбрнікаў прадаў Госпада, / падступным пацалункам
здрадзіўшы Яго / беззаконным на съмерць. (2)

У гэты дзень гаварыў Стваральнік неба і землі Свайм
вучням: / “Блізка гадзіна, і падасьпеў Юда, здраджываючы
Мяне; / хай ніхто ад Мяне не зрачэцца, / бачачы Мяне на
Крыжы пасярод двух разбойнікаў: / бо Я пакутую як чалавек,
/ і ратую, як Чалавекалюбцы, / у Мяне веручых.” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Нявымоўна ў дні апошняя зачаўшая, / і
нарадзіўшы Стваральніка Твайго! / Дзева, ратуй Цябе
узвялічваючых.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Нявымоўна ў дні апошняя зачаўшая, / і нарадзіўшы
Стваральніка Твайго! / Дзева, ратуй Цябе узвялічваючых.

Антыфон 6, тон 7

У гэты дзень не сьпіць Юда, / каб здрадзіць Госпада, /
Прадвечнага Выратавальніка сусьвету, / пяцьцю хлябамі
мноства людзей нагадаваўшага. / У гэты дзень беззаконны
зракаецца Настаўніка: / быўшы вучнем, ён здрадзіў Уладара,
прадаў за срэбра / маннаю нагадаваўшага чалавека. (2)

У гэты дзень да Крыжа прыцвячылі Жыды Госпада, /
падзяліўшага мора жазлом / і правёўшага іх у пустэльні. / У
гэты дзень дзідай пранізалі рэбры Яго, / карамі уразіўшага за

іх Эгіпэ, / і жоўцю напайлі / манну ў ежу дажджом ім падаўшага. (2)

Госпад, да добраахвотнай пакуты наблізіўшыся, / заклікаў Ты вучням Тваім: / “Калі і аднай гадзіны не змаглі не спаць са Мною, / як вы абяцалі памерці за Мяне? / Хоць на Юду паглядзіце, як ён не сьпіць, / але съпяшаеца зрадзіць Мяне беззаконным. / Акрыяйце, памалічеся, каб ніхто не зрокся ад Мяне, / бачачы Мяне на Крыжы!” / Усяцярплячы, слава Табе! (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Радуйся Богародзіца, / Няўмяшчальнага нябёсамі умясьціўшая ва улоньні Тваім. / Радуйся Дзева, прарокаў пропаведзь, / Тая, праз Якую зазвязаў нам Эмануіл. / Радуйся Маці Хрыста Бога!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Радуйся Богародзіца, / Няўмяшчальнага нябёсамі умясьціўшая ва улоньні Тваім. / Радуйся Дзева, прарокаў пропаведзь, / Тая, праз Якую зазвязаў нам Эмануіл. / Радуйся Маці Хрыста Бога!

Паслья екіяньня малая і малітва 2 з звычайным выгаласам.

Сядальны, тон 7

Якім чынам, Юда, / ты здраднікам Выратавальніка зрабіўся? / Хіба Ён Цябе ад хору Апосталаў адлучыў? / Хіба падарунка вылячэнняў пазбавіў? / Хіба здзейсьніўши зтымі вячэрю, / цябе ад трапезы адхіліў? / Хіба абмыўшы ногі іншым, твае абышоў? / О, колькі ты дабрадзеяў забыў, / і зараз твой няўдзячны выкryваеца нораў, / Яго жа непараўнальнае усяцярпенія узвяшчаеца / і вялікая міласць.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Якім чынам, Юда, / ты здраднікам Выратавальніка зрабіўся? / Хіба Ён Цябе ад хору Апосталаў адлучыў? / Хіба падарунка вылячэнняў пазбавіў? / Хіба здзейсьніўши зтымі вячэрю, /

цябе ад трапезы адхіліў? / Хіба абмыўшы ногі іншым, твае абышоў? / О, колькі ты дабрадзеяў забыў, / і зараз твой няўдзячны выкryваеца нораў, / Яго жа непараўнальнае усяцярпенія узвяшчаеца / і вялікая міласць.

Святар: Каб удастоіца нам пачуць святое Евангельля, Госпада Бога молім.

Трэцьця Евангельля: Мц., пач. 109

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпенію Твайму, Госпадзі!

Антыфон 7, тон 8

Да паланіўших Цябе злачынцаў / Ты, усё церпячы, так заклікаў Госпад: / “Хоць вы і уразілі Пастыра / і расьсеялі дванаццаць авечак, вучняў Маіх, / Я мог бы выставіць больш дванаццаці легіёнаў Анёлаў. / Аднак Я выяўлюю усяцярплячасць, / каб выканалася тое, што адкрыў Я вам праз прарокаў Маіх, / утоенае і таемнае”. / Госпадзі, слава Табе! (2)

У трэці раз зрокшися, Пётр / адразу зразумеў сказанае яму, / але прынёс Табе сълёзы пакаянья: / “Божа, будзь міласцівы да мяне, і выратуй мяне!” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Як браму выратавальнью, і рай выдатны, / і Святла вечнага воблака, / святую Дзеву усё апяем, / прамаўляючы Ёй: “Радуйся!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Як браму выратавальнью, і рай выдатны, / і Святла вечнага воблака, / святую Дзеву усё апяем, / прамаўляючы Ёй: “Радуйся!”

Антыфон 8, тон 2

Адпавядайце, беззаконныя, / што пачулі вы ад Выратавальніка нашага? / Ці ня Ён Закон і прарокаў навучаньня? / Як жа вы задумалі адаць Пілят / Таго, Хто ад Бога, Бога-Слова, / Збавіцеля душаў нашых? (2)

“Ды будзе укрыжаваны!”, - крычалі / заўсёды Тваімі падарункамі асалоджываючыся, / і адпусьціць ім ліхадзея

замест Дабрадзея / прасілі забойцы праведнікаў; / Ты жа маўчаў Хрысьце, бясчынства іх церпячы, / жадаючы пацярпець і выратаваць нас, як Чалавекалюбчы. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Няма ў нас адварі з-за мноствы грахоў нашых, / але Ты умалі ад Цябе Народжанага, Богародзіца Дзева! / Бо сілу шматлікую мае маленъня Маці да добрачычлівага Уладара. / Не пагрэбуй маленънямі грэшных, Усячыстая, / бо міласъцівы і мае сілу ратаваць / Той, Хто прыняў за нас пакуты.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Няма ў нас адварі з-за мноствы грахоў нашых, / але Ты умалі ад Цябе Народжанага, Богародзіца Дзева! / Бо сілу шматлікую мае маленъня Маці да добрачычлівага Уладара. / Не пагрэбуй маленънямі грэшных, Усячыстая, / бо міласъцівы і мае сілу ратаваць / Той, Хто прыняў за нас пакуты.

Антыфон 9, тон 3

Прызначылі трывіцаць срэбраникаў, / кошт Ацэненага, / Якога ацанілі яны / ад імя сыноў Ізраіля. / Не сьпіце і моліцесь, / каб не упасъці ў спакусу: / дух бадзёры, цела ж нямоглае. / Таму не сьпіце! (2)

Падалі Мне ў ежу жоўць, / і ў спраге Маёй напайлі мяне воцатам: / але Ты, Госпадзі, узынямі Мяне, / і Я адплачу ім. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Мы, пакліканыя ад народаў, / апянем Цябе, Богародзіца чыстая, / бо Ты нарадзіла Хрыста Бога нашага, / ад праклёну людзей праз Цябе вызваліўшага.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Мы, пакліканыя ад народаў, / апянем Цябе, Богародзіца чыстая, / бо Ты нарадзіла Хрыста Бога нашага, / ад праклёну людзей праз Цябе вызваліўшага.

Паслья екіяньня малая і малітва 5 з звычайным выгаласам.

Сядальны, тон 8

О, як Юда, некалі Твой вучань, / задумаў супраць Цябе здраду! / Падступна падзяліўшы з Табою вячэру, / зламысьнік і беззаконный, / пайшоў і сказаў сьвятарам: / “Што вы дасьце мне, і я вам здраджу Яго, / парушыўшага закон і апаганіўшага сыботу?” / Усяцярплячы Госпад, слава Табе!

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля, Госпада Бога молім.

Чацьвёртае Евангельля: Ян., пач. 59а

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеньню Твайму, Госпадзі!

Антыфон 10, тон 6

Апранаўшыся сьвятылом, як вонраткаю, / меўся быць на судзе аголеным / і прыняў удар па шчаце / ад рук, якія стварыў, / а беззаконны народ / прыцвячыў да Крыжа Госпада славы. / Тады фіранка храма разарвалася; / сонца пацьмянела, не выносячы бачанъня пакрыўдженага Бога, / прад Якім трыміць увесь сусьвет. / Яму паклонімся! (2)

Вучань зрокся, / разбойнік жа заклікаў: / “Узгадай мяне, Госпадзі, / у Царстве Твайм!” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Сусьвет улагодзь, Госпадзі, / дабраваліўшы цела ад Дзевы наасіць за слугаў, / каб мы згодна / усхвалялі Цябе, Чалавекалюбчы.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Сусьвет улагодзь, Госпадзі, / дабраваліўшы цела ад Дзевы наасіць за слугаў, / каб мы згодна / усхвалялі Цябе, Чалавекалюбчы.

Антыфон 11, тон 6

За дабрадзейства, якія Ты, Хрысьце, / зьдзясяніў роду жыдоўскаму, / яны на распяцьце Цябе засудзілі, / воцатам і жоўцю Цябе напаіўшы. / Але ўшануй ім, Госпадзі, па справах іх, / бо не зразумелі яны Тваёй ласкі. (2)

На здрадзе не супакоіліся, Хрысьце, / атожылкі жыдоў, /

але ківалі галовамі сваімі, / здзекаваньне і насымешкі прыносячы. / Але ушануй ім, Госпадзі, па справах іх, / бо не разумелі яны Твайго задуму. (2)

Ні зямля хістаючаяся, / ні камяні распаўшыеся / жыдоў не упэўнілі, / ні фіранка храма, ні мёртвых уваскрэсеньне. / Але ушануй ім, Госпадзі, па справах іх, / бо дарэмнае супраць Цябе задумалі. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Бога, ад Цябе увасобленага, / мы спазналі, Богародзіца Дзева, / адзіная чистая, адзіная дабраслаўлённая; / таму няспынна Цябе ў песьнях узвялічаем.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Бога, ад Цябе увасобленага, / мы спазналі, Богародзіца Дзева, / адзіная чистая, адзіная дабраслаўлённая; / таму няспынна Цябе ў песьнях узвялічаем.

Антыфон 12, тон 8

Так гаворыць Госпад Жыдам: / “Народ Мой, што зрабіў Я табе, / альбо чым табе дапёк? / Сыяпым тваім Я даў убачыць съятло; / пракажаных тваіх ачысьціў; / чалавека, ляжачага на адры, узвёў. / Народ Мой, што зрабіў Я табе / і чым Ты Мне адплаціў? / За манну - жоўцю, за ваду - воцатам; / замест любові да Мяне / да Крыжа Мяне прыцвячылі. / Ужо не выношу больш: / заклічу Маіх язычнікаў, / і тыя Мяне уславяць з Айцом і Духам, / і Я падарую ім жыцьцё вечнае!” (2)

У гэты дзень фіранка храма / у абвінавачаньне беззаконным раздзіраеща, / і сонца промні свае хавае, / Уладара бачачы укрыжаваным. (2)

Заканадаўцы Ізраіля, Жыды і фарысэ, / збор Апосталаў заклікае да вас: / “Вось Храм, Які вы разбурылі, / вось Ягня, Якога вы укрыжавалі і магіле аддалі; / але Ён уваскрос Уласнаю уладай. / Не памыляйцесь, Жыды, / бо Ён - выратаваўшы вас у моры / і ў пустэльні нагадаваўшы; / Ён - жыцьцё, і съятло, і мір дзеля сусьвету!” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Радуйся, брама Цара славы, / якой прайшоў адзін Усявышні / і пакінуў іх па-ранейшаму запячатанымі / дзеля выратаванья душаў нашых.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Радуйся, брама Цара славы, / якой прайшоў адзін Усявышні / і пакінуў іх па-ранейшаму запячатанымі / дзеля выратаванья душаў нашых.

Паслья екцыяньня малая і малітва 7 з звычайным выгаласам.

Сядальны, тон 8

Калі паўстаў Ты, Божа, прад Каяфай, / і быў адданы Пілят, Судзьдзя, / сілы нябесныя ад страху пахінуліся; / тады жа Ты і узнясёны быў на Дрэве / паміж дзьвумя разбойнікаў / і прылічаны да беззаконных, Бязгрэшны, / каб выратаваць чалавека. / Нязлосны Госпад, слава Табе!

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля, Госпада Бога молім.

Пятае Евангельля: Мц., пач. 111.

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеню Твайму, Госпадзі!

Антыфон 13, тон 6

Сборышча Жыдоў / запатрабавала ад Пілята укрыжаваць Цябе, Госпадзі. / I вось, не знайдучы ў Табе віны, / вінаватага Вараву вызвалілі, / а Цябе, Праведніка, засудзілі, / абвінавачванье ў забойстве атрымаўшы ў долю. / Але ушануй ім, Госпадзі, па справах іх, / бо дарэмнае супраць Цябе задумалі. (2)

Таго, прад Кім усё уздрыгвае і трымціць, / і Каго апявая усялякая мова, / Хрыста, Боскую Сілу і Боскую Прымудрасць, / съятары білі па твары і жоўці Яму падалі; / і усё зьведаць Ён дабраваліў, / жадаючы нас выратаваць ад беззаконніц нашых крывёй Сваёй, / як Чалавекалюбцы. (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Багародзіца, праз слова / нарадзіўшая найвышэй розуму Стваральніка Свайго, / молі Яго выратаваць

души нашы.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Багародзіца, праз слова / нарадзіўшая найвышэй розуму
Стваральніка Свайго, / молі Яго выратаваць душы нашы.

Антыфон 14, тон 8

Госпад, прыняўшы у спадарожнікі разбойніка, / крывей
рукі апаганіўшага, / і нас з ім судалучы, / як добры і
Чалавекалюбчы. (2)

Малы вокліч выдаў разбойнік на крыжы, / але вялікую
веру выявіў, / у адно імгненьне быў выратаваны, / і першы,
браму рая адкрыўшы, у яго увайшоў; / Госпадзі, пакаяньне
яго прыняўшы, / слава Табе! (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Радуйся, праз Анёла радасьць сусвету
приняўшая; / радуйся, што нарадзіла Творцу Твайго і
Госпада; / радуйся, удастоеная стаць / Маці Хрыста Бога.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Радуйся, праз Анёла радасьць сусвету прыняўшая; /
радуйся, што нарадзіла Творцу Твайго і Госпада; / радуйся,
удастоеная стаць / Маці Хрыста Бога.

Антыфон 15, тон 6

У гэты дзень павешаны на Дрэве / на водах зямлю
павесіўшы; / вянком з тэрніёў бярэ шлюб / Анёлаў Цар; / у
ілжывую баграніцу апранаецца / пакрываючы неба ablёкамі; /
приняў па твары удар / у Ярдане вызваліўшы Адама; / цвікамі
быў прыцвячаны Жаніх Царквы; / дзідай быў праколаты Сын
Дзеўзы. / Пакланянемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакланянемся
пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакланянемся пакутам Тваім,
Хрысьце. / Пакажы нам і хвалебнае Тваё уваскрэсеньне! (2)

Ня будзем падобна Жыдам сьвяткаваць: / бо Пасха наша,
Христос Бог, быў ахвяраваны за нас; / але ачысьцім сябе ад
усякай брыдоты, / і шчырае паолімся Яму: / “Уваскрэсні,
Госпадзі, выратуй нас, / як Чалавекалюбчы!” (2)

Крыж Твой, Госпадзі - / жыцьцё і уваскрэсеньне дзеля

народа Твайго; / і на яго спадзяючыся, / Цябе, укрыжаванага
Бога нашага мы апяем: / “Памілуй нас!” (2)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Богародзічны: Бачачы вісячым Цябе, Хрысьце, /
Нарадзіўшая Цябе заклікала: / “Што за нечуваная таемніца,
якую Я бачу, Сын Мой? / Як Ты паміраеш на дрэве целам
прыцвячаны, / жыцьця Падавец?”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Бачачы вісячым Цябе, Хрысьце, / Нарадзіўшая Цябе
заклікала: / “Што за нечуваная таемніца, / якую Я бачу, Сын
Мой? / Як Ты паміраеш на дрэве целам прыцвячаны, / жыцьця
Падавец?”

Паслья екцыння малая і малітва 8 з звычайнім выгаласам.

Сядальны, тон 4

Вызваліў Ты нас ад праклёну закона / каштоўнаю Сваёю
Крывей: / да Крыжа прыцвячаны і дзідай працяты, / Ты
людзям падаў неўміручацьца. / Выратавальнік наш, слава
Табе!

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля,
Госпада Бога молім.

Шостае Евангельля: Мк.. пач. 67а.

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеньню Твайму,
Госпадзі!

Дабрашчасныя на 10, тон 4

Ва Царстве Тваім успомні нас, Госпад, калі прыйдзеш ва
Уладарстве Тваім.

Дабрашчасныя жабракі духам, бо іх ёсьць Царства
Нябеснае.

Дабрашчасныя якія плачуць, бо яны суцешацца.

Дабрашчасныя рагманыя, бо яны атрымліваюць у
спадчыну зямлю.

З-за дрэва Адам / высланы быў з рая, / а праз дрэва
Крыжавое / разбойнік у рай усяліўся; / першы спазнаўшы
плод, адпрэчыў запаведзь Творцы; / а другі, з Табою

укрыжаваны, / Богам спавядоў Патаемнага, заклікаючы: /
“Успомні мяне ў Царстве Тваім!”

Дабрашчасныя прагнучы праўды, бо яны насыцяцца.

Творцы Закона / у вучня купілі беззаконныя, / і як злачынца, паставілі Яго прад судом Пілят, / заклікаючы: “Укрыжуй!” - / у пустэльні манну ім падаўшага. / Мы жа, справядліваму разбойніку пераймаючы, / з вераю усклічам: / “Успомні і нас у Царстве Тваім!”

Дабрашчасныя літасціявыя, бо яны збаўлены будуць.

Натоўп богазабойцаў, / Жыдоўскае племя беззаконнае, / апантана крычучы, да Пілят звярталася: / “Укрыжуй Хрыста невінаватага / і лепш Вараву нам адпусьці!” / Мы жа абвяшчаем / лямант разважлівага разбойніка да Яго: / “Успомні і нас у Царстве Тваім!”

Дабрашчасныя чыстыя серцам, бо яны Бога пабачаць.

Жыцьносцібітныя Твае рэбры / падобныя крыніцы, які б'е з Эдэма, / які Царкву Тваю, Хрысьце, напойвае, як духоўны рап, / адгэтуль падзяляючыся, як на струмені, на чатыры Евангельлі, / сусьвет абращаючы, тварэньне весялячы, / і народы верныя навучаючы / пакланяцца Царству Твайму.

Дабрашчасныя міратворцы, бо яны будуць названы сынамі Боскімі.

Ты быў укрыжаваны за мяне, / каб мне атрымаць пррабачэнье; / быў працяты ў рэбры, / каб бруі жыцьця мне падараўцаць; / быў цвікамі прыцвячаны, / каб я, глыбінёю Тваіх пакут / у вышыні магутнасці Тваёй удастайваемы, / усклікаў Табе, Падавец жыцьця Хрысьце: / “Слава і Крыжу, Выратавальнік, / і пакуце Тваёй!”

Дабрашчасныя гнаныя за праўду, бо іх ёсьць Царства Нябеснае.

Пры распяцці Тваім Хрысьце, / усё тварэньне, бачачы гэта, трапяцала, / падмуркі зямлі хісталіся / ў страху магутнасці Тваёй; / свяцілы хаваліся, і фіранка храма разарвалася, / горы задрыжалі і камяні распаліся; / і разбойнік верны / ускліча з намі Табе, Выратавальнік: / “Успомні нас у

Царстве Тваім!”

Дабрашчасныя вы, калі будуць панасіць вас і гнаць і usylejak несправядліва зласловіць за Мяне.

Рукапісаньня супраць нас / на Крыжы разарваў Ты, Госпадзі, / і, прылічаны да мёртвых, / тамтэйшага ката звязаў, / пазбавіўшы усіх ад палону съмерці Уваскрэсеньнем Сваім, / якім мы адукаваліся, Хрысьце Божа наш, / і заклікаем Табе: / “Успомні і нас, Выратавальнік, у Царстве Тваім!”

Радуйцеся і весяліцеся, бо вялікая ваша узнагарода на нябёсах.

Узынесены на Крыжы, / і зынішчыўшы сілу съмерці, Госпад, / і адмяніўшы як Бог рукапісаньня супраць нас! / Пакаянне разбойніка і нам падаруй, адзіны Чалавекалюбчы, / з вераю служачым Табе, Хрысьце Божа наш, і клікаючым: / “Успомні і нас у Царстве Тваім!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Аднадушна памолімся, усё верныя, / каб нам годна усхваляць / Айца, і Сына і Духа Свяятога, / Адзінку Боскасці, у трох Тварах наяўную, / нязылітна знаходзячуюся, простую, непадзельную і непрыступную, / Якою мы пазбаўляемся ад вогненага пакараньня.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Маці Тваю, Хрысьце, / па целе без насенення нарадзіўшую Цябе, і Дзеву праўдзівую, / і паслья родаў застаўшуюся непашкоджанай, - / Яе мы падахвочаем да хадайніцтва / прад Табою, Уладар Усяміласціявы! / Пррабачэнье грахоў падаруй няспынна молячым: / “Успомні і нас у Царстве Тваім!”

Паслья екцыяньня малая і малітва 11 з звычайным выгаласам.

Пракімен, тон 4

Дзеляць рызы мае між сабою; / і за адзежу маю кідаюць жэрабя.

Верш: Божа мой! Божа мой! нашто Ты пакінуў мяне?

Пс 21:19, 2A

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля,
Господа Бога молім.

Сёмае Евангельля: Мц., пач. 113

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеню Твайму,
Госпадзі!

Псальма 50 і малітва 11.

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля,
Господа Бога молім.

Восьмае Евангельля: Лк., пач. 111

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеню Твайму,
Госпадзі!

Трысьпей

Св. Касьмы Маіумскага, тон 6, ірмасы двойчы, трапары на 12. У канцы песні выконваецца ірмас.

Песня 5

Ірмас: З ранніяй раніцы я імкнуся да Цябе, Слова Боскае,
/ па міласэрнасці без змены Самога Сябе прынізіўшае / і да
пакут нязапальна прыхіліўшаеся; / мір падай мне, распуснаму,
Чалавекалюбы.

Цяпер з амытымі нагамі і ужо вычышчаныя /
прычащэннем боскай таемніцы, / слугі Твае, Хрысьце,
узышлі з Табою / з Сіёна на вялікую гару Эляёнскую, /
апяючы Цябе, Чалавекалюбы.

“Глядзіце”, - сказаў Ты, - “сябры, не жахайцеся; / бо
цяпер наблізілася гадзіна / быць Мне узятым і забітым рукамі
беззаконных; / вы жа усё расьсеецеся, Мяне пакінуўши, / але
Я вас зьбяру абавясьціць / аб Мне – Чалавекалюбам”.

Паслья екцыяньня малая і малітва 6 з звычайным выгаласам.

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя
убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / “Хоць Ты і расьпяцьце
перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой”.

Ікас: Агніца - Марыя, / бачачы Агнца Свайго, на

ахвяраваньня ідучага, / раздзіраючыся, крочыла за Ім з
іншымі жанчынамі, так заклікаючы: / “Куды Ты ідзеш, Дзіцё?
/ Дзеля чаго шлях хуткі здзяйсьняеш? / Ці на зноў іншы шлюб
у Кане, / і Ты цяпер туды съпяшаесь, / каб з вады віно ім
стварыць? / Ці пайсьці Мне з Табой, Дзіцё, / альбо лепш
пачакаць Цябе? / Скажы Мне слова, Слова Боскае! / Не
прайдзі моўчкі паблізу Мяне / Ты, захаваўши Мяне чыстай, /
бо Ты - Сын і Бог Мой!”

Песня 8

Ірмас: Слуп з брыдотай богасупраціўнай / Боскія юнакі
аддалі ганьбе; / а паўстаўшы супраць Хрыста / сінядрыён
беззаконных задумвае дарэмнае, / забіць імкненца
Трымаочага жыцьцё ў руцэ Сваёй, / Якога усё тварэньне
дабраслаўляйце, / усладаўляючы павек.

“З вачэй вашых”, - сказаў Ты, Хрысьце, вучням, - /
“страсіце цяпер сон і не сыпіце ў малітве, / каб не упасьці вам
у спакусу; / асабліва жа ты, Сымон; / бо наймоцнаму ёсьць
найбольшае выпрабаванье; / спазнай Пётр, Мяне, / Якога усё¹
тварэньне дабраслаўляе, / усладаўляючы павек!”

“Непрыдатнае слова ніколі / не выйдзе з вуснаў маіх; / з
Табой памру, Уладар, як дабраразумны, / хоць бы усё
зракліся”, - выклікнуў Пётр; - / “не цела і кроў, але Айцец
Твой мне адкрыў Цябе, / Якога усё тварэньне дабраслаўляе, /
усладаўляючы павек!”

“Не усю глыбіню / Боскай прымудрасці і веды ты
дасыледаваў / і бездані судоў Maix не спасціг Ты, чалавек”, -
сказаў Госпад; - / “такім чынам, быўши целам, не хваліся; / бо
тройчы зрачэсься ад Мяне, / Якога усё тварэньне
дабраслаўляе, / усладаўляючы павек!”

“Адмаўляясья ты, Сымон Пётр, / але хутка упэўнісься ў
тым, што сказана; / і адна толькі падышоўшая да цябе
прыслужніца / яшчэ раней застрашыць цябе”, - сказаў Госпад;
- / “аднак, заплакаўши горка, ты міласцівым знойдзеш Мяне,
/ Якога усё тварэньне дабраслаўляе, / усладаўляючы павек!”

Песнья 9

Ірмас: Гонарам вышэйшую Хэрувімаў / і без параўнаньня
больш сладкую за Сэрафімаў, / нявінна Бога-Слова
нарадзіўшую, / праудзівую Багародзіцу - Цябе ўзвялічваем.

Пагібелыны атрад боганенавідцаў, / синагога подлых
богазабойцаў / паўсталі прад Табою, Хрысьце, / і як злачынца
цягнулі Стваральніка усяго, / Якога мы ўзвялічваем.

Грэшнікі, Закона не разумеўшыя / і выслоўі прарокаў
вывучаўшыя дарэмна, / як авечку цягнулі, каб несправядліва
ахвяраваць / Цябе, Уладара усіх, / Якога мы ўзвялічваем.

Дадзенае народам Жыцьцё сьвятары з кніжнікамі, /
узынятыя уласнай зайдроснаю злосыцю, / падалі на забіцьцё, -
Падаўца жыцьця па існасьці, / Якога мы ўзвялічваем.

Атачылі Цябе, як сабакі шматлікія, / сталі біць Цябе, Цар,
удараючы па шчацэ, / дапытвалі Цябе і ілжыва на Цябе
съведчылі, / і усё зьведаўшы, Ты выратаваў усіх.

Экзапастыляр

Разбойніка разважлівага / у той жа дзень Ты рая удастоіў,
Госпадзі. / І мяне дрэвам Крыжавым адукуй / і выратуй мяне.
(3)

Святар: Каб удастоіцца нам пачуць святое Евангельля,
Госпада Бога молім.

Дзеяяте Евангельля: Ян., пач. 61a.

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпенію Твайму,
Госпадзі!

На “хваліце:” вершыры на 4, тон 3

Візанційца

Дзъве злых справы здзейсьніў / першародны сын Мой,
Ізраіль: / ён пакінуў Мяне, Крыніцу вады жывой, / і вырыў
сабе студню пабіты; / Мяне укрыжаваў на Дрэве, / а Вараву
вымаліў і вызваліў. / Ашаламілася пры гэтым неба / і сонца
схавала свае промні. / Ты жа, Израіль, не засаромеўся, але
съмерці аддаў Мяне. / Прабач ім, Ойча Святы, / бо яны не
ведаюць, што нарабілі. (2)

Студыта

Кожны чалец съвятога Твайго цела / зъведаў ганьбу за
нас: / галіява - цернаў, твар - апляваныя, / шчокі - удары, /
вусны - густ у воцаце растворанай жоўці, / вушы - паганыя
зънеслаўленыя, / съпіна - хвастаныне, і рука - кій, / усё цела -
укрыжаваныя на Крыжы, / канечнасьці - цвікі, і рэбры -
дзіду. / Пацярпеўшы за нас / і ад пакут вызваліўшы нас, / што
сыйшоў да нас па чалавекалюбстве і узынёшы нас, /
усёмагутны Выратавальнік, памілуй нас!

Візанційца

Калі Ты, Хрысьце, быў укрыжаваны, / усё тварэнье
бачачы гэта затрымцела, / падмуркі зямлі патрэсліся ў страху
магутнасьці Твайго. / Бо калі Ты ў гэты дзень быў узынёсены,
род жыдоў загінуў, / фіранка храма разарвалася напалам, /
магілы адчыніліся, / і мёртвия уваскрэслі і паўсталі з магіл; /
сотнік, убачыўшы цуд, жахнуўся. / Прадстоячая ж Маці Твая,
/ рыдаючы ў матчынай скрусе, заклікала: / “Як Мне не
плякаць / і не біць Сябе ад гора ў грудзі, / бачачы Цябе, як
асуджанага, / аголенным, віслым на Крыжы?” / Укрыжаваны і
пахаваны і уваскросшы з мёртвых, / Госпад, слава Табе.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Тон 6: Съягнулі з Мяне вонратку Маю / і апранулі Мяне
ў плащ барвовы, / усклалі на галіяву Маю вянок з цернія / і ў
правую Маю руку далі кій, / каб Я зынішчыў іх, як судзіны

ганчара.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Андрэя Крыцкага: Сыпіну Маю Я аддаў на хвастаныне / і твары Майго не адхіліў ад апляваныня, / паўстаў на суд Пілят і Крыж зьведаў / дзеля выратаваныні сусьвету.

Святар: Каб удастоіца нам пачуць святое Евангельля, Господа Бога молім.

Дзесятае Евангельля: Мк., пач. 69а

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеню Твайму, Госпадзі!

Вялікае штодзёнае славаслоўя, екценъня просьбы і малітва 12.

Паслья малітвы галавасъхіленъя:

Святар: Каб удастоіца нам пачуць святое Евангельля, Господа Бога молім.

Адзінаццатае Евангельля: Яна, пач. 62.

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеню Твайму, Госпадзі!

Вершыры на вершоўны

Тон 1

Усё тварэнье зъмянялася ад страху, / бачачы Цябе, Хрысьце, віслым на Крыжы: / сонца азмрочвалася і падмуркі зямлі вагаліся, / усё спачувала Стварыўшаму усё. / Добраахвотна усё за нас перацярпеўши, / Госпад, слава Табе!

Тон 2

Верш: Дзеляць рызы мае між сабою; / і за адзежу маю кідаюць жэрабя.

Пс 21:19

Народ паганы і злачынны / дзеля чаго задумвае дарэмнае? / Для чаго Жыцьцё ўсіх ён на съмерць засудзіў? / Вялікі цуд, - / бо Творца сусьвету ў рукі беззаконных аддаецца / і на Дрэва паднімаецца Чалавекалюбцы, / каб вызваліць находзячыхся ў адзе вязыняў, клікаючых: / “Усяцярплячы Госпад, слава Табе!”

Верш: І далі мне за ежу жоўць, / і ў смазе маёй воцатам напайлі мяне.

Пс 68:22

У гэты дзень бязгрэшная Дзева, / бачачы Цябе, Слова, на Крыжы віслым, / смуткуючы матчынаю душою, / уражалася сэрцам горка, / і, якочучы пакутліва з глыбіні душы, / твар і валасы раздзіраючы, руйнавалася. / Тому, удараючы Сябе ў грудзі, / Яна і усклікала жаласна: / “Нажаль Мне, Боскае Дзіцё! / Нажаль Мне, Свяতло сусьвету! / Што жа Ты схаваўся з вачэй Маіх, Ягня Божы?” / Тому і ваяры бесъцялесныя, / трапятанынем абхопленыя, клікалі: / “Неспасыціжны Госпад, слава Табе!”

Верш: Божа, Цару мой адвеку, Ты чыніш ратаваныне пасярод зямлі!

Пс 73:12

Бачачы віслым на Дрэве, Хрысьце, / Цябе, усіх Стваральніка і Бога, / Нарадзіўшая Цябе без насеньня заклікала горка: / “Сын Мой, куды схавалася прыгажосьць ablічча Твайго? / Не выношу бачыць Цябе укрыжаваным несправядліва; / пасьпяшайся жа, паўстань, / каб і Я змагла убачыць / Тваё уваскрэсеньне з мёртвых у трэці дзень!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Тон 8

Госпадзі, калі Ты узыходзіў на Крыж / страх і трапятаныне напалі на усё тварэнье. / І зямлі Ты забараняеш паглынуць укрыжоўваючых Цябе, / але пеклу загадваеш вязыняў адпусьціць, / дзеля адраджэння съяротных. / Ты, Судзьдзя жывых і мёртвых, / прыйшоў падараваць жыцьцё, а не съмерць. / Чалавекалюбцы, слава Табе!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 6

Ужо абмакваецца трасьняковае пяро / дзеля падпісаныя прысуду судзьдзямі несправядлівымі, / і Ісуса судзяць і асуджаюць на Крыж. / І пакутуе усё тварэнье, бачачы на

Крыжы Госпада. / Але дзеля мяне цялеснай прыродай пакутваочы, / добры Госпад, слава Табе!

Святар: Каб удастоецца нам пачуць святое Евангельля, Госпада Бога молім.

Дванаццатае Евангельля: Ми., пач. 114.

Паслья Евангельля: Слава ўсяцярпеню Твайму, Госпадзі!

Потым: Дабро ёсьць - славіць Госпада і съпяваць імю Твайму, Усявышні, абвяшчаць раніцай ласку Тваю і праўду Тваю ўначы.

Пс 91:2–3

Святы Божа, Святы Моцны, Святы Несъмяротны, памілуй нас. (*тройчы*)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усясьвятая Тройца, зылітуйся над намі. Госпадзе, ачысьці правіны нашы. Уладару, выбач бяспраўе наша. Святы, наведай нас і аздараві немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзе, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съвяціці імя Твае, прыдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусьці нам грахі нашы, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін.

Трапар, тон 4

Вызваліў Ты нас ад праклёну закона / каштоўнаю Сваёю Крывей: / да Крыжа прыцвячаны і дзідай працяты, / Ты падаў дзеля людзей неўміручасць. / Выратавальнік наш, слава Табе!

Екцынья сугубая, малітва 4.

Водпуск

Апляваньня, і хвастаньне, і знушчаньня, і Крыж, і съмерць перацярпеўшы дзеля выратаваньне сусвету, Хрыстос, праўдзівы Бог наш, малітвамі Усячыстай Сваёй Маці, съвятых слайных і усяхвальных Апосталаў, съвятых і справядлівых богабацькоў Якіма і Ганны і усіх съвятых, памілую і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбы.

Першая гадзіна служыцца асобна.

ПАСЬЛЯДОЎНАСЦЬ ГАДЗІНА ВЯЛІКАЙ ПЯТНІЦЫ

Твор съвятога Кірылы, архіяпіскапа Аляксандрыйскага

ПЕРШАЯ ГАДЗІНА

Святар: Дабраслаўлены Бог наш, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Людзі: Амін.

Чытальнік: Слава Табе, Божа наш, слава Табе.

Уладару нябесны, Уцяшыцелю, Духу ісьціны, што ўсюды прысутны і ўсё напаўняеш, Скарбніца добра й Жыццядацелю, прыйдзі і ўсяліся ў нас і ачысьці нас ад усяго благога, і збаў, Добры, душы нашы.

Святы Божа, Святы Моцны, Святы Несъмяротны, памілуй нас. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усясьвятая Тройца, зылітуйся над намі. Госпадзе, ачысьці правіны нашы. Уладару, выбач бяспраўе наша. Святы, наведай нас і аздараві немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзе, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съвяціці імя Твае, прыдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусьці нам грахі нашы, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у

спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін.

Госпадзі, памілуй. (*дванадцаць разоў*)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і ўвесь час, і на вякі вякоў. Амін.

Прыйдзеце, пакланемся Ўладару нашаму Богу.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да Хрыста, Уладара, нашага Бога.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да самога Хрыста, Уладара й Бога нашага.

Псалтыма 5

Пачуй, Госпадзе, слова мае, зразумей мае помыслы. Дай увагі енку скаргі маёй, Цару мой і мой Божа! Я малюся Табе. Госпадзе! раніцай голас пачуй мой, - раніцай стану прад Табою і буду чакаць. Бо Ты, Божа, беззаконьняў ня любіш; ліхадзей пры Табе не аселіцца; бязбожнікі прад вачымі Тваімі ня выстаяць: Ты ненавідзіш усіх ліхадзеяў. Ты загубіш усіх ашуканцаў; крыважэрцамі і падступнымі Гасподзь пагарджае. А я, зь вялікай ласкі Тваёй, увайду ў харомы Твае, пакланюся храму святому твайму богабаязна. Госпадзе! вядзі мяне па дарозе ў праўдзе Тваёй, на супастатаў маіх; спрастуй перада мною дарогу Тваю. Бо ў іх вуснах праўды няма: сэрца іхняе - згубнасыць, горла іхняе - дамавіна адчыненая, лісълівіць яны языком сваім. Асудзі іх, Божа! Няхай прападуць ад намыслаў сваіх; за ліхадзействы вялікія адкінь іх, бо яны ўзбунтаваліся на Цябе. А ўсе, хто на Цябе спадзяеца, будуць радавацца вечна; і Ты будзеш іх асланіць; і будуць хваліцца Табою тыя, хто любіць імя Тваё. Дабраслаўляеш Ты, Госпадзе, праведніка; упадабаньнем, нібы шчытом, ахінаеш яго.

Псалтыма 2

Навошта бунтуюць народы, і намышляюць плямёны марнае? Паўстаюць зямныя цары, і ўмаўляюцца разам князі супраць Госпада і супраць Памазанца Ягонага: “Парвёмце ж іхнія кайданы і скінем зь сябе іхнія аковы”. Той, Хто ў нябесах жыве, пасъміеца, Гасподзь паганьбіць іх. Тады Ён у гневе Сваім скажа ім, і лютасьцю Сваёй іх настрашиць; “Я памазаў Цара Майго над Сіёнам, съвятою гарою Маёю. Я абвяшчу пастанову: Гасподзь сказаў Мне: “Ты Сын Мой; Я сёньня Цябе спарадзіў; прасі ў Мяне, і дам народы ў спадчыну Табе, і ўладаньні Твае - аж па край зямлі! Ты паб'еш іх жалезным жазлом, патаўчэш іх, як посуд ганчарны”. Дык вось - урымсціцеся, цары; навучэцеся, судзьдзі зямныя, служэце Госпаду богабаязна, і радуйцеся з трымценнем. Ушануйце Сына, каб Ён не загневаўся, і каб не загінуць вам у дарозе вашай, бо гнеў Ягоны загарыцца неўзабаве. Шчасныя ўсе, хто на Яго спадзяеца.

Псалтыма 21

Божа мой! Божа мой! нашто Ты пакінуў мяне? Далёкія слова крыку майго ад ратунку майго. Божа мой! я клічу ўдзень - і Ты не аказваешся, уначы - і няма мне супакаення. Але Ты, Святы, жывеш сярод пахвалаў Ізраіля. На Цябе спадзяваліся нашы бацькі; спадзяваліся, і Ты вызываў іх, да Цябе заклікалі яны, і былі ратаваныя; на Цябе спадзяваліся, і ня былі пасаромленыя. А я чарвяк, а не чалавек, зньявага ў людзей і пагарда ў народзе. Усе, хто бачыць мяне, клянуць мяне; кажуць вуснамі, галавою ківаюць: “ён спадзяваўся на Госпада; хай вызваліць яго, хай уратуе, калі ён даспадобы Яму”. Але Ты вывеў мяне з улоньня матчынага; уклаў у мяне надзею каля грудзей маці маёй. Табе я даручаны ад нараджэння; ад улоньня маці маёй Ты - мой Бог. Не адыходзь ад мяне, бо блізіцца скруха, а памочніка няма. Многа цялят абступілі мяне, тлустыя Васанскія акружылы мяне; разъзвілі пашчу сваю на мяне, як леў, які прагнє

здабычы і рыкае. Я разъліўся, нібы вада; усе косткі мае рассыпаліся; сэрца маё, быццам воск, зрабілася, растала ў нутрыне маёй. Моц мая высахла, як чарапок; язык мой прыліп да гартані маёй, і Ты зьвёў мяне ў пыл съмяротны. Бо сабакі мяне атачылі, хэўра злыдняў мяне абступіла, прабілі руکі мае і ногі мае; можна было палічыць усе косткі мае, а яны дзівіцца, робяць зь мяне відовішча, дзеляць рызы мае між сабою; і за адзежу маю кідаюць жэрабя. Але Ты, Госпадзе, не адыходзь ад мяне; сіла мая! пасьпяшайся мне на дапамогу; душу маю аслані ад меча і ад сабак самотную маю; уратуй мяне ад ільвінае пашчы і ад рагоў аднарогаў, пачуўши, выратуй мяне. Буду абвяшчаць імя Тваё братам майм, славіць буду Цябе на сходзе. Вы, што баіцесь Госпада! Усхватце Яго. Увесь род Якаваў! праславі Яго. Хай баіцца Яго ўвесь род Ізраілеў! Но Ён не пагрэбаваў скрухаю спрагненага і не адцураўся яе, і ня ўхіліў ад яго ablічча Свайго, а пачуў яго, калі той паклікаў Яго. Табе хвала мая на сходзе вялікім; спрайджу свае абяцаныні перад тымі, хто баіцца Яго. Хай ядуць бедныя і насычаюцца; хай уславяць Госпада тыя, што шукаюць Яго; хай жывуць сэрцы вашыя векапомна! Схамянуцца і да Госпада вернуцца ўсе канцы зямлі, і схіляцца прад Табою ўсе плямёны язычнікаў, бо Гасподняе ёсьць царства, і Ён - Уладар над народамі. Будуць есьці і пакланяцца ўсе сътыя на зямлі; схіляцца прад Ім усе, што сыходзяць у тло і ня могуць захаваць жыцця свайго. І нашчадкі служыцьмуць Яму, і будуць звацца Гасподнімі вечна, прыйдуць і абвяшчацьмуць праўду Ягоную людзям, якія народзяцца, якіх стварыў Гасподзь.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Алілюя, алілюя, алілюя, слава Табе, Боже. (тройчы)
Госпадзі, памілуй. (тройчы)
Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Трапар, тон 1

Калі быў укрыжаваны Ты, Хрысьце, / разбурана было самаўладзьдзе, / зрынутая сіла ворага; / бо ні Анёл, ні чалавек, / але Сам Ты, Госпад, выратаваў нас, слава Табе!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.,

Богародзічны: Як назваць нам Цябе, о Дабрадатная? / Небам Бо праз Цябе зазвязала Сонца праўды. / Раem? Бо узрасціла Ты Кветку нятлення. / Дзевай? Бо Ты была нятленнай. / Чыстай Маці? Бо трымала ў съяထых Тваіх абдымках Сына, усіх Бога. / Яго молі аб выратаваньні душаў нашых.

Вершыры першай гадзіны, тон 8.

У гэты дзень фіранка храма / у аблівіаначаньне беззаконным раздзіраецца, / і сонца промні свае хавае, / Уладара бачачы укрыжаваным. (2)

Верш: Навошта бунтуюць народы, і намышляюць плямёны марнае?

Пс 2:1

Як авечка на ахвяраваньня / Ты ідзёш быў, Цар Хрыстос, / і, як раҳманае ягня, прыцвячаны быў да Крыжа злачыннымі людзьмі / за грахі нашы, Чалавекалюбчы.

Верш: Паўстаюць зямныя цары, і ўмаўляюцца разам князі супраць Госпада і супраць Памазанца Ягонага.

Пс 2:2

Як авечка на ахвяраваньня / Ты ідзёш быў, Цар Хрыстос, / і, як раҳманае ягня, прыцвячаны быў да Крыжа злачыннымі людзьмі / за грахі нашы, Чалавекалюбчы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Да паланіўшых Цябе злачынцаў / Ты, усё церпячы, так заклікаў Госпад: / “Хоць вы і уразілі Пастьра / і расьсейлі дванаццаць авечак, вучняў Maix, / Я мог бы выставіць больш дванаццаці легіёнаў Анёлаў. / Аднак Я выяўляю усяцярплячасць, / каб выканалася тое, што адкрыў Я вам праз прарокаў Maix, / утоенае і таемнае”. / Госпадзі, слава Табе! (2)

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Да паланіўшых Цябе злачынцаў / Ты, усё церпячы, так заклікаў Госпад: / “Хоць вы і уразілі Пастыра / і расьсейлі дванаццаць авечак, вучняў Maix, / Я мог бы выставіць больш дванаццаці легіёнаў Анёлаў. / Аднак Я выяўляю усяцярплячасьць, / каб выканалася тое, што адкрыў Я вам праз прарокаў Maix, / утоенае і таемнае”. / Госпадзі, слава Табе! (2)

Пракімен, тон 4

Сэрца ягонае складае ў сабе няпраўду.

Верш: Дабрашчасны, хто дбае пра ўбогага.

Пс 40:7Б, 2А

Прагоцтва Захарыі чытаньня. Зах 11:10–13

Апостал: Гал., пачю 215б.

Евангельля: Мц., пач. 110а.

Умацуй ногі мае ў слове Твайм, і ня дай авалодаць мною ніякаму беззаконню.

Вызвалі мяне ад прыгнёту чалавечага, і буду наказы Твае шанаваць.

Апрамень раба Твайго съятлом аблічча Твайго, і навучы мяне пастановам Твайм.

Пс 118:133–135

Няхай вусны мае хвалою напоўняцца, каб я Табе славу съпяваш, кожны дзень апяваў Тваю веліч.

Пс 70:8

Святы Божа, Святы Моцны, Святы Несъмяротны, памілуй нас. (*тройчы*)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усясьвятая Тройца, зылітуйся над намі. Госпадзе, ачысьці правіны нашы. Уладару, выбач бяспраўе наша. Святы, наведай нас і аздараві немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзе, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съяціся імя Твае, прыдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусьці нам грахі нашы, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін.

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / “Хоць Ты і расьпяцьце перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой”.

Госпадзі, памілуй. (40)

Ва усякі час і ва усялякую гадзіну прыймаочы глыбокую пашану і усладленьне на нябёсах і на зямлі Хрысьце Божа, шматцярпячы, шматміласцявы, усяміласэрны, любячы справядлівых і міласэрны да грэшных, усіх заклікаочы да выратаваньня абяцанынем будучых дабротаў! Сам, Госпад, прымі ў гадзіну гэтую і нашыя малітвы і накіруй жыцьцё наша да запаведзяў Тваіх,: душы нашыя асьвяці, целы ачысьці, думкі выправі, розум ачысьці і пазбаў нас ад усякай скрухі, бед і пакуты. Абгарадзі нас съятымі Тваймі Анёламі, каб апалчэннем іх захоўваемыя і скіраваныя дасягнулі мы ўянаньня ў веры і разуменя непрыступнай Тваёй славы, бо Ты дабраслаўлены ва усі стагодзьдзя. Амін.

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Гонарам вышэйшую Хэрувімаў / і без параўнаньня больш сладкую за Серафімаў, / нявінна Бога-Слова нарадзішую, / праўдзівую Багародзіцу - Цябе ўзьвялічаем.

Імём Госпада дабраславі, ойча.

Святар: Божа, зылітуйся над намі і дабраславі нас; выяви нам съятло твару Твайго і памілуй нас.

Чытальнік: Амін.

Святар: Хрыстос, Святое праўдзівае, адку́ваючы і асьвячаючы усялякага чалавека прыходзячага ў сусьвет! Захавай на нас святое твару Твойго, ды угледзім у ім святое непрыступнае, і накіруй ступні нашы да выкананьня запаведзяў Тваіх, малітвамі Усячыстай Тваёй Маці і усіх Тваіх святых. Амін.

ТРЭЦЬЦЯ ГАДЗІНА

Прыйдзеце, пакланемся Ўладару нашаму Богу.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да Хрыста, Уладара, нашага Бога.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да самога Хрыста, Уладара й Бога нашага.

Псальма 34

Заступіся, Госпадзе, перад тымі, хто судзіца са мною, зваю тых, хто ваюе мяне; вазьмі шчыт і латы, і ўстань на дапамогу мне; агалі меч, і заступі дарогу тым, што гоняць мяне; скажы души маёй: Я - ратунак твой! Хай пасаромяцца і паганьбуюцца тыя, хто цікуе душу маю, хай адступяцца і пакрыюцца ганьбаю тыя, хто шкоду мне намышляе; хай будуць яны, як пыл на ветры, і анёл Гасподні хай праганяе іх. Хай будзе шлях іхні ўёмны і коўзкі, і анёл Гасподні няхай гоніць іх, бо яны бязьвіннага; схавалі мне яму - сетку сваю; выкапалі яе на бязьвінную душу маю! Хай спадзе на яго пагібель нянаджаная, і сетка ягоная, якую ён схаваў на мяне, хай яго самога і ўловіць; хай у яе і ўпадзе на пропадзь сваю. А душа мая зарадуецца ў Госпадзе; усьцешыцца збавеньнем ад Яго. Усе косткі мае скажуць: "Госпадзе! хто да Цябе падобны? Ты ратуеш слабога ад дужага, беднага і ўбогага ад зьдзірцы ягонага?" Паўсталі на мяне съведкі няправедныя: чаго я ня ведаю, - выпытываюць у мяне; плацяць мне злом за добро, сіроцтвам души маёй. А як былі хварэлі яны, я апранаўся ў вярэту, душу маю таміў пастом, і малітва мая

вярталася ў нетру маю. Я рабіў, быццам сябру, як брату майму; я хадзіў смутны, панурыўшы голаў, як бы аплакваючы маці. А калі я спатыкаўся, яны радаваліся і зьбіраліся; зьбіраліся агуднікі супроць мяне, ня ведаю завошта, ганілі мяне, і не пераставалі; з крыгадушнымі пакепнікамі скрыгаталі на мяне зубамі сваімі. Госпадзе! ці доўга будзеш глядзець на гэта? Адвядзі душу маю ад злачынстваў іхніх, ад ільвоў - самотнью душу маю! Я праслаўлю Цябе на сходзе вялікім, сярод процьмы народу ўсхвалю Цябе, каб не збытковалі зь мяне тыя, што ваявалі супроць мяне несправядліва, і не перамігваліся вачыма тыя, што ненавідзяць мяне бязьвіннага; бо не за мір прамаўляюць яны, а супроць мірных на землях плятуць аблудныя намыслы; разъзьяўляюць на мяне вусны свае; кажуць: "добра! добра! бачыла наша вока". Ты бачыў, Госпадзе, не змаўчы; Госпадзе! не аддаляйся ад мяне. Устань, прачніся на суд мой, на цяжбіну маю, Божа мой і Госпадзе мой! Судзі мяне па праўдзе Тваёй, Госпадзе, Божа мой, і хай ня радуюцца яны празь мяне; хай ня кажуць у сэрцы сваім: "добра! добра!, нам да души!" Хай ня кажуць: "мы праглынулі яго". Няхай пасаромяцца і паганьбуюцца ўсе, хто радуеца зь няшчасця майго; хай убяруцца ў сорам і ганьбу, хай фанабэрацца над мною. Няхай радуюцца і веселяцца, хто маёй слушнасці прагнє, і няхай кажуць заўсёды: "хай праславіцца Гасподзь, Які зычыць міру рабу Свайму!" І язык мой будзе абвяшчаць Тваю праўду і хвалу Табе дзень у дзень.

Псальма 108

Божа хвалы маёй! не прамаўчы, бо разъявіліся на мяне вусны бязбожныя і вусны падстуныя; адусюль атачылі мяне словамі няnavісці, узбройваюць супраць мяне бяз прычыны; за любоў маю ваююць супраць мяне; а я малюся; аддаюць мне злом за дабро, за любоў маю - няnavісцю. Пастаў над імі бязбожнага, і д'ябал хай стане праваруч яго. Калі будзе судзіца, хай будзе вінаваты, і малітва ягоная няхай стане грэхам; хай дні ягония будуць кароткія, і пасад ягоны іншы

хай прыймае; дзеци ягоныя няхай будуць сіротамі, а жонка ягона - удавою; хай бадзяющца дзеци ягоныя і жабруюць, і просяць хлеба з руінаў сваіх; хай захопіць ліхвар усё, што ёсьць у яго, хай другія захопяць працу ягоную; хай ніхто яму не паспагадае; хай ніхто ня зылітуецца зь сіротаў ягоных; хай будуць нашчадкі ягоныя на пагібел, і хай забудзецца іхняе імя ў наступным родзе; хай згадаецца прад Госпадам беззаконье бацькоў ягоных, і грэх маці ягонай хай не загладзіцца; хай будуць заўсёды яны ў вачах Госпада, і хай вынішчыць Ён на зямлі пра іх памяць за тое, што ён ня думаў пра літасць, а гнаў чалавека беднага і ўбогага і зламанага сэрцам, каб забіць яго; палюбіў праклён, і праклён спадобіць яго; не захацеў дабраславенъня, яно ад яго і адышде; хай у пракляцце апранецца, быццам у рызу, і хай увойдзе яно, як вада, у нутрабу ягоную і, як алей, у косткі ягоныя; хай будзе яно яму, нібы вопратка, у якую ён апранецца, і як пояс, якім заўсёды перапаясваецца. Такая аддача ад Госпада ворагам майм і тым, што ліхасловяць душу маю! Са мною, Госпадзе, Госпадзе, чыні дзеля імя Твайго, бо добрая міласць Твая; уратуй мяне, бо я бедны і ўбогі, і сэрца маё паранена ўва мне. Я зынікаю, быццам ценъ, калі хіліцца дзень, гоняць мяне, як саранчу. Калені мае зынемаглі ад посту, і цела маё засталося бяз тлушчу. Я зрабіўся для іх пасьмешыщам; убачыўши мяне, галовамі круцяць. Памажы мне, Госпадзе, Божа мой; уратуй мяне з ласкі Тваёй, хай уведаюць, што гэта Твая рука, і што Ты, Госпадзе, учыніў гэта. Яны праклінаюць, а Ты дабраславі; яны паўстаюць, але няхай будуць пасаромленыя; а раб Твой хай радуецца. Хай апранущца праціўнікі мае ў ганьбу і, як вопраткаю, хай накрыюцца сорамам сваім. И я голасна буду вуснамі сваімі славіць Госпада і сярод мноства Яго праслаўляць: бо Ён стаіць праваруч беднага, каб ратаваць яго ад судзьдзяў душы ягонай.

Псалтыма 50

Зылітуйся, Божа, зь мяне ў вялікай ласцы Тваёй, і ў мностве шчадротаў Тваіх загладзь беззаконьні мае! Адмый мяне шматкроць ад беззаконья майго, і ад грэху майго ачысьці мяне: бо беззаконье маё я ўсьведамляю, і грэх мой заўсёды перада мною. Табе, Табе аднаму я зграшыў і прад вачыма Тваімі благое ўчыніў: таму справядлівы Ты будзеш у прысудзе Тваім, і чысты ў судзе Тваім. Вось, я ў беззаконьні зачаты, і ў грэху маці мая нарадзіла мяне. Вось, палюбіў Ты праўду ў сэрцы і ўліў у мяне тайную мудрасць. Акрапі мяне ісонам, і ачышчуся: абмыў мяне, і бялей за сънег адбліся. Дай мне ўчеху пачуць і радасць, і ўзрадуюцца косьці, Табою паламаныя. Адвярні ablіtcha Тваё ад грахоў маіх і загладзь усе беззаконьні мае. Чыстае сэрца ўмацуй ува мне, Божа, і дух справядлівы аднаві ўва мне. Не адкінь мяне ад ablіtcha Твайго і Духа Твайго Святога не адбрай у мяне. Вярні мне радасць збавенъня Твайго, і Духам Уладным мяне падтрымай. Я навучу беззаконцаў дарогам Тваім, і бязбожныя да Цябе навернуцца. Вызваль мяне ад крывавасці, Божа, Божа ратунку майго; і язык мой уславіць праўду Тваю. Госпадзе! адкрый вусны мае, і вусны мае прагалосіць славу Табе: бо калі б ахвяры Ты пажадаў, я даў бы яе; цэласпаленъне Табе не падабаецца. Ахвяра Богу - дух упакораны; сэрца ўпакоранае і зыміранае Бог ня зынішчае. Ушчасльві, Госпадзе, добрай волія Тваёю Сіён, і хай паўстануць муры Ерусалімскія. Тады ўпадабаеш Ты ахвяру праўды, прынашэнні і цэласпаленъні; тады пакладуць на алтар Твой цялят.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Алілуя, алілуя, алілуя, слава Табе, Боже. (3)

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Трапар, тон 6

Госпадзі, асудзілі Цябе Жыды на съмерць, Жыцьцё усіх; /

Чырвонае мора, расьсечанае жазлом, як па сушы
перайшоўшыя / да Крыжа Цябе прыцвячылі; / і з скалы мёда
напіўшыся, / жоўць Табе паднесылі. / Але Ты усё
добраахвотна зьведаў, / каб вызваліць нас ад палону ворага,
Хрысьце Божа, слава Табе!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Богародзічны: Багародзіца, Ты - Лаза праўдзівая, /
узрасціўшая нам жыцьця Плод; / Цябе умольваем: малі,
Уладарка, / з Апосталамі і усімі съвятymі / аб памілаваньні
душаў нашых.

Вершыры трэцяй гадзіны, тон 8

З-за страху прад Жыдамі / сябар Твой і блізкі Пётр /
зрокся Цябе, Госпадзі, / і, рыдаючы, так заклікаў: / “Не
прамаўчы, бачачы сылёзы мае, Міласэрны, / бо я сказаў, што
захаваю вернасць і не захаваў!” / І наша пакаяньня гэтак жа
прымі і памілуй нас. (2)

Верш: Пачуй, Госпадзе, слова мае, / зразумей мае
помыслы.

Пс 5:2

Раней съвятога Твайго Крыжа, / калі ваяры здзекаваліся
над Табою, Госпадзі, / нярэчывыя ваяры дзіваваліся: / бо
увянчаны быў вянком здзекаваньня, / Ты, зямлю
упрыгожыўши колерамі, / і плашч абсьмейваньня меў на
Сабе, / abléкамі апраняючы нябёсы. / Сапраўдна, праз такі
Твой задум / стала вядома дабрасэрнасць Твая, Хрысьце;
вялікая Твая міласць, слава Табе!

Верш: Дай увагі енку скаргі маёй, Цару мой і мой Божа!

Пс 5:3А

Раней съвятога Твайго Крыжа, / калі ваяры здзекаваліся
над Табою, Госпадзі, / нярэчывыя ваяры дзіваваліся: / бо
увянчаны быў вянком здзекаваньня, / Ты, зямлю
упрыгожыўши колерамі, / і плашч абсьмейваньня меў на
Сабе, / abléкамі апраняючы нябёсы. / Сапраўдна, праз такі
Твой задум / стала вядома дабрасэрнасць Твая, Хрысьце;
вялікая Твая міласць, слава Табе!

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Тон 5: Ідуchy на Крыж так заклікаў Ты, Госпадзі: / “За
якую справу, Жыды, / вы жадаеце укрыжаваць Мяне? / Ці за
тое, што Я расслабленых ваших умацаваў? / Ці за тое, што
мёртвых, як ад сну уваскресіў? / Крывавячую вылечыў,
хананеянку памілаваў, - / за якую справы, Жыды, / вы жадаеце
забіць Мяне? / Але вы будзеце глядзець на Таго, Каго цяпер
пранізываеце, / на Хрыста, беззаконныя!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ідуchy на Крыж так заклікаў Ты, Госпадзі: / “За якую
справу, Жыды, / вы жадаеце укрыжаваць Мяне? / Ці за тое,
што Я расслабленых ваших умацаваў? / Ці за тое, што
мёртвых, як ад сну уваскресіў? / Крывавячую вылечыў,
хананеянку памілаваў, - / за якую справы, Жыды, / вы жадаеце
забіць Мяне? / Але вы будзеце глядзець на Таго, Каго цяпер
пранізываеце, / на Хрыста, беззаконныя!”

Пракімен, тон 4

Я да ўпадку гатовы, / і скруха мая заўжды перада мною.

Верш: Госпадзе! ня выкryvай мяне ў гневе Твайм, і не
карай мяне ў гневе Твайм.

Пс 37:18, 2

Прапоцтва Ісаі чытаньня. Ic 50:4–11

Апостал: Рым., пач. 88б

Евангельля: Мк., пач. 67б

Дабраславёны Бог кожны дзень, Бог ускладае на нас
цяжар, але Ён і ратуе нас. Бог нам - Бог на ратаваньне; ва
уладзе Госпада Ўладыкі брама съмерці.

Пс 67:20, 21

Святы Божа, Святы Моцны, Святы Несъмяротны,
памілуй нас. (тройчы)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Усясьвятая Тройца, зылітуйся над намі. Госпадзе, ачысьці
правіны нашы. Уладару, выбач бяспраўе наша. Святы, наведай
нас і аздараві немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзе, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съвящіся імя Твае, прыдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусьці нам грахі наши, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін.

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / “Хоць Ты і расьпяцьце перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой”.

Госпадзі, памілуй. (40)

Ва усякі час і ва усялякую гадзіну прыймаючы глыбокую пашану і усладленьне на нябесах і на зямлі Хрысьце Божа, шматцярплячы, шматміласцявы, усяміласэрны, любячы справядлівых і міласэрных да грэшных, усіх заклікаючы да выратаванья абязаньнем будучых дабротаў! Сам, Госпад, прымі ў гадзіну гэтую і нашыя малітвы інакірой жыцьцё наша да запаведзяў Тваіх,: душы нашыя асьвяці, целы ачысыці, думкі выправі, разум ачысыці і пазбаў нас ад усякай скрухі, бед і пакуты. Абгарадзі нас съвятымі Тваімі Анёламі, каб апалчэньнем іх захоўваемыя і скіраваныя дасягнулі мы яднаньня ў веры і разуменяя непрыступнай Тваёй славы, бо Ты дабраслаўлены ва усі стагодзьдзя. Амін.

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Гонарам вышэйшую Хэрувімаў / і без парынаньня больш слáунью за Сэрафімаў, / нявінна Бога-Слова нарадзіўшую, / праўдзвівую Багародзіцу - Цябе ўзвялічваем.

Імём Господа дабраславі, ойча.

Святар: Божа, зылітуйся над намі і дабраславі нас; выяви нам съвято твару Твайго і памілуй нас.

Чытальнік: Амін.

Малітва съвятога Мардарыя

Уладар Божа, Ойча Усётырымаючы, Госпад, Сын Адзінародны Ісус Хрыстос і Дух Святой! Адзіная Боскасць, адзіная Сіла, памілуй мяне, грэшнага, і Табе вядомымі шляхамі выратуй мяне, нявартага слугу Твайго, бо Ты дабраслаўлены у павекі стагодзьдзя. Амін.

ШОСТАЯ ГАДЗІНА

Прыйдзеце, пакланемся Ўладару нашаму Богу.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да Хрыста, Уладара, нашага Бога.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да самога Хрыста, Уладара й Бога нашага.

Псальма 53

Божа! імем Тваім уратуй мяне, і сілаю Тваёю судзі мяне. Божа! пачуй малітву маю; уваж словам вуснаў маіх, бо на мяне чужыя паўсталі, і дужыя шукаюць душы мае; яны ня маюць Бога перад сабою. Вось, Бог мой памочнік; Гасподзь мацуе душу маю. Ён за зло ворагаў маіх пакарае; ісьцінай Тваёю зьнішчыць іх. Я рупліва ахвяру Табе прынясу, праслаўлю імя Тваё, Госпадзе, бо яно добрае, бо Ты выбавіў мяне ад усіх нягодаў, і на воргаў глядзела вока маё.

Псалом 139

Збаві мяне, Госпадзе, ад чалавека ліхога; ахавай мяне ад прыгнітальніка: яны ліхое думаюць у сэрцы, кожны дзень на бойку ладзяцца, яны востраць свой язык, як зьмей, яд асыпіда пад вуснамі іхнімі. Упільнуй мяне, Госпадзе, ад рук бязбожнага, ахавай мяне ад прыгнітальнікаў, якія намыслілі пахіснуць ногі мае. Гардзеі паставілі на мяне пасткі і петлі,

раскінулі сетку на дарозе, цянёты раскінулі на мяне. Я сказаў Госпаду: Ты - Бог мой; пачуй, Госпадзе, голас маленьняў маіх! Госпадзе, Госпадзе, сіла ратунку майго! Ты пакрыў галаву маю ў дзень бою. Ня дай, Госпадзе, жаданага бязбожніку; ня дай посьпеху ліхому намыслу яго; яны заганацаца. Хай пакрые галовы тых, што мяне абступілі, ліха ад іхніх жа вуснаў. Хай ападзе на іх распалены жар; хай будуць укінуты ў вагонь, у прорвы, каб і ня ўсталі. Чалавек злязыкі хай ня ўмацуецца на зямлі; а ліха няхай прыгнятальніка ў пропадзь звядзе. Ведаю, што Гасподзь ўчыніць суд над прыгнятальнікамі і справядлівасць бедным. Так! праведныя ўславяць імя Тваё: беззаганныя будуць жыць прад абліччам Твaim.

Псалом 90

Хто жыве пад аслонаю Ўсявышняга, той пакоіцца ў засені Ўсемагутнага, кажа Госпаду: прыстанішча мне і Заступніку мой, Божа мой, на Цябе спадзяюся! Ён цябе вызваліць зь сетак лаўца, ад пагібелнай пошасьці; пер'ем Сваім Ён цябе ўзасьціць, і пад крыльлем ягоным убясьпечышся; шчыт і аслона - ісьціна Ягоная. Не збаішся страху начнога, ні стралы, што ўдзень пралятае, ні пошасьці, што ў цемры ходзіць, ані пошасьці, што нішчыць апоўдні. Упадзе тысяча побач з табою, і дзесяць тысяч праваруч ад цябе; але да цябе не наблізіцца: толькі глядзецымеш вачыма тваім і ўбачыш помсту бязбожнікам. Бо сказаў Ты: Гасподзь - надзея мая; Усявышняга выбраў ты прыстанішчам тваім; ліха цябе не спаткае, і пошасьць жытла твайго не зачэпіць; бо анёлам Сваім наказвае пра цябе - ахоўваць цябе на ўсіх дарогах тваіх, і на руках цябе панясуць, каб не спатыкнуцся ты аб камень нагою тваёю; на асыпіда і васіліска наступіш і патопчаш ільва і дракона. “За тое, што ён палюбіў Мяне, уратую яго; абараню яго, бо ён спазнаў імя Маё. Пакліча Мяне і пачую яго: зь ім Я ў жалобе, вызвалю яго, і праслаўлю яго; даўжынёю дзён напоўню яго, і пакажу яму выратаванье Маё”.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і

на вякі вякоў. Амін.

Алілуя, алілуя, алілуя, слава Табе, Божа. (3)

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Трапар, тон 2

Выратаванье здзейсьніў Ты пасярод землі, Хрысьце Божа: / на Крыжы раскінуў прычыстыя рукі Твае, / зъбираочы усе народы, клікаочыя: / “Госпад, слава Табе!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.,

Богародзічны: Няма ў нас адвагі з-за мноствы грахоў наших, / але Ты умалі ад Цябе Народжанага, Багародзіца Дзева! / Бо сілу шматлікую мае маленьня Маці да добразычлівага Уладара. / Не пагрэбуй маленьнямі грэшных, Усячыстая, / бо міласцівы і мае сілу ратаваць / Той, Хто прыняў за нас пакуты.

Верширы шостай гадзіны, тон 8

Так гаворыць Госпад Жыдам: / “Народ Мой, што зрабіў Я табе, / альбо чым табе дапёк? / Съляпым тваім Я даў убачыць съвятло; / пракажаных тваіх ачысьціў; / чалавека, ляжачага на адры, узвёў. / Народ Мой, што зрабіў Я табе / і чым Ты Мне адплаціў? / За манну - жоўцю, за ваду - воцатам; / замест любові да Мяне / да Крыжа Мяне прыцвячылі. / Ужо не выношу больш: / заклічу Маіх язычнікаў, / і тыя Мяне ўславяць з Айцом і Духам, / і Я падарую ім жыцьцё вечнае!” (2)

Верш: I далі мне за ежу жоўць, / і ў смазе маёй воцатам напаілі мяне.

Пс 68:22

Заканадаўцы Ізраіля, Жыды і фарысэ, / збор Апосталаў заклікае да вас: / “Вось Храм, Які вы разбурылі, / вось Ягня, Якога вы укрыжавалі і магіле аддалі; / але Ён уваскрес Уласнаю уладай. / Не памыляйцесь, Жыды, / бо Ён - выратаваўшы вас у моры / і ў пустэльні нагадаваўшы; / Ён - жыцьцё, і съвятло, і мір дзеля сусвету

Верш: Ратуй мяне, Божа; бо воды дайшлі да души маёй.

Пс 68:2

Заканадаўцы Ізраіля, Жыды і фарысэ, / збор Апосталаў заклікае да вас: / “Вось Храм, Які вы разбурылі, / вось Ягня, Якога вы укрыжавалі і магіле аддалі; / але Ён уваскрос Уласнаю уладай. / Не памыляйцесь, Жыды, / бо Ён - выратаваўшы вас у моры / і ў пустэльні нагадаваўшы; / Ён - жыцьцё, і съятло, і мір дзеля сусьвету

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Тон 5: Прыйдзі, народ хрыстовы, / паглядзім, аб чым змовіўся Юда-здраднік / з злачыннымі съятарамі супраць Выратавальніка нашага: / у гэты дзень яны несьмяротнае Слова / прызналі годным съмерці / і, аддаўшы Пілят, укрыжавалі на лобным месцы. / I перажываючы гэта, заклікаў Выратавальнік наш гаворачы: / “Прабач ім, Ойча, гэты грэх, / каб язычнікі спазналі / Маё уваскрэсеньне з мёртвых!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Прыйдзі, народ хрыстовы, / паглядзім, аб чым змовіўся Юда-здраднік / з злачыннымі съятарамі супраць Выратавальніка нашага: / у гэты дзень яны несьмяротнае Слова / прызналі годным съмерці / і, аддаўшы Пілят, укрыжавалі на лобным месцы. / I перажываючы гэта, заклікаў Выратавальнік наш гаворачы: / “Прабач ім, Ойча, гэты грэх, / каб язычнікі спазналі / Маё уваскрэсеньне з мёртвых!”

Пракімен, тон 4

Госпадзе Божа наш! якое велічнае імя Тваё па ўсёй зямлі!

Верш: Слава Твая па-над нябёсы!

Пс 8:2

Прапоцтва Ісаі чытаньня. Іс 52:13–15; 53:1–12; 54:1.

Апостал: Жыд., пач. 306.

Евангельля: Лк., пач. 111

Хай неўзабаве запабегнуць нас шчадроты Твае; бо мы зусім аслаблі. Памажы нам, Божа, Збаўца наш, дзеля славы імя Твайго; вызвалі нас, і даруй нам грахі нашыя дзеля імя Твайго.

Пс 78:6, 9

Святы Божа, Святы Моцны, Святы Несъмяротны, памілуй нас. (тройчы)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усясьвятая Тройца, зылітуйся над намі. Госпадзе, ачысьці правіны нашы. Уладару, выбач бяспраўе наша. Святы, наведай нас і аздараві немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзе, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съяціся імя Твае, прыдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусці нам грахі нашы, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін.

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / “Хоць Ты і расьпіяцце перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой”.

Госпадзі, памілуй. (40)

Ва усякі час і ва усялякую гадзіну прыймаючы глыбокую пашану і услайленыне на нябёсах і на зямлі Хрысьце Божа, шматцярплячы, шматміласцячы, усяміласэрны, любячы справядлівых і міласэрны да грэшных, усіх заклікаючы да выратаванья абяданьнем будучых дабротаў! Сам, Госпад, прымі ў гадзіну гэтую і нашыя малітвы і накіруй жыцьцё наша да запаведзяў Тваіх,: души нашыя асьвяці, цэлы ачысьці, думкі выправі, розум ачысьці і пазбаў нас ад усякай скрухі, бед і пакуты. Абгарадзі нас съятымі Тваімі Анёламі, каб апалчэннем іх захоўваемыя і скіраваныя дасягнулі мы яднаньня ў веры і разуменьня непрыступнай Тваёй славы, бо

Ты дабраслаўлёны ва усі стагодзьдзя. Амін.

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Гонарам вышэйшую Хэрувімаў / і без парашунаньня больш слáўную за Сэрафімаў, / нявінна Бога-Слова нарадзіўшую, / праўдзівую Багародзіцу - Цябе ўзвялічваем.

Імём Господа дабраславі, ойча.

Святар: Божа, злытуйся над намі і дабраславі нас; выяви нам съятло твару Твайго і памілуй нас.

Чытальнік: Амін.

Малітва съятога Васіля Вялікага

Божа і Госпад Сілаў і усяго тварэнья Стваральнік, па міласэрнасьці бяспрыкладнай літасьці Тваёй Адзінароднага Сына Твайго, Госпада нашага Ісуса Хрыста паслаўшы для выратаваньня роду нашага і съвятym Яго Крыжом рукапісаньня грахоў нашых разарваўшы і ім жа перамогу звяяваўшы над начальствамі і уладарамі цемры! Сам, чалавекалюбчы Уладар, прымі гэтая падзячныя і малебныя прашэнні і ад нас, грэшных, і пазбаў нас ад усякага згубнага і змрочнага граху і ад усіх, што жадаюць прычыніць нам зло бачных і нябачных ворагаў. Прыцвяч страхам прад Табою цела нашы і не дай ухіліцца сэрцам нашым да слоў або намерам заганным, але любоўю да Цябе абудзі душы нашыя, каб мы, да Цябе заўсёды імкнуўшыся і сыходзячымі ад Цябе съятлом скіраваныя, сузіраючы Цябе, непрыступнае і вечнае Съятло, няспыннае усхваленяне і падзяку Табе уздымалі, бяспачатковаму Айцу з Адзінародным Тваім Сынам і усясьвятым, і добрым, і жыватворчым Тваім Духам цяпер, і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

ДЗЕВЯТАЯ ГАДЗІНА

Прыйдзеце, пакланемся Ўладару нашаму Богу.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да Хрыста, Уладара,

нашага Бога.

Прыйдзеце, пакланемся й прыпадзем да самога Хрыста, Уладара і Бога нашага.

Псальма 68

Ратуй мяне, Божа; бо воды дайшлі да душы маёй. Я заграз у глыбокай багне, і няма на чым стаць; увайшоў у глыбіні водаў, і хуткая плынь іх панесла мяне. Я зънямог ад крыку; засъмягла горла маё; стаміліся вочы мае, выглядаючы Бога майго. Тых, што ненавідзяць мяне бязь віны, болей, чым валос на маёй галаве: ворагі мае, што бязьвінна мяне перасъледуюць, набраліся сілы; чаго я не адбіраў, тое мушу аддаць. Божа! Ты ведаеш дурасьць маю, і грахі мае ад цябе не схаваны. Хай не пасаромяцца празь мяне тыя, што на Цябе спадзяюцца, Госпадзе, Божа сілы. Хай не пасаромяцца празь мяне тыя, што шукаюць Цябе, Божа Ізраілеў; бо дзеля Цябе я цярплю зънявагу, і ганьбаю пакрываюць ablічча маё. Счужынеў я братам майм, чужынцам зрабіўся сынам маці маёй, бо клопат па доме Тваім пажырае мяне, і ліхаслоўе тых, што Цябе ліхасловяць, падае на мяне, і постам выплакаў я душу маю, і гэта робяць зънявагаю мне. И замест вонраткі я на сябе нацягнуў валасяніцу - і раблюся ім прыгточно; і пра мяне балабоняць, седзячы каля брамы, і съпяваюць у песнях тыя, што п'юць віно. А я з малітвай маёю да Цябе, Госпадзе; у час добрай зычлівасьці, Божа, па вялікай даброці Тваёй, пачуй мяне ў праўдзе ратунку Твайго; дастань мяне з багавінья, каб не загразнуў я: хай я вызвалюся ад ненавіснікаў маіх і ад глыбокіх водаў; хай не пацягне мяне цячэнніе вады, хай не паглыне мяне багна, хай не замкне нада мною прорва пашчы свае. Пачуй мяне, Госпадзе, бо добрая міласьць Твая; у мнстве шчадротаў Тваіх дагледзь мяне, не хавай твару Твайго ад раба Твайго, бо я смуткую; хутка пачуеш мяне; Наблізься да душы маёй, вызволь яе; дзеля ворагаў маіх уратуй мяне. Ты ведаеш паганьбеніе маё, сорам мой і агуду маю; ворагі мае ўсе прад Табою. Маё сэрца зламала агуда, і я зънямогся; чакаў спагады, але няма яе - і спагадцаў, ды не

знаходжу. І далі мне за ежу жоўць, і ў смазе маёй воцатам напаілі мяне. Няхай стане трапеза іхняя сеткаю ім, і мірнае застольле іхняе - пасткаю; няхай запамрочаца іхнія вочы, каб ім ня бачыць, і съцёгны расслабі ім назаўсёды; вылі на іх лютасьць Тваю, і полымя гневу Твайго хай абдыме іх; селішча іхняе няхай запусьцее, і ў палатах іхніх хай ніхто ня жыве, бо, каго Ты забіў, яны яшчэ перасьледуюць, і пакуты Табою параненых памнажаюць. Прыкладзі беззаконье да іхняга беззаконья, і хай ня ўвойдуць яны ў праўду Тваю; няхай скрэсьлены будуць з кнігі жывых, і хай ня будуць запісаны з праведнымі. А я бедны і пакутую; дапамога Твая, Божа, хай адродзіць мяне. Я буду славіць імя Бога майго ў песні, буду ўзвялічваць яго праслаўленнем, і будзе гэта даспадобы Госпаду болей, чым вол, чым цяля з рагамі і з капытамі. Угледзяць гэта спрагненыя, і зарадуюцца. І ажыве сэрца ваша, богашукальнікі; бо Гасподзь чуе ўбогіх і не пагарджае вязнямі Сваймі. Хай праславяць Яго зямля і нябёсы, моры, і ўсё рухомае ў іх, бо ўратуе Бог Сіён, створыць гарады Юдавыя, і паселяцца там, і ўспадкуюць яго, і нашчадкі рабоў Ягоных умацуюцца ў ім, і тыя, што любяць імя Ягонае, сяліцца ў ім будуць.

Псальма 69

Пасьпяшайся, Божа, вызвалъ мяне, пасьпяшайся, Госпадзе, на дапамогу мне. Хай пасаромяцца і хай паганьбаваныя будуць усе, што шукаюць загубы душы маёй! Няхай адхіснуцца і абсьмяняныя будуць тыя, што зычаць мне ліха! Няхай адхіснуцца за паганьбаваныне мяне і тыя, што кажуць мне: “добра! добра!” Няхай радуюцца і веселяцца Табою ўсе, што Цябе шукаюць, і хто любіць збавеньне Тваё, хай кажуць заўсёды: вялікі Гасподзь! А я гаротны і ўбогі: Божа, пасьпяшайся да мяне! Ты - дапамога мая і Збаўца мой; Госпадзе! не спазніся.

Псальма 85

Нахілі, Госпадзе вуха Тваё, і пачуй мяне; бо я бедны і

ўбогі. Ахавай душу маю, бо я богабаязны; уратуй, Божа мой, раба Твайго, які на Цябе спадзяецца. Зылітуйся зь мяне, Госпадзе, бо Цябе я клічу кожнага дня. Развесялі душу раба Твайго, бо да Цябе, Госпадзе, узношу душу сваю, бо Ты, Госпадзе, добры і міласэрны і мілажальны да ўсіх, хто кліча Цябе. Пачуй, Госпадзе, малітву маю, і прыслушайся да голасу маленьня майго. У дзень смутку майго я клічу Цябе, бо Ты пачуеш мяне. Няма, Госпадзе, паміж багамі такога, як Ты, і дзеяў няма, як Твае. Усе народы, Табою створаныя, прыйдуць і схіляцца прад Табою, Госпадзе, і праславяць імя Тваё, бо Ты вялікі, творыш дзівосы, - Ты, Божа, адзіны Ты. Настаў мяне, Госпадзе, на дарогу Тваю, і хадзіцьму ў праўдзе Тваёй; умацуй сэрца маё ў страху імя Твайго Буду славіць Цябе, Госпадзе, Божа мой, усім сэрцам май і славіць імя Тваё вечна, бо вялікая ласка Твая да мяне; Ты выбавіў душу маю ад пекла апраметнага. Божа! на мяне гардуны паўсталі, і хэўра мяцежнікаў шукае душы маёй; і перад сабою ня ставяць Цябе. Але Ты, Госпадзе, Божа шчодры і сэрцам шчыры, доўгацярплівы і шматлітасцівы і справядлівы, паглядзі на мяне і ўмілажалься зь мяне; дай моц Тваю рабу Тваому, і ўратуй сына рабы Тваёй; учыні на мне азнаку на добрае, хай бачаць мяне ненавіснікі мае і пасаромяцца, бо Ты, Госпадзе, дапамог мне і сучешыў мяне.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Алілуя, алілуя, алілуя, слава Табе, Боже. (3)

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Трапар, тон 8

Бачачы Начальніка жыцця / на Крыжы павешаным,
разбойнік гаварыў: / “Калі бы Укрыжаваны з намі не быў
Богам увасобленым, / сонца не схавала б промняў сваіх /
земля бы ў трапятаныне не хісталася. / Але, усё церпячы
Госпад, / успомні мяне ў Царстве Твайм!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.,

Богародзічны: Дзеля нас народжаны ад Дзевы / і распяцьце прыняўши, / звяяваўши съмерцю съмерць / і выявіўши уваскрошаныня як Бог, / не пагрэбуй, Добры, створанымі рукой Тваёй; / выяві чалавекалюбства Тваё, Міласъцівы, / прымі нарадзіўшую Цябе Багародзіцу, молячую за нас, / і збаў, Збаўца наш, людзей адчаяўшихся.

Вершыры дзевятай гадзіны, тон 7

Страшна было бачыць / Творцу неба і землі вісячым на Крыжы, / сонца захмураным, / дзень зноў пераўтвораным у ноч, / і зямлю з магілаў аддающую целы мёртвых; / з імі мы пакланяемся Табе, / выратуй нас, Госпадзі! (2)

Верш: Дзеляць рызы мае між сабою; і за адзежу маю кідаюць жэрабя.

Пс 21:19

Калі да Крыжа прыцвячылі беззаконныя Цябе, Господа славы, / Ты заклікаў да іх: / “Чым Я вас засмуціў альбо чым угневаў? / Хто больш Мяне вас пазбаўляў ад скрухі? / І цяпер чым вы Мне аддаеце? - Злом за добро! / За слуп агністы да Крыжа Мяне прыгваздалі; / за воблака выкапалі Мне магілу; / за манну жоўць Мне паднеслы; / за ваду воцатам Мяне напайлі. / З гэтага часу Я заклікаю язычнікаў / і яны Мяне уславяць З Айцом і Святым Духам!”

Верш: І далі мне за ежу жоўць, і ў смазе маёй воцатам напайлі мяне.

Пс 68:22

Калі да Крыжа прыцвячылі беззаконныя Цябе, Господа славы, / Ты заклікаў да іх: / “Чым Я вас засмуціў альбо чым угневаў? / Хто больш Мяне вас пазбаўляў ад скрухі? / І цяпер чым вы Мне аддаеце? - Злом за добро! / За слуп агністы да Крыжа Мяне прыгваздалі; / за воблака выкапалі Мне магілу; / за манну жоўць Мне паднеслы; / за ваду воцатам Мяне напайлі. / З гэтага часу Я заклікаю язычнікаў / і яны Мяне уславяць З Айцом і Святым Духам!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Тон 6: У гэты дзень павешаны на Дрэве / на водах зямлю

павесіўши; / вянком з цернія бярэ шлюб / Анёлаў Цар; / у ілжывую баграніцу апранаеца / пакрываючы неба ablëкамі; / прыняў па твары удар / у Ярдане вызваліўши Адама; / цвікамі быў прыцвячаны Жаніх Царквы; / дзідай быў працяты Сын Дзевы. / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакажы нам і хвалебнае Тваё уваскрэсеньне!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

У гэты дзень павешаны на Дрэве / на водах зямлю павесіўши; / вянком з цернія бярэ шлюб / Анёлаў Цар; / у ілжывую баграніцу апранаеца / пакрываючы неба ablëкамі; / прыняў па твары удар / у Ярдане вызваліўши Адама; / цвікамі быў прыцвячаны Жаніх Царквы; / дзідай быў працяты Сын Дзевы. / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакажы нам і хвалебнае Тваё уваскрэсеньне!

Пракімен, тон 6

Сказаў шаленец у сэрцы сваім: няма Бога.

Верш: Ніхто ня робіць добра, ніхто аніводзін.

Пс 13:1А, 3Б

Прапоцтва Ераміі чытаньня. Ер 11:18–23; 12:1–11, 14–15

Апостал: Жыд., пач. 324.

Евангельля: Ян., пач. 59б

Не здрадзь нас да канца дзеля імя Твайго, і не разбуры запавету Твайго. Не аднімі ад нас міласъці Тваёй дзеля Аўраама, умілаванага Табою, дзеля Язэпа, слугі Твайго, і Ізраіля, съвятога Твайго.

Дан 3:34,35

Святы Божа, Святы Моцны, Святы Несъмяротны, памілуй нас. (*тройчы*)

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усясьвятая Тройца, зылітуйся над намі. Госпадзе, ачысьці правіны нашы. Уладару, выбач бяспраўе наша. Святы, наведай нас і аздараві немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзе, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съвящіся імя Твае, прыдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусьці нам грахі нашы, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін.

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / “Хоць Ты і распіяцьце перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой”.

Госпадзі, памілуй. (40)

Ва усякі час і ва усялякую гадзіну прыймаючы глыбокую пашану і усладленьне на нябесах і на зямлі Хрысьце Божа, шматцярплячы, шматміласцявы, усяміласэрны, любячы справядлівых і міласэрны да грэшных, усіх заклікаючы да выратаванья абязаньнем будучых дабротаў! Сам, Госпад, прымі ў гадзіну гэтую і нашыя малітвы інакірой жыцьцё наша да запаведзяў Тваіх,: душы нашыя асьвяці, целы ачысьці, думкі выправі, разум ачысьці і пазбаў нас ад усякай скрухі, бед і пакуты. Абгарадзі нас съвятымі Тваімі Анёламі, каб апалчэньнем іх захоўваемыя і скіраваныя дасягнулі мы яднанья ў веры і разуменяя непрыступнай Тваёй славы, бо Ты дабраслаўлены ва усі стагодзьдзя. Амін.

Госпадзі, памілуй. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Гонарам вышэйшую Хэрувімаў / і без параўнаньня больш слáунью за Сэрафімаў, / нявінна Бога-Слова нарадзіўшую, / праўдзівую Багародзіцу - Цябе ўзвялічваем.

Імём Господа дабраславі, ойча.

Святар: Божа, зылітуйся над намі і дабраславі нас; выяви нам съвято твару Твайго і памілуй нас.

Чытальнік: Амін.

Малітва съвятога Васіля Вялікага

Уладар Госпад, Ісусе Хрысьце, Божа наш, шматцярплячы да нашых грахоў і нават да цяперашняй гадзіны давёўши нас, калі Ты, вісячы на жыватворчым Дрэве разважлівamu разбойніку адкрыў шлях да уваходу ў рай і съмерцю зьнішчыў съмерць. Будзь міласцівы да нас, грэшным і нявартым слугам Тваім, бо мы зграшылі і здзейсьнілі беззаконье і не годныя падняць вочы нашы і паглядзець на вышыню нябесную, бо мы пакінулі шлях праўды Тваёй і сталі хадзіць па жаданьням сэрцаў нашых. Але умольваем Тваю бязъмерную дабрыню: пашкадуй нас, Госпад, па мнстве міласці Тваёй і выратуй нас дзеля імя Твайго съвятога, бо высіліліся ў мітусні дні нашыя. Збаў нас з рук ворага, і прабач нам грахі нашы, і забі нашы цялесныя думкі, каб склаўши з сябе трухлявага чалавека, мы апрануліся у новага і сталі жыць дзеля Цябе, нашага Уладара і Дабрадзея. И так, прытрымліваючыся Тваім наказам, дасягнулі месца вечнага супакою, дзе усіх весялячыхся жылыё. Бо Ты - сапраўды праўдзівае вясельля і радасць любячы Цябе, Хрысьце Божа наш, і Табе славу аддаем з бяспачатковым Тваім Айцом і усясьвятым, і добрым, і жыватворчым Тваім Духам, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Дабрашчасныя

Ва Царстве Тваім успомні нас, Госпад, калі прыйдзеш ва Уладарстве Тваім.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Памяні нас, Госпад, калі прыйдзеш у Царстве Тваім.

Хор нябесны асыпявае Цябе і заклікае: “Святы, Святы, Святы, Госпад Савааф, поўныя нябёсы і зямля славаю

Тваёй!"

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Хор святых Анёлаў і Арханёлаў са усімі нябеснымі Сіламі асьпівае Цябе і заклікае: "Святы, Святы, Святы, Госпад Савааф, поўныя нябёсы і зямля славаю Тваёй!"

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Верую ў адзінага Бога Айца, усеўладарнага, Тварца неба і зямлі, усяго бачнага й нябачнага.

І ў адзінага Господа Ісуса Хрыста, Сына Божага, адзінароднага, ад Айца роджанага перад усімі вякамі: Свяতло ад Свяціла, Бога праудзівага ад Бога праудзівага, нястворанага, але народжанага, адзінаіснага з Айцом, празь Якога ўсё сталася.

Ен дзеля нас, людзей, і дзеля нашага збаўлення зыйшоў з неба й прыняў цела ад Духа Святога й Дзевы Марыі, і стаўся Чалавекам; быў укрыжаваны за нас пры Понцкім Палаце, і пакутаваў і быў пахаваны і ўваскрос на трэці дзень, згодна з Пісаньнем; узышоў у нябёсы і сядзіць праваруч Айца; і зноў прыйдзе ў славе судзіць жывых і памерлых, і Ягонаму валадарству ня будзе канца.

Верую ў Духа Святога, Госпада жыццятворчага, Які ад Айца зыходзіць, Каму нароўні з Айцом і Сынам пакланеніне і славленіне належаць, і Які вяшчаў праз прарокаў.

Верую ў адзіную Святыню, Саборную і Апостальскую Царкву.

Вызнаю адзін хрост на збаўленне ад грахоў.

Чакаю ўваскрасення памерлых і жыцця будучага веку. Амін.

Прыслаб, адпусьці, прабач, Божа, грахі наши вольныя і міжвольныя, зробленыя справай і словам, съядома і па недасьведчанасьці, унаучы і днём, у розуме і думках, - усё нам прабач, як Добрая і Чалавекалюбча.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съяціся імя Твае, прыйдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусьці нам грахі

наши, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін.

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / "Хоць Ты і распяцье перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой".

Гопасдзі, памілуй. (40)

Усясьвятая Тройца, адзінасутнае Валадарства, непадзельнае Царства, Падстава усіх добротаў! Дабравалі жа і аб мне, грэшным: зацвердзі, асьвяці сэрца маё і адкінь ад мяне усякую брыдоту, адукуй мае думкі, каб мне заўсёды славіць, асьпіваць, пакланяцца і усклікаць: "Адзін Святы, адзін Госпад, Ісус Хрыстос, у славу Бога Айца". Амін.

Ды будзе імя Госпада дабраслаўлёна ад сёньня і на вякі вякоў. (3)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Буду дабраслаўляць Госпада ва ўсялякі час, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Водпуск

Аплявання, і хвастаныне, і знушчаныне, і Крыж, і съмерць перацярпеўшы дзеля выратавання сусвету, Хрыстос, праудзівы Бог наш, малітвамі Усячыстай Сваёй Маці, святых славных і усяхвальных Апосталаў, святых і справядлівых богабацькоў Якіма і Ганны і усіх святых, памілую і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбчы.

НА ВЯЛКАЙ ВЯЧОРНЯЙ На “Госпада клічу” вершыры на 6

Тон 1

Усё тварэнне зъмянялася ад страху, / бачачы Цябе,
Хрысьце, вісячым на Крыжы: / сонца азмрочвалася і падмуркі
зямлі вагаліся, / усё спачувала Стварыўшаму усё. /
Добраахвотна усё за нас пацярпеўши, / Госпад, слава Табе! (2)

Тон 2

Народ паганы і злачынны / для чаго задумвае дарэмнае? /
Для чаго Жыцьцё усіх ён на съмерць асудзіў? / Вялікі цуд, - / бо
Творца сусьвету ў рукі беззаконных аддаецца / і на Дрэва
паднімаецца Чалавекалюбцы, / каб вызваліць знаходзячыхся ў
адзе вязніяў, клікаючых: / “Усяцярплячы Госпад, слава Табе!”

У гэты дзень бязгрэшная Дзева, / бачачы Цябе, Слова, на
Крыжы вісячым, / смуткуючы матчынаю душою, / уражалася
сэрцам горка, / і, якочучы пакутліва з глыбіні душы, / твар і
валасы раздзіраючы, руйнавалася. / Тому, удараючы Сябе ў
грудзі, / Яна і усклікала жаласна: / “Нажаль Мне, Боскае Дзіцё! /
Нажаль Мне, Святло сусьвету! / Што ж Ты схаваўся з вачэй
Maix, Ягня Божы?” / Тому і ваяры бесъцялесныя, / трапятаньнем
абхопленыя, клікалі: / “Неспасыціжны Госпад, слава Табе!”

Бачачы віслым на Дрэве, Хрысьце, / Цябе, усіх
Стваральніка і Бога, / Нарадзіўшая Цябе без насененя
заклікала горка: / “Сын Мой, куды схавалася прыгажосьць
аблічча Твойго? / Не выношу бачыць Цябе укрыжаваным
несправядліві; / пасьпяшайся жа, паўстань, / каб і Я змагла
убачыць / Тваё уваскресеньне з мёртвых у трэці дзень!”

Тон 6

У гэты дзень Уладар тварэння стаіць перад Пілятам / і
Крыжу аддаецца Творца усяго, / як ягня, што прыводзіцца па
Уласнай волі; / цвікамі прыцвячваецца і ў рэбры пранізываецца,
/ і да губкі вуснамі датыкаецца дажджом праліўши манну; /
па шчоках удараюць Збавіцеля сусьвету, / і абсьмейваецца

Уласнымі слугамі Стваральнік усяго. / О чалавекалюбства
Уладара! / За укрыжоўваючых маліў Ён Свайго Айца,
клікаючы: / “Прабач ім гэты грэх, / бо не ведаюць
беззаконныя, / што несправядліва здзяйсьняюць!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

О, як злачыннае зборышча / Цара усяго тварэння
асудзіла на съмерць, / не засаромеўшыся дабрадзеяў, /
нагадваючы аб якіх, Ён ім у перасыярогу клікаў: / “Народ
Мой, што зрабіў Я вам? / Ці не напоўніў Я цудамі Юдэю? / Не
ці уваскрэсіў мёртвых адным словам? / Не ці вылечыў усякую
немач і хваробу? / Чым жа вы аддаецце Мне? / Дзеля чаго вы
не памятаецце Мяне, / за вылячэныні нанясучы Мне раны, / за
жыцьцё забіваючы, / вешаючы на Дрэве Дабрадзея, як
ліхадзея, / Заканадаўцу як злачынца, / Цара усяго, як
асуджанага?” / Усяцярплячы Госпад, слава Табе!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Страшная і незвычайная таемніца / у гэты дзень прад
нашымі вачамі здзяйсьніла: / Неадчувальны
утрымліваецца, / злучаецца Вызваліячы Адама ад праклёну; /
Выпрабоўваючы сэрцы і унутранасыці несправядліва
дапытываецца; / у вязніцу кідаецца Замкнушы бездань; /
стаіць перад Пілятам / Той, Каму з трапятаньнем прадстаяць
Сілы Нябесныя; / рукой стварэння удараета Стваральнік; /
на Дрэва асуджаецца Судзьдзя жывых і мёртвых; / магіле
аддаецца Разбуральнік пекла. / Усё пераносячы па
спачуваньні / і усіх выратаваўши ад праклёну, / нязлосны
Госпад, слава Табе!

Увахо з Евангельлям. “Сьвет радасны съятой славы:”

Пракімен, тон 4

Дзеляць рызы мае між сабою; / і за адзежу маю кідаюць
жэрабя..

Верш: Божа мой! Божа мой! нашто Ты пакінуў мяне?
Пс 21:19, 2A

1. Выходу чытаньня. Вых 33:11–23

Пракімен, тон 4

Заступіся, Госпадзе, перад тымі, хто судзіща са мною,
зваяй тых, хто ваюе мяне.

Верш: Вазьмі шчыт і латы, і ўстань на дапамогу мне!
Пс 34:1, 2

2. Ёва чытаньня. Ёв 42:12–17

3. Прапоцтва Ісаі чытаньня. Іс 52:13–15; 53:1–12; 54:1

Пракімен, тон 6

Ты паклаў мяне ў дол апраметны, / у морак, у бездань.

Верш: Госпадзе, Божа ратунку майго! удзень лямантую і
ўнаучы прад Табою.

Пс 87:7, 2

Апостал: Кар., пац. 125б

Алілуя, тон 5

Верш: Ратуй мяне, Божа; бо воды дайшлі да душы маёй.

Верш: Маё сэрца зламала агуда, і я зънямогся; чакаў
спагады.

Верш: Няхай запамрочацца іхнія вочы, каб ім ня бачыць.
Пс 68:2, 21а, 24а

Евангельля: Мк., пац. 110б

Сугубая екцыяньня. “Дай, Госпад, у вечар:” Екцыяньня
просьбы. Далей як звычайна, а пасылья выгаласа съяваем:

Вершыры на вершоўны, тон 2

Калі з Дрэва мёртвым, / Арымафейнін зъняў Цябе,
Жыцьцё усіх, / ён з сымрнай і палатном / Цябе, Хрысьце,
прыгатаваў да пахаваньня / і з любоюю парываўся сэрцам і
вуснамі / цела Тваё нятленнае пацалаваць, / але,
стрымліваючыся страхам, / радасна заклікаў да Цябе: / “Слава
ласцы Тваёй, Чалавекалюбца!”

Верш: Царуе Гасподзь; Ён у веліч убранны.

Пс 92:1а

Калі ў магільні новай / за увесь сусьвет Ты быў
пакладзены, Збавіцель усіх, / пекла, усялякага абсьмейваньня
годнае, / Цябе убачыўши, застрашыўся, / засаўкі былі

пабітыя, зламаныя брама, / магілы адчыніліся, мёртвия
паўставалі. / Тады Адам з падзякай / радасна заклікаў да Цябе:
/ “Слава ласцы Тваёй, Чалавекалюбца!”

Верш: Сусьвет таму цьвёрды, ня зрушыцца..

Пс 92:1в

Калі ў магілу целам / Ты добраахвотна пакладзены быў,
Хрысьце, / па прыродзе Боскай застаючыся усюды існым, / і,
неазначальны, унутраныя пакоі съмерці зачыніў / і спустошыў
усе царскія палацы пекла, / тады і гэтую сыботу / Боскім
дабраслаўленыям, і славай, / і Тваім зъязнінем Ты ушанаваў.

Верш: Дому Твайму, Госпадзе, належыць съвятасць на
доўгія дні.

Пс 92:5б

Калі Сілы нябесныя / сузіралі Цябе, Хрысьце, / як
ашуканца беззаконнымі ілжыва авбінавачваним, / і камэнь
труны, запячатаны рукамі, / якія Твае нятленныя рэбры
пранізалі дзідай, / трапяталі яны прад нечуваным
усяцярпеніем Тваім; / але разам і выратаванью нашаму
радуючыся, заклікалі Табе: / “Слава ласцы Тваёй,
Чалавекалюбца!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу. Цяпер і заўсёды, і
на вякі вякоў. Амін.„

Тон 5: Цябе, апранаючагася съвятылом, як вонраткаю, /
Іосіф, зъняўши з Дрэва з Нікадзімам, / і бачачы мёртвым,
голым, не пахаваным, / пачаўши ў глыбокім спачуваньні
пахавальны плач, / з рыданьнямі клікаў: / “Нажаль мне,
Усясалодкі Ісусе! / Той, Каго нядаўна угледзеўши віслым на
Крыжы, / сонца цяmrечай апраналася, / і зямля ад страху
вагалася, / і раздзіралася фіранка храма. / Але вось, я цяпер
бачу Цябе / дзеля мяне добраахвотна прыняўшага съмерць. /
Як я буду хаваць Цябе, Божа мой, / альбо як палатном авбію?
/ І якімі рукамі дакрануся да нятленнага Твайго целу? / Альбо
якія песні буду съпяваць пры Тваім сконе, Міласэрны? /
Услайляю пакуты Твае, / апяю і Тваё пахаваньне з
уваскрэсеньнем, усклічучы: / Госпад, слава Табе!”

Пад час съпеву апошній верширы адчыняеца Царская брама і зьдзясьніеца трохразовае каджэніня вакол Пасаду, на якім ляжыць съв. Плашчаніца.

Сёння адпускаеш раба Твайго, Уладыка, паводле слова Твайго, зь мірам, бо бачылі вочы мае збавеніне Тваё, якое Ты ўгатаваў перад абліччам усіх народаў, съятло на асьвятленіне язычнікаў, і славу народу Твайго Ізраіля.

Лк 2:29–32

Святы Божа, Святы Моцны, Святы Несъмяротны, памілуй нас. (*тройчы*)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Усясьвятая Тройца, зылітуйся над намі. Госпадзе, ачысьці правіны нашы. Уладару, выбач бяспраје наша. Святы, наведай нас і аздараві немачы нашы дзеля імя Твайго.

Госпадзе, памілуй. (*тройчы*)

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Дабраслаўлёны Ты, Госпад, Божа Усётымаючы, ведаючы розум чалавечы, дасьведчаны аб патрэбах наших больш, чым мы, калі аб іх просім і аб іх падумваем. Ты, усядобры Уладар, Чалавекалюбча, зрабі нас годнымі, па мнстве шчадротаў Тваіх, з добрым сумленынем заклікань съятое імя Тваё, і не увядзі нас у спакусу, але збаў нас ад злога. Устрой так, каб усё было нам на карысць. Бо належыць Табе уся слава, гонар і пакланеніня, Айцу, і Сыну, і Святому Духу цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Хор: Амін.

Ойча наш, каторы ёсьць у небе, съяціся імя Твае, прыдзі ўладарства Твае, будзь воля Твая як у небе, так і на зямлі. Хлеба нашага штодзёнага дай нам сёньня, і адпусці нам грахі нашы, як і мы адпускаем вінаватым нашым; і ня ўводзь нас у спакусу, але збаў нас ад злога.

Святар: Бо Тваё ёсьць валадарства, і сіла, і слава, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Чытальнік: Амін

Трапары, тон 2

Высакародны Іосіф, / з дрэва зыняўшы прычыстае цела Тваё, / чистым палатном абвіўшы / і памазаўшы пахамі, / у магілу новую паклаў.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Жанчынам-міроносіцам / паўстаўшы каля магілы, Анёл усклікаў: / “Міро годна дзеля мёртвых, / Хрыстос жа зъявіўся тленню непадуладным”.

Пад час съпеву трапароў съв. Плашчаніца выносіцца з алтара паўночнымі дźверамі і кладзеца ў цэнтры храму. Потым зьдзясьніеца каджэніня і, калі ёсьць звычай, прамаўляеца казань.

Святар: Мудрасьць.

Далей усё як звычайна.

Водпуск

Дзеля нас, людзей, і дзеля нашага выратаваньня страшныя пакуты, і Жыватворчы Крыж, і добраахвотнае пахаванье па целе прыняць дабраваліўшы Хрыстос, праўдівы Бог наш, малітвамі Усячыстай Сваёй Маці, съятых слаўных і усяхвальных Апосталаў, съятых і справядлівых богабацькоў Якіма і Ганны і усіх съятых, памілую і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбы.

У СВЯТУЮ И ВЯЛІКУЮ ПЯТНІЦУ НА ПАВЯЧОР'Я

Павячор'я малое здзяйсняем у кельлях і на ім съпяваем канон аб распяцы Гасподнім і на плач Усясьвятой Богародзіцы. Ірмас двойчы, трапары на 4, у канцы песні той жа ірмас. Тварэнне Сімеона Лагафета. Тон 6.

Песенья 1

Ірмас: Як па сушы прайшоў Ізраіль / па бездані ступнямі, / і, ганіцеля фараона бачачы утапаўшым, / - “Богу

пераможную песнью апяем!” - заклікаў.

Прысьпей: Слава Табе, Боже наш, слава Табе.

Калі убачыла павешаным на Крыжы / Сына Свайго і Госпада / Дзева Чыстая, раздзіраючыся, заклікала горка / з іншымі жонкамі / і са стогнам клікала.

“Бачу Цябе цяпер, / умілаванае Маё Дзіця і каханае, / на Крыжы віслым, / і уражаюся горка сэрцам”, - вяшчала Чыстая, - / “але дай слова, Добры, Служніце Тваёй!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

“Добраахвотна, Сын Мой і Творца, / церпіш Ты на Дрэве лютую съмерць”, / - Дзева усклікала, стоячы каля Крыжа / з умілаваным вучнем.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

“Цяпер Маёй надзеі, радасьці і весялосці / - Сына Майго і Госпада - я пазбавілася; / нажаль Мне! Смуткую сэрцам”, / - Чыстая з плачам, клікала.

Песньня 3

Ірмас: Няма святога, / як Ты, Госпадзі Божа мой, / узбняўшы годнасьць верных Табе, Добры, / і замацаваўшы нас на камэні / спавяданьня Твайго.

“З страху прад Юдэямі Пётр схаваўся, / і зъбеглі усё верныя, пакінуўшы Хрыста”, / - Дзева з рыданьнямі клікала.

У кідаочым у трапятаньне і незвычайнім / нараджэніям Твайм, Сын Мой, / больш усіх маці Я узвялічылася. / Але, нажаль Мне! Цяпер бачачы Цябе на Дрэве, / разгараюся унутрана.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

“Імкнуся Сэрца Маё з Дрэва прыняць на рукі, / якімі Немаўлём Яго трymала. / Але, нажаль Мне”, - вяшчала Чыстая, - / “ніхто Мне Яго не дае”.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

“Вось, Свяতло Mae салодкае, / Надзея і Жыцьцё Mae Добрае, / Бог Мой згас на Крыжы; / разгараюся унутрана!” - / Дзева, са стогнам усклікала.

Песньня 4

Ірмас: “Хрыстос - мая сіла, / Бог і Госпад”, / святая Царква поўна глыбокай паshanы съпявае, усклікаючы, / ад чыстага розуму / у Госпаду съяткуючы.

“Сонца не заходзячае, Божа Прадвечны / і Стваральнік усіх тварэння, Госпадзі! / Як Ты церпіш пакуту на Крыжы?” / - Чыстая з плачам клікала.

З плачам зъвярталася шлюбу не спазнаўшая / да шаноўнага дарадніка: / “Пасьпяшайся, Іосіф, да Пілят прыступіць / і папытай зъняць з Дрэва Настаўніка Твайго”.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Убачыўшы Усячыстую, горка сълёзы праліваўшую, / Іосіф зъянтэжыўся і ў сълёзах прыступіў да Пілята: / “Дай мне”, - усклічуцы з плачам, - / “Цела Бога майго!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

“Уражаным Цябе бачачы, / і ганебным, голым на Дрэве, Дзіця Маё, / унутрана разгараюся, рыдаючы як Маці”, - / Дзева усклікала.

Песньня 5

Ірмас: Боскім святлом Сваім, Добры, / душы з сывітанку да Цябе імкнуўшыся / любоўю асьвяці, - малюся я, - / каб ведаць Цябе, Слова Боскае, праўдзівага Бога, / ад цямрэчы грахоў да Сабе заклікаючага.

Раздзіраючыся, і рыдаючы, і дзівячыся, разам з Нікадзімам / зъняў Іосіф Цела Усячыстае, / і цалаваў Яго з рыданьнямі і стогнам, / і апяваў Яго як Бога.

Прыняўшы Яго з плачам, не ведаўшая мужа Маці, / да Сабе паклала на калены, / молячы Яго са сълёзамі і цалуючы, / і горка рыдаючы, і усклікаючы.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Адзінью Надзею і Жыцьцё, Уладар, / Сын Мой і Божа, свяতло ў вачах Maіх мела Я, Служніца Твая; / цяпер жа пазбаўленая Цябе, / салодкае Маё Дзіця і каханае!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

“Пакуты, і скрухі, і плач / спасьціглі Мяне, нажаль Мне”, / - Чыстая, горка рыдаючы, усклікала, / - “калі бачу Цябе, Дзіця Маё умілаванае, голым, і самотным, / і водарамі намашчанам мерцвяком!”

Песнья 6

Ірмас: Жыцьцёвае мора бачачы / якое паднімаецца хвалямі спакус, / я, да ціхай прыстані Тваёй звернуўшыся, заклікаю Табе: / "Узьвядзі ад згубы жыцьцё мае, / Усяміласьцявы!"

“Мёртвым Цябе бачачы, Чалавекалюбчы, / ажывіўшага мёртвых і трymаючага усё, / уражаюся цяжка сэрцам. / Жадала бы з Табою памерці”, - Усячыстая усклікала, - / “бо Я не ў сілах сузіраць Цябе / нежывым, мёртвым!”

“Здзіўляюся, сузіраючы Цябе, / Усядобры Божа і Усяміласэрны Госпад, / без славы, і без дыханьня, і без выявы; / і плачу, трymаючы Цябе, / бо не думала - нажаль Мне - такім Цябе пабачыць, / Сын Мой і Божа!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

“Не ці вымавіш слова / Служніцы Тваёй, Слова Боскае? / Не ці зылітуесья, Уладар, над Цябе Нарадзіўшай?” - усклікала Чыстая, з рыданьнямі і плачам / цалуючы Цела Господа Свайго.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Падумваю, Уладар, / што не пачую больш салодкага Твайго голасу, / і прыгажосьці твару Твайго / Я, Служніца Твая, як перш не угледжу: / бо зайшоў Ты, Сын Мый, /схаваўся ад вачей Maix.

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / “Хоць Ты і расьпяцьце перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой”.

Ікас: Агніца - Марыя, / бачачы Агніца Свайго, на ахвяраваньня ідулага, / раздзіраючыся, крочыла за Ім з іншымі жанчынамі, так заклікаючы: / “Куды Ты ідзеш, Дзіцё?

/ Дзеля чаго шлях хуткі здзяйсьняеш? / Ці ня зноў іншы шлюб у Кане, / і Ты цяпер туды съпяшаесь, / каб з вады віно ім стварыць? / Ці пайсьці Мне з Табой, Дзіцё, / альбо лепиш пачакаць Цябе? / Скажы Мне слова, Слова Боскае! / Не прайдзі моўчкі паблізу Мне / Ты, захаваўшы Мне чыстай, / бо Ты - Сын і Бог Мой!”

Песнья 7

Ірмас: Расаносьбітную зрабіў печ / Анёл для набожных юнакоў, / а Боскі загад, халдзеяў апаліўшы, / ката пераканаў заклікаць: / “Дабраслаўлены Ты, Божа бацькоў нашых!”

Дзе, Сын Мой і Божа, дабравесьця старажытнае, / якое узвяшчаў Мне Гаўрыл? / Царом і Сынам Бога Усявышняга ён называў Цябе; / цяпер жа бачу Цябе, Святло Mae салодкае, / голым і пакрытым ранамі мерцвяком.

Пазбаўляючи ад пакуты, / цяпер вазьмі Мне з Сабой, Сын Мой і Божа, / ды сыйду і Я, Уладар, з Табой у пекла: / не пакінь Мне адну, / бо ужо жыць не магу, / не бачачы Цябе, салодкага Майго Святла.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

З іншымі жанчынамі міроносіцамі / Бязгрэшная з рыданьнем горкім, / пазіраючы, як нясуць да труны цела Хрыста, / усклікала: “Нажаль Мне, што бачу! / Куды Ты ідзеш цяпер, Сын Мой, / а Мне адну пакідаеш?”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Зънемагаючы і рыдаючы, Бязгрэшная / міроносіцам усклікала: / “Рыдайце са Мною разам і плачце горка: / бо вось, Святло Mae салодкае / і Наставунік ваш магіле аддаецца!”

Песнья 8

Ірмас: З полымя Ты для набожных расу падаў, / і ахвяру праведніка вадою спаліў: / бо усё Ты здзяйсьняеш, Хрысьце, адным Сваім жаданьнем. / Цябе мы узыніаем ва усе стагодзьдзя.

Дзеву рыдаючай убачыўшы, Іосіф / разадраў сябе увесь і заклікаў горка: / “Як Цябе, о Божа мой, / цяпер пахаваю, я

слуга Твой? / Якімі плашчаніцамі абвію Цела Тваё?"

Перасягнуў межы розуму незвычайны цуд: / Цябе, усё тварэньне носячага Госпада; / Цябе як мёртвага Іосіф на сваіх руках / разам з Нікадзімам носіць і хавае.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

"Незвычайную бачу і прыслайную таямніцу", / - Дзева усклікала Сыну і Госпаду, - / як у нікчэмную труну кладуць Цябе, / наказам Сваім уздымаючага мёртвых з трун?"

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

"Ні ад труны Твайго не адыйду, Дзіця Маё, / ні спыню праліваць сълёзы, Служніца Твая, / дакуль і Я не сыйду ў пекла: / бо не магу цярпець разьвітання з Табою, Сын Мой!"

Песня9

Ірмас: Людзям немагчыма убачыць Бога, / на Якога не съмеюць палкі Анёлаў зірнуць; / але праз Цябе, Усячыстая, / стала бачным для съмяротных Слова увасобленае. / Яго узвялічвая, / мы разам з нябеснымі ваярамі Цябе усхваляем.

"Радасьць да Мяне ніколі не наблізіцца з гэтага часу", / - рыдаючы, усклікала Бязгрэшная, - "Свяতло Мае і Радасьць Мая ў труну сышла; / але не пакіну Яго аднаго, / тутака ж памру і пахаваная буду з Ім!"

"Душэўную Маю ізву / цяпер вылечы, Дзіця Маё", / - са сълёзамі Усячыстая заклікала, - / "уваскрэсьні і спыні Маю пакуту і смутак, / бо Ты можаш усё, Уладар, і дзееш, што жадаеш, / хоць і быў пахаваны добраахвотна!".

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

"О, як схавалася ад Цябе бездань міласэрнасьці!" - / Маці употай вымавіў Госпад, - / "бо дабраваліў Я памерці, Маё тварэньне выратаваць жадаючы; / але і уваскрэсну, і Цябе узвялічу, / як Бог неба і зямлі!"

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

"Апяю міласэрнасьць Тваю, Чалавекалюбца, / і пакланяюся багацьцю міласыці Тваёй, Уладар: / бо жадаючы выратаваць Тваё стварэньне, / Ты прыняў съмерць", - выгукнула Усячыстая, - / "але Уваскрэсеньнем Тваім,

Выратавальнік, / памілуй усіх нас!"

Замест "Годна ёсьць:"

Ірмас: Людзям немагчыма убачыць Бога, / на Якога не съмеюць палкі Анёлаў зірнуць; / але праз Цябе, Усячыстая, / стала бачным для съмяротных Слова увасобленае. / Яго узвялічвая, / мы разам з нябеснымі ваярамі Цябе усхваляем.

Пасыля Трысъвятыця:

Кандак, тон 8

Прыйдзіце усё, Укрыжаванага за нас апяем. / Бо Марыя убачыла Яго на Дрэве і усклікала: / "Хоць Ты і распіяцьце перажываеш, / Ты - Сын і Бог мой".

I звычайны канец малага Павячор'я. Паўношніцу таксама сипяваєм кляйна.

У СВЯТУЮ І ВЯЛІКУЮ СЫБОТУ

НА РАНИШНЯЙ

Пачатак звычайны, шасьціпальм, екцыяньня вялікая і на
“Бог Госпад:”:

Трапары, тон 2

Высакародны Іосіф, / з дрэва зьняўшы прычыстае цела
Тваё, / чистым палатном абвіўшы / і памазаўшы пахамі, / у
магілу новую паклаў.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Калі сыйшоў Ты да съмерці, Жыцьцё несьмяротнае, / тады
пекла забіў Ты зъязненем Боскасці. / Калі жа Ты і памерлых з
апраметнай уваскресіў, / усе Сілы Нябесныя заклікалі: /
“Падавец жыцьця, Хрысьце Божа наш, слава Табе!”

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Жанчынам-міроносіцам / паўстаўшы каля магілы, Анёл
усклікаў: / “Міро годна дзеля мёртвых, / Христос жа зъявіўся
тленню непадуладным”.

Пачынаем съпяваць Няпарочныя і ўсхвалення, тон 5. У
пачатку кожнага артыкула зъдзясянляем каджэння.

Дабраслаўлённы Ты, Госпадзі, / навучы мяне наказам
Тваім.

Дабрашчасныя бязгрэшныя на шляху, / якія ходзяць у
законе Гасподнім.

Ты - Жыцьцё, Хрысьце, у труну быў пакладзены / і
Анёльскія ваяры дзівіліся, / услаўляючы ласку Тваю.

Дабрашчасныя дасьледчыкі съведчання Яго, / усім
сэрцам яны атрымаюць Яго.

Жыцьцё, як Ты паміраеш? / І як у труне пасяляесья, / але
царства съмерці руйнуеш / і з пекла мёртвых уваскрашаеш?

Бо не зъдзясяння ўяя беззакон'я / пайшлі па шляхах Яго.

Завем Цябе, Ісусе-Цар, / і ушанаваны пахаванье і пакуты
Твае, / якімі Ты выратаваў нас ад тлення.

Ты запаведаў запаведзі Твае / захаваць цвёрда.

Вызначыўшы памеры зямлі, / Ты сёньня месцісься ў
цеснай труне, / Ісус, Цар над усім, / з магілаў памерлых
уваскрашаючы.

О, калі бы накіроўваліся шляхі мае / да захаванья
наказаў Тваіх!

Ісусе Хрысьце мой, Цар усяго, / што шукаючы сыйшоў Ты
да зъмешчаных у адзе? / Ці не затым, каб вызваліць чалавечы
род?

Тады я не пасароміўся б, / пазіраючы на усе запаведзі Твае.

Уладар усіх бачыцца мёртвым / і ў новай труне лежыць /
Апустошы магілы мёртвых.

Я услаўлю Цябе ў правасці сэрца, / калі навучуся судам
праўды Тваёй.

Ты - Жыцьцё, Хрысьце, у труну быў пакладзены, / і смерць
загубіў смерцю Сваёю / і падаў сусвету жыцьцё.

Наказы Твае захаваю; / не пакінь мяне да канца.

Як ліхадзей Ты да ліхадзеяў быў прылічаны, Хрысьце, /
апраўдаючы усіх нас / ад злачынства старажытнага
злачынцы.

У чым выправіць юнак шлях свой? / У захаваньні слоў
Тваіх.

Дасканалы прыгажосьцю сярод усіх людзей, / як мярцвяк,
які не мае выгляду зъяўляясья, / Ты, уапыгожыўшы прыроду
усяго.

Усім сэрцам майм я спагнаў Цябе, / не адрынъ мяне ад
запаведзяў Тваіх.

Як вынесе пекла Тваё прышэсьце, Выратавальнік, / і ці не
хутчэй яно зънішчыцца, аzmрочанае, / асьлепленае зъязненем
бліску Твайго съятла?

У сэрца маём я схаваў выслоўі Твае, / каб не зграшыць
прад Табою.

Ісус, салодкае маё і выратавальнае съятло, / як Ты ў
змрочнай труне схаваўся? / О, невымоўнае і недасягальнае
цярпеньне!

Дабраслаўлённы Ты, Госпадзі; / навучы мяне наказам Тваім.

Здзіўляеца нярэчывая існасьць, Хрысьце, / і мноства бесъцялесных таемніцы / незвычайнага і невымоўнага Твайго пахаваньня.

Вуснамі маймі я узвясьціў / усе суды вуснаў Тваіх.

О, незвычайнія цуды! О, справы небывалыя! / Падаючы мне дыханьне нежывым робіцца, / хаваемы рукамі Іосіфа.

На шляхі съведчаньняў Тваіх я нацешыўся, як ва усякім багацьці.

Хоць і ў труну сышоў, Ты Хрысьце, / але ніяк не адлучыўся ад Айцоўскіх нетраў, / - гэта разам незвычайна і дзівосна.

Аб запаведзях Тваіх буду разважаць, / і уцямлю шляхі Твае.

Праўдзівы Цар і неба і землі, / хоць і ў найцесней труне Ты быў зачынены, / але усё тварэнье пазнала Цябе, Ісусе.

У наказы Твае буду унікаць, / не забуду слоў Тваіх.

Калі быў Ты пакладзены ў труне, Стваральнік-Хрыстос, / пахіснуліся падмуркі пекла / і адкрыліся магілы съмяротных.

Ушануй слугу Твайго, ажыві мяне, / і захаваю я слова Твае.

Трымаючы зямлю ў руцэ, забіты па целе / пад зямлёю цяпер утрымліваецца, / ад цеснаты пекла пазбаўляючы мёртвых.

Адкрый вочы мае, / і уцямлю цуды з закона Твайго.

З тленіня узышоў Ты, жыцьцё мае, Выратавальнік, / калі памёр і да мёртвых прыйшоў, / і зьнішчыў засаўкі пекла.

Пасяленец я на зямлі: не схавай ад мяне запаведзяў Тваіх.

Як свяцільнік съветлы / цяпер цела Бога пад зямлёй, як пад судзінай хаваецца, / і гоніць перабывающую ў адзе цемру.

Прагне душа мая, / жадаючы судоў Тваіх ва усякі час.

Съякаеца нярэчывых ваяроў мноства, / каб з Іосіфам і Нікадзімам / пахаваць Цябе, Няўмяшчальнага, у цеснай труне.

Ты утаймаваў ганарлівых; / праклятыя ухіляючыся ад запаведзяў Тваіх.

Добраахвотна забіты пад зямлёю, / Ты, Ісусе мой, Крыніца жыцьця, / ажывіў мяне, забітага злачынствам горкім.

Зынімі з мяне зьнеслаўленыне і пагарду, / бо съведчаньняў

Тваіх я спазнаў.

Зъмянялася усё тварэнье ад Тваіх пакут, / бо усё Табе, Слова, спачувала, / ведаючы Цябе, Утрымліваючы усё.

Бо вось, селі князі і на мяне паклёнічалі, / слуга ж Твой разважаў аб наказах Тваіх.

Прыняўшы ва улоньне Камэнь Жыцьця, / усязынішчаюче пекла вызваліла мёртвых, / якіх паглынуў ад стагодзьдзя.

Бо і съведчаньні Твае - занятак мой, / і дараднікі мае - наказы Твае.

У магіле новай Ты пакладзены, Хрысьце, / і абнавіў прыроду съмяротных, / уваскрэснуўшы, як належыць Богу, з мёртвых.

Прытулілася да зямлі душу мая; / ажыві мяне па слове Твайму.

На зямлю Ты сыйшоў, каб выратаваць Адама, / і на зямлі не знайдучы яго, Уладар, / да самога пекла сыйшоў, яго шукаючы.

Шляхі мае я узвясьціў, і Ты пачуў мяне; / навучы мяне наказам Тваім.

Прыходзіць у замяшанье ад страху уся зямля, Слова, / і зорка ранішняя промні схавала, / калі Ты, Найялікшае Свяতло, зямлёю быў схаваны.

Дай мне зразумець шлях наказаў Тваіх, / і буду разважаць аб цудах Тваіх.

Як съмяротны, Ты Выратавальнік, добраахвотна паміраеш, / але як Бог уваскрэсіў памерлых / з магілаў і глыбіні грахоў.

Задрамала душачы мая ад нядбаннія: / умацуй мяне ў словам Тваіх.

Сылённыя жальбы над Табою, Ісусе, / па-матчынаму праліваючы, заклікала Чыстая: / Як пахаваю Цябе, Сын?

Шлях няпраўды адгані ад мяне, / і законам Тваім памілуй мяне.

Як пшанічнае збожжа, сышоўшы ў нетры зямлі, / Ты прынёс урадлівы колас, / уваскрэсіўшы съмяротных, адбыўшыхся ад Адама.

Шлях ісьціны я абраў, / і судоў Тваіх не забыў.

Пад зямлю Ты цяпер быў утоены, як сонца, / і уначы съмерцю быў агорнуты, / але зазвязай яшчэ съятлей, Выратавальнік!

Я прыляпіўся да съведчаньня Тваіх; / Госпадзі, не пасаромъ мяне!

Як сонечны круг месяц зачыняе, / так і Цябе, Выратавальнік, труна цяпер схавала, / зацямнішагася съмерцю па целе.

Шлях запаведзяў Тваіх я прабег, / калі Ты пашырыў сэрца маё.

Жыцьцё, пасмакаваўшае съмерці, Хрыстос, / ад съмерці людзей вызваліў, / і усім цяпер падае жыцьцё.

Пакладзі мне, Госпадзі, законам шлях наказаў Тваіх, / і буду шукаць яго заўсёды.

У старажытнасці забітага з зайдрасці Адама / Ты узводзіш да жыцьця забойствам Твайм, / зъявіўшыся, Выратавальнік, у целе як новы Адам.

Настаў мяне, і дасыледую закон Твой, / і захаваю яго усім сэрцам мaim.

Бачачы Цябе, Выратавальнік, распасцёртым, мёртвым дзеля нас, / нярэчывыя палкі дзівіліся, / зачыняючыся крыламі.

Накіруй мяне на шлях запаведзяў Тваіх, / бо я яго пажадаў.

Зъняўшы Цябе, Слова, мёртвым з Дрэва, / Іосіф цяпер паклаў у труну, / але паўстань, ратуючы усіх, як Бог.

Схілі сэрца маё да съведчаньня Тваіх, / а не да срэбралюбасці.

Выратавальнік, зрабіўшыся радасцю для Анёлаў, / цяпер зрабіўся і чыннікам іх смутку, / бачны па целе нежывым мерцвяком.

Адхлі вочы мае, каб не бачыць мітусыні; / на шляху Твайм ажыві мяне.

Узнесены на Дрэва, Ты і жывучых людзей з Сабою узносіш, / а апынуўшыся пад зямлёю, / пад ёй ляжаўших

уваскращаеш.

Пастаў слуге Твайму / слова Тваё ў страх Твой.

Як леў заснуўшы па целе, Выратавальнік, / Ты як нейкае ільвяні, мёртвы уваскрасаеш, / скінуўшы цялесную старасць.

Зънішчы зънеслаўленыне маё, якога я баюся, / бо суды Твае добрыя.

Ты, узяўшы рабро Адама, з якога Еву стварыў, / быў у рэбры працяты / і падаў ачышчальныя струмені.

Вось, я пажадаў запаведзяў Тваіх, / у праўдзе Тваёй ажыві мяне.

У старажытнасці ягня таемна прыносіцца ў ахвяру, / Ты жа, нязлосны, прынесены ў ахвяру вольна, / усё тварэнье ачысьціў, Выратавальнік.

І ды прыйдзе на мяне міласць Твая, госпадзі, / выратаваныне Тваё, па слову Твайму.

Хто вытлумачыць зъяву страшную, сапраўды небываўшую, / бо Уладарыўшы над тварэннем у гэты дзень / прыме пакуту і памірае дзеля нас.

І я адкажу няславячым мяне слова, / бо спадзяюся на слова Твае.

Як Жыцьця Падаўца созерцаецца мёртвым? / - дзівячыся, усклікалі Анёлы, - / І як у труне знаходзіцца Бог?

І не аднімі ад вуснаў маіх слова ісьціны да канца, / бо на суды Твае я спадзяваўся.

З рабра Твайго, Выратавальнік, дзідай працялага, / Ты, Жыцьцё, мяне некалі з жыцьця выгнаўшы, / жыцьцё праліваеш і ажыўляеш ім мяне.

І буду захоўваць закон Твой заўсёды, / і на вякі вякоў.

Распасцёрты на Дрэве, Ты сабраў да Сабе съмяротных, / і працяты ў рэбры, праліваеш усім / падаючае жыцьцё прабачэнье, Ісусе.

І хадзіў я на прасторы, / бо запаведзяў Тваіх спагнаў.

Высакародны Іосіф выяўляе страх, / і дабранабожна хавае Цябе, Выратавальнік, як мертвага, / і жахаецца Твайго кідаючага ў трапятаныне ablічча.

І гаварыў аб съведчаньнях Тваіх прад царамі / і не
сароміўся.

Добраахвотна пад зямлю сыйдучы, як сымяротны, / Ты
увоздзіш ад зямлі да нябеснага / адтуль упаўшых, Ісусе.

І практикаваўся ў запаведзях Тваіх, / якія узылюбіў дужа.

Хоць і быў Ты бачым мёртвым, але жывым знаходзячыся
як Бог, / Ты узводзіш ад зямлі да нябеснага / адтуль упаўшых,
Ісусе.

І падняў руکі мае да запаведзяў Тваіх, / якія узылюбіў.

Хоць і быў Ты бачым мёртвым, але жывым знаходзячыся
як Бог, / забітых сымяротных ізноў ажывіў, / забіўши мяне
забіўшага.

І разважаў / аб наказах Тваіх.

О, гэтая радасць! О, вялікая асалода! / Тыя, якім
выканану Ты якія знаходзіліся ў адзе, / выпраменіўши ў
глыбінях змрочных съятло!

Успомні слова Тваё да слугі Твайго, / якім Ты усяліў
надзею ў мяне.

Пакланяюся пакуце, апяю пахаваньне, / узьвялічваю Тваю
магутнасць, Чалавекалюбы, / якім мы вызваленыя ад
пагібелльнага запалу.

Гэта суцешыла мяне ў зневажаньні маем, / што слова
Тваё ажывіла мяне.

Супраць Цябе, Хрысьце, меч бліскаў, / і вось, - меч
моцнага тупіцца, / і назад павяртаецца меч Эдэмскі.

Напышлівія да крайнасці парушалі закон, / але я ад
закона Твайго не ухіліўся.

Агніца, бачачы Агнца падчас ахвяраваньня, / уражаная
стрэламі, усклікала, / падахвочваючи заклікаць і стада.

Успомні суды Твае ад стагодзьдзя, Госпадзі, / і
суцешыўся.

Хоць бы Ты і быў у магіле пахаваны, / хоць бы і сыйшоў у
пекла, Выратавальнік, / але і магілы Ты спустошыў і пекла
агаліў, Хрысьце.

Смутак асягнуў мяне ад грэшнікаў, / пакідаючых закон

Твой.

Добраахвотна сыйдучы пад зямлю, Выратавальнік, / Ты
забітых сымяротных ажывіў / і узвёў у славу Айца.

Як песні былі мне наказы Твае / на месцы падарожжа
майго.

Адзін з Тройцы ў целе / дзеля нас ганебную съмерць
зьведаў: / уздрыгвае сонца і трасеца зямля.

Успомніў я унаучы імя Тваё, Госпадзі, / і захаваў закон
Твой.

Як адбыўшыся з крыніцы горкай / атожылкі калена Юды
ў рове паклалі / Сілкавальніка і Падаўца манны Ісуса.

Гэта здарылася са мной, / бо наказаў Тваіх я спагнаў.

Судзьдзя, як судзімы прад судзьдзёю Пілятам / і паўстаў, і
несправядліва быў асуджаны / на съмерць праз Дрэва
Крыжавое.

Доля мая, Госпадзі, сказаў я, - / захаваць закон Твой

Пыхлівы Ізраіль, заплямлены забойствам народ, / што
здарылася з табою, што Вараве даў ты волю, / а
Выратавальніка аддаў Крыжу?

Памаліўся я прад тварам Тваім усім сэрцам май; /
памілуй мяне па слову Твайму.

Стварыўши Адама рукой з зямлі, / дзеля яго па прыродзе
стаў чалавекам / і быў укрыжаваны па волі Сваёй.

Абдумаў я шляхі Твае / і звярнуў ногі мае да
съведчаньня Тваіх.

Паслухмяны, Слова, Айцу Свайму, / Ты сыйшоў аж да
страшнага пекла / і уваскрэсіў чалавечы род.

Я прыгатаваўся і не зъянтэжыўся, / каб захаваць
запаведзі Твае.

Нажаль Мне, Съятло сусьвету! Нажаль Мне, Маё
Съятло, / Ісусе Мой усяпажаданы! - / у журботнай песні
гаротна Дзева заклікала.

Ланцугі грэшнікаў абвілі мяне, - / і закона Твайго я не
забыў.

Зайдросны, прагнуўши забойства і злачынны народ, /

хоць бы пялёнамі і самым палатном ты засаромеўся / па уваскрэсеньні Хрыста.

Апоўначы я уставаў усладзяць Цябе за справядлівыя суды Твае.

Прыйдзі жа, гідкі вучань-забойца, / і ход злачынства твайго растлумач мне, / чаму ты стаў здраднікам Хрыста.

Судольнік я усім баячымся Цябе / і захоўваючым запаведзі Твае.

Як бы нейкі чалавекалюбца крывадушнічаеш ты, дурань, / і съялы, усязгубны, непрымірымы, / міро прадаўшы за гроши.

Літасьці Тваёй, Госпадзі, поўная зямля: / наказам Тваім навучы мяне.

За нябеснае Міро які ты кошт атрымаў? / За неацэннае што раўнацэннае прыняў? / Шаленства набыў ты, пракляты сатана.

Дабратворна паступіў Ты з слугой Тваім, / Госпадзі, па слове Твайму.

Калі ты жабракоў любячы і аб міро шкадуеш, / праліваем дзеля літасьці душы, / то як прадаеш за золата Прамяністага?

Дабрыні, і прыстойнасьці, і веданьню навучы мяне, / бо запаведзям Тваім я паверыў.

О, Божа і Слова! О, Радасьць Мая, / як перанясу трохдзённае Тваё пахаванье? / Цяпер раздзіраюся Я матчыным сэрцам!

Перш чым зъмірыўся, я зграшыў, / таму слова Тваё захаваў.

Хто дасьць Мне ваду і крыніцы сълёзаў, - / усклікала Боганявеная Дзева, - / каб аплякаць Салодкага Майго Іуса?

Добры Ты, Госпадзі, і ў дабрыні Тваёй / навучы мяне наказам Тваім.

О, узгоркі, і даліны, і мноства людзей! / Усё усяплачце і наракайце са Мною, / Маці Бога вашага!

Памножылася супраць мяне няпраўда ганарлівых, / я жа буду усім сэрцам майм дасьледаваць запаведзі Твае.

Калі убачу Цябе, Выратавальнік, Вечнае Свяতло, /

радасьць і асалода сэрца Майго? - / гаротна заклікала Дзева.

Згусьцела, як малако, сэрца іх, / я жа ў Твой закон паглыбіўся.

Хоць і прыняў расьсяканыне Ты, Выратавальнік, як абрывістая скала, / але падаў жывы струмень, / быўшы крыніцай жыцьця.

Дабро мне, што ты зъмірыў мяне, каб мне вывучыць наказы Твае.

Як абрашаныя падвойнаю ракой, / з адной крыніцы - рэбраў Тваіх цякучай, / мы атрымоўваем плён - несымяротнае жыцьцё.

Дабро дзеля мяне закон вуснаў Тваіх / больш тысяч золата і срэбра.

Дабраахвотна зъявіўся Ты, Слова, мёртвым у труне, / але Ты жывеш, і сымяротных, як прадказаў, / абудзіш, Выратавальнік мой, Сваім уваскрэсеньнем.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Траічны: Аплем Цябе, Слова, Бога усіх, / з Айцом і Святым Тваім Духам / і славім Тваё Боскае пахаванье.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.,

Богародзічны: Узьнімаем Цябе, Богародзіца чыстая, / і з вераю паважаем пахаванье трохдзённае / Сына Твайго і Бога нашага.

Ты - Жыцьцё, Хрысьце, у труну быў пакладзены / і Анёльскія ваяры дзівіліся, / усладзяючы ласку Тваю.

Малая екцыяньня і малітва 3

Выгалас малітвы: Бо дабраслаўлена імя Твае і ўсладзена Царства Твае, Айца, і Сына, і Святога Духа, цяпер і заўсёды і на вякі вякоў.

Людзі: Амін.

Каджэньня і пасъля пачынаем съпяванець:

Артыкул другі

Годна ёсьць усладзяць Цябе, жыцьці Падаўца, / на Крыжы рукі раскінуўшага / і магутнасьць ворага зваяваўшага.

Руки Твае стварылі мяне; / настаў мяне, і навучуся запаведзям Твайм.

Годна ёсьць усладзяць Цябе, Творцы усяго, / бо праз Твае пакуты мы валодаем беззапальнасцю, / пазбаўленыя ад тлення.

Баяўшыяся Цябе убачаць мяне і узрадуюцца, / бо на слова Твае я спадзяваўся.

Здрыгнулася зямля і сонца скавалася, Выратавальнік, / калі Ты, Хрысьце, Незгасальнае Свяতло, / зайшоў у труну па целе.

Я спазнаў, Госпадзі, што праўда - суды Твае, / і па ісьціне Ты зымірый мяне.

Ты, Хрысьце, заснуй жыватворным сном у труне / і ад цяжкага сну граху / абудзіў чалавечы род.

Ды будзе жа літасць Твая суцяшэннем мне, / па слове Твайму да слугі Твайго.

Я адзіная з жанчын нарадзіла Цябе без пакут, Дзіцё, / цяпец жа пры пакуце Тваёй / пераношу нясьцерпныя пакуты, - гаварыла Усячыстая.

Ды прыйдзе да мяне спачуванье Тваё, і буду жыць, / бо закон Твой - занятак мой.

Сузіраючы Цябе, Выратавальнік, у вышыні неразлучна з Айцом знаходзячагася, / а унізе мёртвым, на зямлі распасыцётым, / жахаюцца Сэрафімы.

Ды пасаромяцца ганарлівія, бо несправядліва стварылі беззаконье супраць мяне, / я жа буду разважаць аб запаведзях Тваіх.

Раздзіраецца фіранка храма пры распяцці Твайм, Слова, / съяцілы жа хаваюць сваё съятло, / калі Ты, Сонца, быў утоены пад зямлёю.

Ды зъвернуцца да мяне баяўшыяся Цябе / і ведаючыя съведчанья Твае.

Адным узмахам у пачатку круг зямной замацаваўшы, / як чалавек сышоў нежывым пад зямлю. / Здрыгніся ж ад гэтага гледзішча, неба!

Ды будзе сэрца маё бязгрэшна ўнаказах Тваіх, / каб мне

не пасароміцца.

Ты зайшоў пад зямлю, чалавека рукой Стварыўшы, / каб аднавіць ад падзеньня мнства съяротных / усёмагутнаю моцью.

Зънемагае аб выратаваныі Твайм душа мая, / і на слова Твае я спадзяваўся.

Прыйдзіце, плач съяты заспяваю Хрысту памерляму, / як у старожытнасці жанчыны-міроносіцы, / каб і "Радуйцеся!" нам пачуць з імі.

Зънемагліся вочы мае аб слове Твайм; я гавару: / "Калі Ты суцешыш мяне?"

Ты, Слова, - сапраўды невычэрпнае міро, / таму і прыносілі Табе міро жанчыны міроносіцы, / - жывому, як мерцвяку.

Бо стаў я, як мех на марозе, наказаў Тваіх не забыў.

Пахаваны, царства пекла Ты, Хрысьце, руйнуеш; / съмерцю жа съмерць забіваеш / і пазбаўляеш ад тлення народжаных на зямлі.

Колькі дзён слугі Твайго? / Калі створыши мне суд супраць прасльедуючых мяне?

Струмені жыцця падаючая Боская Прамудрасць, / сыйдучы ў труну, ажыўляе / знаходзячыхся ў недаступных глыбінях пекла.

Распавялі мне беззаконныя развагі, / але не як закон Твой, Госпадзі.

Каб аднавіць разбураную прыроду съяротных, / Я па волі Сваёй уражаны съмерцю па целе. / Маці Мая, не раздзірайся рыданьнямі.

Усе запаведзі Твае - ісьціна; / сталі гнаць мяне несправядліва, дапамажы мне.

Зайшоў Ты пад зямлю, Ранішняя Зорка праўды, / і мёртвых, як ад сну абудзіў, / выгнаўшы усю былую ў адзе цему.

Ледзь не загубілі мяне на зямлі, / але я не пакінуш запаведзяў Тваіх.

Збожжа дзвіухпрыроднае, жыватворнае / у нетры зямлі

сеецца са сылёзамі ў гэты дзень, / але, узросшы, яно напоўніць
радасцю сусьвет.

Па літасці Тваёй ажыві мяне, / і захаваю съведчаныні
вуснаў Тваіх.

Схаваўся Адам ад Бога, ходзячага ў раю, / але радуеца ў
пекла Прыйшоўшаму / некалі распусны, але цяпер
узыведзены.

Павек, Госпадзі, слова Тваё / знаходзіцца на нябесах.

Здзяйсьняе узьліваныні сылёзаў Нарадзіўшай Цябе, / Табе,
Хрысьце, ляжачаму плоцьцю ў труне, / заклікаючы:
Уваскрэсні, Дзіцё, як Ты прадказаў!

У родзе і родзе ісціна Твая: / Ты заснаваў зямлю, і яна
ніяхісненца.

Поўна глыбокай паshanы хаваючы Цябе ў новай труне,
Іосіф / съпевы адыходныя, годныя Бога, / зъмяшаўшы іх з
рыданынямі съпівае Табе, Выратавальнік.

Па загадзе Твайму пачынаеца дзень, / бо усё служыць
Табе.

Бачачы Цябе, прыцвячанага цвікамі да Крыжа, / Маці
Твая, Слова Боскае, / цвікамі горкай скрухі і стрэламі душу
Сваю пранізвае.

Бо калі бы не быў закон Твой заняткам майм, / тады
загінуў бы я ў зыневажаныні маём.

Бачачы Цябе, Асалода усіх, Маці Твая, / піцьцём
напойнага горкім, / запаўняе позіркі сылёзамі гаротна.

Павек не забуду наказаў Тваіх, / бо імі Ты мяне ажывіў.

Уражаюся цяжка і раздзіраюся унутрана, Слова, / бачачы
асуджэніне Тваё несправядлівае, - / заклікала Усячыстая з
плачам.

Твой я, выратуй мяне, / бо наказаў Тваіх я спагнаў.

Позірк Твой салодкі і вусны як зачыню, Слова? / Як жа па
выяве памерлых Цябе павяслу? - / з трапятаньнем заклікаў
Іосіф.

Сталі чакаць мяне грэшнікі, каб мяне загубіць, - / я жа
зразумеў съведчаныні Твае.

Съпевы надмагільныя Іосіф і Нікадзім / апяюць цяпер
Хрысту памерляму, / і разам з імі съпіваюць Сэрафімы.

Усякага здзяйсьнення мяжу я угледзеў, - / вельмі
шырокая запаведзь Твая.

Ты сыходзіш пад зямлю, Выратавальнік, Сонца праўды, /
таму нарадзіўшы Цябе Месяц засланяеца ад жальбаў, /
Твайго сузіраныня пазбаўляючыся.

Як узълюбіў я закон Твой, Госпадзі, / цэлы дзень ён -
занятак мой.

Здрыгануўся пекла, бачачы Цябе, Выратавальнік, Жыцьці
Падаўца, / распаросыўшага яго багацьце / і ад стагодзьдзя
памерлых увасрашаўшага.

Больш ворагаў маіх Ты прымудрыў мяне запаведзьдзю
Тваёй, / бо яна - мая павек.

Сонца выпраменявае зъязненне пасъля ночы, / але і Ты,
Слова увакросшы, радасна зазъязеш / пасъля съмерці, як з
шлюбнага палаца.

Лепш усіх настаўнікаў маіх я стаў разумець, / бо
съведчаныні Твае - занятак маё.

Зямля, прыняўшы Цябе, Стваральнік, у нетры, /
абхопленая страхам, скалынаеца, / абудзіўшы сваім
скалынаньнем мёртвых.

Лепш старцаў я стаў разумець, / бо запаведзяў Тваіх
спагнаў.

З пахамі Цябе, Хрысьце, Нікадзім і высакародны Іосіф /
цяпер па- новаму аддаўшы пахаваныню, заклікалі: /
Здрыганіся, уся зямля!

Ад усякага злога шляху утрымаў я ногі мае, / каб захаваць
словы Твае.

Ты зайшоў, Стваральнік сусьветаў, і з Табою зайшоў
съятло сонца, / а тварэнье ахопліваеца трапятаньнем, /
абвяшчаючы Цябе Творцам усяго.

Ад судоў Тваіх не ухіліўся, / бо Ты даў мне закон.

Камэнь абсечаны пакрывае краевугольны Камэнь, / а
съмяротны чалавек цяпер Бога, як съмяротнага хавае ў труне. /

Жахніся зямля!

Як салодкія гартані маёй слова Твае, - / лепш мёда вуснам маім.

Зірні на вучня, якога Ты узылюбіў, і Маці Тваю, / і падай голас, Дзіцё Усясалодкае, - / заклікала Чыстая з плачам.

Ад запаведзяў Тваіх я розум прыдбай, / таму зъненавідзеў усякі шлях няпраўды.

Ты, як праўдзівы Падавец жыцьця, Слова, / на Крыжы раскінуўшыся не забіў Жыдоў, / але уваскресіў і іх мертвых.

Свяцільнік нагам маім закон Твой / і съятло шлях мой.

Ні прыгажосьці, ні выглядзу не меў Ты раней, падчас пакуты Тваёй, Слова; / уваскреснушы ж, зазъяў з перабольшаньням, / упрыгожыўшы съмяротных Боскім зъзяньям.

Я пакляўся і пастанавіў / захаваць суды праўды Тваёй.

Сышоў Ты плоцьцю ў зямлю, незгасальны Носьбіт Свяতла, / і сонца, быўши не ў сілах гэта бачыць, / азмрочылася ў разгар поўдня.

Я зъняважаны быў да мяжы, Госпадзі, ажыві мяне па слову Твайму.

Сонца і месяц разам азмрочаныя, Выратавальнік, / добразычлівых слугаў паказваючы, / апранающца ў чорную вопратку.

Добраахвотныя ахвяры вуснаў маіх прымі ж добразычліва, Госпадзі, / і судам Тваім навучы мяне.

Спазнаў у Табе Бога сотнік, хоць Ты і памёр, - / як жа я Цябе, Божа мой, крану рукамі? / Уздрыгваю я! - заклікаў Іосіф.

Душа мая стала ў руках Тваіх, - / і закона Твайго я не забыў.

Заснуў Адам, - і съмерць з рэбраў даймае, / а Ты цяпер заснуўшы, Слова Боскае, / з рэбраў Тваіх праліваеш сусвету жыцьцё.

Устроілі грэшнікі мне пастку, - / але я ад запаведзяў Тваіх не ухіліўся.

Заснуў Ты ненадоўга, і ажывіў памерлых, / і, уваскросшы, уваскресіў / съпячых ад стагодзьдзя, Добры.

Пераняў я съведчаныні Твае павек, / бо яны - радасць

сэрца майго.

Ты быў узяты ад зямлі, але падаў віно выратаваньня, / падаючая жыцьцё Вінаградная Лаза; / услайлю Твае пакуты і Крыж.

Схіліў я сэрца маё, каб выканаць наказы Твае / павек, дзеля адплаты.

Як нярэчывыя вайскаводы, бачачы Цябе, Выратавальнік, / аголеным, скрываўленым, асуджаным / выносілі дзёрзкасць катай?

Законазлачынцаў зъненавідзеў, / а закон Твой я узылюбіў.

Заручаны, але нядбалы род жыдоўскі, / ты ведаў аб аднаўленыні храма, / для чаго ты асудзіў Хрыста?

Дапамога мая і абаронца мой - Ты, / на слова Твае я спадзяваўся.

У плашч здзекаваньня ты апранаеш Творцу усяго, / Які зацвердзіў неба / і упрыгожыў зямлю дзівосна.

Выдаліцесь ад мяне, ствараючыя зло, / і буду дасыльдаваць запаведзі Бога майго.

Як пелікан, уражаны ў рэбры Твае, Слова, / ажывіў Ты дзяцей Тваіх памерлых, / падаўшы ім жыватворныя крыніцы.

Падтрымай мяне па слову Твайму, і буду жыць, / і не пасаромяць мяне ў чаканыні маім.

Раней сонца спыніў Ісус Навін, іншаплямённікаў дзівячы, / але цяпер Ты Сам схаваўся, / зрынаючы начальніка цямрэчы.

Дапамажы мне і буду выратаваны, / і буду унікаць у наказы Твае заўсёды.

Неадлучна ад Айцоўскіх нетр Ты быў, Міласэрны, / і стаць чалавекам дабраваліў, / і ў пекла сыйшоў, Хрысьце.

У нішто Ты абавязаў усіх, адыходзячых ад наказаў Тваіх, / бо несправядлівы задумы іх.

Узънесены быў Укрыжаваны, на водах павесіўшы зямлю, / і нежывым Ён у ёй хаваецца, / і не выносячы таго, яна хістаецца моцна.

Злачынцамі зълічыў я усіх грэшнікаў зямлі, / таму

узылюбіў съведчаныні Твае.

Нажаль Мне, о Сын, - не ведаўшая мужа рыдае і усклікае,
- / бо Цябе, Каго Я спадзяваліся бачыць царом, / цяпер бачу
асуджаным на Крыжы!

Прыцвяч страхам прад Табою цела мае, / бо ад судоў
Тваіх я спужаўся.

Гэта Мне узвясьціў Гаўрыл, калі прыляцеў: / ён сказаў,
што будзе вечным / Царства Сына Майго Ісуса.

Стварыў я суд і праўду, / не здрадзь мяне крыўдзячым
мяне.

Нажаль, вяшчунства Сімеона выканана: / бо меч Твой
прайшоў / скрэзь сэрца Маё, Эмануіл!

Прымі слугу Твайго да дабротаў, / каб не абгаварылі мяне
ганарлівия!

Хоць бы тых засаромеліся вы, о Жыды, / каго з мёртвых
уваскрэсіў жыцьці Падавец, / Той, Каго вы па зайдрасьці забілі.

Зънемагліся вочы мае, чакаючы выратаваныні Твайго / і
словы праўды Тваёй.

Здрыгнулася сонца, убачыўши Свяতло нябачнае, - Цябе
Хрысьце Мой, / у магіле утоеным і нежывым, / і азмрочыла
сваё съятло.

Ствары з слугой Тваім па літасьці Тваёй, / і наказам Тваім
навучы мяне.

Плякала горка Усягодная Маці Твая, Слова, / калі ў труне
убачыла Цябе, / Неспасціжнага і Безпачатковага Бога.

Я слуга Твой, настаў мяне, / і спазнаю съведчаныні Твае.

Бачачы Забойства Тваё, Хрысьце, Усячыстая Маці Твая, /
горка да Цябе усклікала: / Не затрымоўвайся, Жыцьцё, сярод
мёртвых.

Час дзейнічаць Госпад: / разбурылі закон Твой.

Страшнае пекла затрымцеў, калі убачыў Цябе, /
Несъмяротнае Сонца славы, / і адпускала вязняў пасыпешна.

Таму узылюбіў я запаведзі Твае / больш золата і тапаза.

Вялікае і страшнае бачаныне бачыцца цяпер,
Выратавальнік: / бо Пачатак жыцьця прыняў съмерць

добраахвотна, / жадаючы ажывіць усіх.

Таму да усіх запаведзяў Тваім я накіроўваўся, / усякі шлях
ніпраўды зъненавідзеў.

Ты пранізаесья ў рэбры і прыцвячываесья рукамі,
Уладар, / язву з рабра Твайго вылечваючы, / і неўстрыманье
рук прабацькоў.

Дзівосныя съведчаныні Твае: / таму паглыбілася ў іх душу
мая.

Перш сына Рахілі аплякалі усе, быўшыя ў доме, / цяпер аб
Сыне Дзевы стаў біць сябе ў грудзі / хор вучняў з Маці.

Зъява слоў Тваіх / адкуоўвае і навучае немаўлятаў.

Удар рукой нанесены па твары Хрыста, / рукой чалавека
стварыўшага / і сківіцы зъвера зънішчыўшага.

Адкрыў я вусны мае і прыцягнуў у сябе Дух, / бо
запаведзяў Тваіх жадаў.

У съпевах распіяцьце, як і пахаваныне Тваё, Хрысьце, /
усе мы, верныя, цяпер абагаўляем, / пазбаўленыя ад съмерці
Тваім пахаванынем.

Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу.

Траічны: Безпачатковы Божа, су-вечнае Слова і Дух, / па
Сваёй дабрыні умацуй / скіпэры уладароў супраць ворагаў.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.,

Богародзічны: Нарадзіўшая Жыцьцё, Усягодная, Чыстая
Дзева, / па Сваёй дабрыні спыні / спакусы ў Царквы і падаруй
мір.

Годна ёсьць услаўляць Цябе, Творцы усяго, / бо праз Твае
пакуты мы валодаем беззапальнасцю, / пазбаўленыя ад
тлення.

Екцыяньня малая і малітва 7

Выгалас: Бо Святы Ты, Божа наш, на пасадзе славы
Хэрувімскам спачываючы, і Табе славу узносім, з
безпачатковым Тваім Айцом, і усясьвятым і добрым і
жыватворчым Тваім Духам, цяпер, і заўсёды, і на вякі вякоў.

Людзі: Амін.

Каджэнъня і пачынаем:

Артыкул трэці

Верш, тон 3: Уск пакаленъня / съпей пахаванъню Твайму /
прыносяць, Хрысце мой.

Паглядзі на мяне і памілуй мяне / па судзе любячых імя
Тваё.

Зъняўшы з Дрэва, / Арымафейнін у труне / Цябе хавае.

Ступні мае накіруй па слову Твайму, / і ды не авалодае
мною ніякае беззаконье.

Міроносцы дашлі, / міро дзеля Цябе, Хрысьце мой /
прыносячы з стараннасцю.

Пазбай мяне ад паклёпу чалавечага, / і захаваю запаведзі
Твае.

Прыйдзі, усё тварэнъне, / съпевы пахавальныя / будзем
прыносіць Стваральніку.

Выяві съвято твару Твайго слуге Твайму / і навучы мяне
наказам Тваім.

Жывога, як мертвага / міром усё намашчым разважліва /
разам з міроносціамі.

Крыніцы вод выплякалі вочы мае, / бо не захавалі закона
Твайго.

Іосіф тройчы дабрашчасны, / пахавай цела / Хрыста,
жыцьці Падаўца.

Справядлівы Ты, Госпадзі, / і правы суды Твае.

Тыя, каго выгадаваў Ён маннай, / паднялі пяту / на
Дабрадзея.

Ты запаведаў праўду - съведчаныні Твае, / і ісьціну - цвёрда.

Тыя, каго выгадаваў Ён маннай, / Выратавальніку
падносяць / жоўць разам з воцатам.

Замарыла мяне рэўнасць па Табе, / бо забылі слова Твае
ворагі мае.

О, неразважлівасць / і Хрыстазабойства / забойцаў
прапокой!

Агнём вычышчана слова Тваё цалкам, / і слуга Твой
узълюбіў яго.

Як вар'ят слуга, / здрадзіў удзельнік таемніц / Бездань

Прымудрасыці.

Вельмі малады я і нягодны, - / наказаў Тваіх не забыў.
Прадаўшы Збавіцеля, / палонным стаў / падступны Юда.
Праўда Твая - праўда павек, / і закон Твой - ісьціна.
Паводле Салімон, / глыбокая яма / вусны беззаконных
Жыдоў.

Скрухі і беды знайшлі мяне, - / запаведзі Твае - занятак мой.
На крывых шляхах / беззаконных Жыдоў / калючкі і пасткі.
Съведчаныні Твае - праўда павек; / настаў мяне, і буду
жыцьць.

Іосіф з Нікадзімам / па чыну памерлых / хаваюць Творцу.
Заклікаў я усім сэрцам майм, / пачуй мяне, Госпадзі,
наказаў Тваіх спаганю.

Падавец жыцьця, Выратавальнік, / слава Тваёй
магутнасці, / пекла спустошыўши.

Заклікаў я да Цябе, выратуй мяне, / і захаваю съведчаныні
Твае.

Бачачы Цябе, Слова, / ляжачым ніц, / Усячыстая па-
матчынаму рыдала.

Раней часу пачаў я і заклікаў, - / на слова Твае
спадзяваўся.

О, салодкая Вясна Мая, / усясалодкае Маё Дзіцё, / куды
сышла Твая прыгажосьць?

Адчыніліся вочы мае да съвітанку, / каб паглыбляцца ў
слова Твае.

Плач узбуджала / Усячыстая Маці Твая, / бо Ты забіты
быў, Слова.

Голас мый пачуй, Госпадзі, па літасці Тваёй, / па судзе
Твайму ажыві мяне.

Жанчыны з пахамі / дашлі памазаць міром Хрыста, /
Боскае Miro.

Наблізіліся гнаўшыя мяне беззаконна, / ад закона жа
Твайго выдаліліся.

Съмерцю съмерць / Ты забіваеш, Божа Мой, / Боскай
Тваёй магутнасцю.

Блізкі Ты, Госпадзі, / і усе запаведзі Твае - ісьціна.
Уведзены ў памылку ашуканец, / а спакушаны
пазбаўляеца / Прымудрасцю Тваёю, Божа мой,
Ад пачатку я спазнаў з сьвядчаньняў Тваіх, / што навек
Ты іх заснаваў.
На дно пекла / кінуты быў здраднік, / у студню пагібелі.
Паглядзі на зьневажанье маё і пазбаў мяне, / бо закона
Твойго я не забыў.
Калючкі і пасткі - / шляхі тройчы няшчаснага / вар'ята Юды.
Судзі справу маю і пазбаў мяне, / па слову Твайму ажыві
мяне.
Гінуць усё разам / каты Твае, Слова, / Сын Божы, Цар усяго.
Далёка ад грэшных выратаванье, / бо наказаў Тваіх не
спагналі.
У студні пагібелі / гінуць усё разам / людзі крыважэрныя.
Вяліка спачуванье Тваё, Госпадзі, / па судзе Твайму
ажыві мяне.
Сын Божы, Цар усяго, / Божа мой, Стваральнік мой, / як
Ты прыняў пакуту?
Шмат выганяючых мяне і уціскаючых мяне, - / ад
съвядчаньняў Тваіх я не ухіліўся.
Тяліца, бачачы Цялё, / павешаным на Дрэве, / усклікала.
Убачыў неразумных і зьнемагаў, / бо яны слоў Тваіх не
захавалі.
Цела жыватворчае / Іосіф хавае / з Нікадзімам.
Угледзь, што я запаведзі Твае узы любіў, Госпадзі, / па
літасці Тваёй ажыві мяне.
Усклікала Дзева, / праліваючы гарачая сылёзы, / унутрана
працятая.
Пачатак слоў Тваіх - ісьціна, / і павек - усе суды праўды
Тваёй.
О Свяতло вачэй Маіх, / усясалодкае Маё Дзіцё, / як Ты
цяпер у труне хаваесься?
Князі сталі гнаць мяне бязьвінна, / але ад слоў Тваіх
спужалася сэрца маё.

Каб вызваліць Адама і Еву / Я перажываю гэта, - / не
рыдай, Маці.
Усыщешуся я аб словах Тваіх, / як знаходзічы шмат
здаўбычы.
Слаўлю, Сын Мой, / найвялікшую Тваю міласэрнасць, /
з-за якой Ты гэта пераносіш.
Няпраўду зьненавідзеў я і пагрэбаваў ёю, / закон жа Твой
узълюбіў.
Ты быў напаёны воцатам / і жоўцю, Міласэрны, /
зьнішчаючы грэх старажытнага смакаванья.
Сэм раз у дзень усхваліў я Цябе / за суды праўды Тваёй.
На бачным месцы Ты быў прыцвячаны / у старажытнасці
народ Твой / слупом хмурным пакрываўшы.
Вялікі мір - любячым закон Твой, / і няма ім перапоны.
Міроносцы, да труны прыйшоўшыя, / прыносілі пахі /
Табе, Выратавальнік.
Чакаў я выратаваньні Твойго, Госпадзі, / і запаведзі Твае
узълюбіў.
Уваскрэсні, Міласэрны, / паднімаючы нас / з прорваў
пекла.
Захавала душачы мая съвядчаньні Твае, / і узы любіла іх
дужа.
Паўстань, жыцьці Падавец, - / гаворыць, праліваючы
сылёзы, / нарадзіўшая Цябе Маці.
Захаваў я запаведзі Твае і съвядчаньні Твае, / бо усе шляхі
мае прад Табою, Госпадзі.
Пасьпяшайся паўстаць, Слова, / спыняючы скруху /
бязгрэшна Цябе Нарадзіўшай!
Ды наблізіцца маленьня маё прад тварам Твім, Госпадзі, -
/ па слову Твайму настаў мяне.
Нябесныя Сілы / дзівіліся ў страху, / мёртвым Цябе
сузіраючы.
Ды узыдзе прашэнье маё прад тварам Твім, Госпадзі, - /
па слову Твайму пазбаў мяне.
З любошю і страхам / пакуты Твае шануючым / падаруй

збавенъне ад грахоў.

Выкажуць вусны мае песьню, / калі Ты навучыш мяне наказам Тваім.

О, страшнае і незвычайнае гледзішча, / Слова Боскае! / Як зямля Цябе хавае?

Вымавіць язык мой слова Твае, / бо усе запаведзі Твае - праўда.

Перш зъбяжыць у Эгіпэ Іосіф, / нясучы Цябе, Выратавальнік, / і цяпер іншы Іосіф Цябе хавае.

Ды будзе рука Твая ў выратаванье мне, / бо запаведзі Твае я абраў.

Плача і рыдае / Усячыстая Маці Твая / аб Табе, Выратавальнік мой, памершым.

Пажадаў я выратаванье Твайго, Госпадзі, / і закон Твой - занятак мой.

Уздрыгваюць розумы / прад незвычайным і кідаочым у трапятанье / пахаваньнем Цябе, Стваральніка усяго.

Будзе жыць душачы мая і усхваліць Цябе, / і суды Твае дапамогуць мне.

Абрасілі міром / труну Тваю міроносіцы, / вельмі рана прыйшоўшыя.

Заблудзіўся я, як авечка зынікла; / адшукай слугу Твайго, бо запаведзяў Тваіх я не забыў.

Съвет - Царкве, / народу Твайму - выратаванье / падаруй Тваім уваскресеньнем.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Траічны: О, Тройца, Божа мой, - / Айцец, Сын і Дух, / памілуй сусьвет!

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін..

Богародзічны: Пабачыць уваскрошанья / Сына Твоего, Дзева, / удастай слугаў Тваіх.

Трапары, тон 5

Дабраслаўлённы Ты, Госпадзі, навучы мяне наказам Тваім.
Анёльскі хор ашаламіўся, / бачачы Цябе, Выратавальнік,

да мёртвых далучанага, / але сілу съмерці зваяваўши, / і Адама з Собой узыняўшага, / і ад пекла усіх вызваліўшага.

Дабраслаўлённы Ты, Госпадзі, навучы мяне наказам Тваім.

"Што вы міро сълёзамі спачуваньня, / о вучаніцы, разводзіце?" / - Анёл, зъяючы у магілы, да міроносіц заклікаў, / - "агледзіце вы магілу і спазнайце, / што уваскрос Выратавальнік з мёртвых!"

Дабраслаўлённы Ты, Госпадзі, навучы мяне наказам Тваім.

Рана раніцай пасыпяшаліся / міроносіцы да магілы Тваёй з рыданьнямі. / Але паўстаў прад імі Анёл і выгукнуў: / "Скончылася час рыданьня, не плачце / але аб уваскрэсеньні Апосталам узвесыціце".

Дабраслаўлённы Ты, Госпадзі, навучы мяне наказам Тваім.

Жанчыны-міроносіцы з міром прыйшоўшыя / да магілы Тваёй, Выратавальнік, рыдалі, / тады як Анёл ім абвяшчаў: / "Што вы да мёртвых Жывога прылічаецце? / Бо як Бог уваскрос Ён з мёртвых".

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Траічны: Паклонімся Айцу, / і Яго Сыну, і Святому Духу, / съвятой Тройцы ў адзінай істоце, / з Сэрафімамі усклічучы: / "Святы, Святы, Святы Ты, Госпад".

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.,

Богародзічны: Нарадзіўши жыцьці Падаўца, Ты, Дзева, / ад граху Адама пазбавіла, / Еве жа радасьць падала замест скрухі; / ад жыцьця адпаўшага да яго ж накіраваў / з Цябе увасобіўшыся Бог і Чалавек.

Алілуя, алілуя, алілуя, слава Табе, Божа. (3)

Затым малая екцыянья, малітва 8 i:

Выгалас: Бо Ты - Цар сусьвету, Хрысьце Божа наш, і Табе славу узносім, з беспачатковым Тваім Айцом, і усясьвятым і добрым і жыватворчым Тваім Духам, цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Людзі: Амін.

Сядальны тон 1

Цела съятое выпрасіўшы ў Пілят, / міром націрае і кладзе
яго Іосіф у новай труне / з чыстым палатном і водарамі
боскімі. / Таму прыйшоўшыя рана раніцай жанчыны
міроносцы заклікалі: / “Пакажы нам, Хрысьце, / як Ты
прадказаў, уваскрэсеньне!”

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Пакажы нам, Хрысьце, / як Ты прадказаў, уваскрэсеньне!
Цяпер і заўёды, і на вякі вякоў. Амін.

Ашаламіліся палкі Анёлаў, / сузіраючы Сядзячага у
нетрах Айца, - / як падобна мёртваму ў труну кладзеца
Несъмяротны; / Той, Каго палкі Анёлаў атачаюць / і славяць
разам з мёртвымі ў адзе / як Стваральніка і Госпада.

“Уваскрошаньня Христова:” не съяваем, а чытаем
псалтыму 50.

Канон, тон 6

Твор звг. Касьмы Манумскага, Марка, япіскана Ідруїцкага
і манахіні Касіі. Ірмасы съяваем двойчы, трапары на 12. У
канцы кожнай песні съявяеца ірмас.

Песнья 1

Ірмас: Хваляю марскою / Накрыўшага ў старажытнасці /
перасьледваўшага ката / пахавалі пад зямлёю / дзеци Ім
выратаваных; / але мы, як юныя дзеўы, / Госпаду апяем: / бо
хвалебна Ён уславіўся.

Госпадзі Божа мой! / Адыходны съпей / і надмагільную
песнню апяю Табе, / пахаваньнем Сваім уваходы жыцьця мне
адчыніўшаму, / і съмерцию съмерць і пекла зваяваўшаму.

У вышыні на пасадзе / і унізе ў труне, / надсьвецкія і
падземныя істоты, / сузіраючы Цябе, Выратавальнік мой, /
хісталіся пры забойстве Тваім; / бо найвышэй розуму Ты
зъявіўся мёртвым, / жыцьця Першакрыніца.

Каб Тваёю славаю / усё напоўніць, / Ты сышоў у
найглыбокія месцы зямлі; / бо не схавалася ад Цябе / існасьць
мая, тое, што ў Адама, / і, пахаваны, Ты абнаўляеш / мяне,

спараҳнелага, Чалавекалюбы.

Песнья 3

Ірмас: Цябе, на водах / павесіўшага усю зямлю без апоры,
/ тварэньне убачыўшы віслым на лобным месцы, / вялікім
жахам ахопленае, усклікала: / “Няма съятога, акрамя Цябе,
Госпадзі!”

Выявы пахаваньня Твайго / Ты паказаў у шматлікіх
бачаньнях; / а цяпер таямніцы Свае, Уладар, / Ты
богачалавечя выявіў і знаходзячымся ў адзе, усклікаўшым: /
“Няма съятога, акрамя Цябе, Госпадзі!”

Ты распасьцёр далоні / і злучыў перш падзеленае; / а
апрананьням, Выратавальнік, / у палатно і труну / Ты
вызваліў і скаваных ланцугамі, усклікаючых: / “Няма
съятога, акрамя Цябе, Госпадзі!”

У магіле і за пячаткамі / Ты, Няўмяшчальны, быў
утрыманы добрахвотна; / і, сапраўды, сілу Сваю / Ты боска
явіў справамі съпяваючым: / “Няма съятога, акрамя Цябе,
Госпадзі, Чалавекалюбы.”

Сядальны, тон 1

Ваяры, якія ахоўвалі магілу Тваю, Выратавальнік, / сталі
як мёртвия ад блісканьня зъявіўшагася Анёла, /
узъвяшчаўшага жанчынам аб уваскрэсеньні. / Цябе мы славім,
тленыня зынішчальніка, / да Цябе прыпадаем, уваскросшаму з
мёртвых, / і адзінаму Богу нашаму.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу, цяпер і заўёды, і
на вякі вякоў. Амін.

Ваяры, якія ахоўвалі магілу Тваю, Выратавальнік, / сталі
як мёртвия ад блісканьня зъявіўшагася Анёла, /
узъвяшчаўшага жанчынам аб уваскрэсеньні. / Цябе мы славім,
тленыня зынішчальніка, / да Цябе прыпадаем, уваскросшаму з
мёртвых, / і адзінаму Богу нашаму.

Песнья 4

Ірмас: На Крыжы Тваё боскае прымяншэньне

прадбачачы, / Авакум у здзіўленьні заклікаў: / “Ты спыніў,
Добры, магутнасьць уладароў, / прылучаючыся да
зъмешчаных у адзе, / як усёмагутны!”

Дзень сёмы Ты сёньня асвяціў, / які раней дабраславіў
спачынкам ад спраў; / бо Ты зъмяняеш усё, Выратавальнік
моі, і абнаўляеш, / спачывая, - і да Сабе прыцягваючы.

Калі Ты сілай вышэйшай атрымаў перамогу, / душа Твая
ад цела аддзялілася; / але то і іншае касуе / сувязь съмерці і
пекла / магутнасьцю Тваёй, Слова.

Пекла сустрэўшыся з Табою, Слова, разълютаваўся, /
бачачы съмяротнага абожаным, / уражаным ранамі і разам -
усёмагутным, / але загінула ад страху прад гэтай выявай.

Песня 5

Ірмас: Богаяўлення Твайго да нас, Хрысьце, / з
спачуваннія адбыўшаesя, / Ісая убачыўши съятло
незгасальнае, / ад ночы не съпячы усклікаў: / “Уваскрэснуць
мёртвыя, / і паўстануць перабываючыя ў магілах, / і усё на
зямлі жывучыя усьцешацца!”

Ты абнаўляеш народжаных на зямлі, Стваральнік, / Сам
зъявіўшыся створаным з праху, / і палатно і труна паказваюць,
Слова, / на звязаную з Табою таемніцу; / бо шаноўны сябра
рады уяўляе / задум Твайго Айца, / у Табе велічна
абнаўляючага мяне.

Съмерцю Ты зъмяняеш съмяротнае, / пахаваньнем -
тленнае; / бо Ты нязменным заходзіесься, як належыць Богу,
/ робячы несъмяротным тое, што прыняў: / бо ні цела Тваё не
убачыла тленыні, Уладар, / ні душа Твая ў адзе дзівосным
чынам не пакінутая.

Ад Бясплюбнай адбыўшыся і працты ў рэбры, / праз Яе,
Стваральнік мой, / Ты Евы здзейсніў аднаўленніе, / стаўши
новым Адамам, заснуўши звышнатуральна сном
жыватворным, / і жыцьцё абудзіўши ад сну і тленыні, / як
Усёмагутны.

Песня 6

Ірмас: Быў паланёны, але не утрыманы нетрамі кіта Ёна; /
бо носячы выяву Цябе, пацярпелага і пахаванью адданага, /
ён выйшаў з звера, як з палаца, / а да варты труны Твайго
заклікаў: / “выконваючыя мітусылівае і ілжывае, / Самую
Міласьць вы пакінулі!”

Ты забіты быў, але не падзяліўся, Слова, / з целам, да
якога прылучыўся; / бо хоць і разбурыўся Твой храм падчас
пакуты, / але і тады была адзіная Выява / Боскасці і цела
Твайго, / бо ў абодвух існасцях Ты заходзіесься, адзін Сын, /
Слова Боская, Бог і чалавек.

Съмяротна дзеля людзей, але не дзеля Бога, / было
падзенне Адама, / бо хоць і пацярпела існасць цела Твайго,
створаная з праху, / але нязменай засталася Боскасць, / а
тленнае Ты ў Сабе перамяніў у нятлення / і явіў крыніцу
нятленнага жыцьця уваскрэсеньнем.

Валадарыць пекла, але не вечна, / над родам чалавечым; /
бо Ты, Магутны, пакладзены ў труне, / жыватворчай
далоньню скасаваў засаўкі съмерці / і узвясьціў сядзячым
там ад стагодзьдзя праудзівае збавенне, / стаўши,
Выратавальнік, першынцам з мёртвых.

Кандак, тон 2

Бездань Паланіўши / ляжыць прад намі мёртвым, / і,
палатном са рахманаю абвінуты, / у магіле ляжыць як
съмяротны - Несъмяротны. / Жанчыны жа дашлі намашчыць
Яго міром, / плачу горка і заклікаючы: / “Гэтая сыбота -
усядбраслаўлённая, / тая, калі Христос заснуў, / каб на трэці
дзень уваскрэснуць”.

Ікас: Усё Утрымліваючы на Крыж быў узнясёны, / і
рыдае усё тварэнье, / бачачы Яго аголеным, віслым на
Дрэве; / сонца схавала промні, і зоркі пазбавіліся съятла; /
зямля жа ў вялікім страху пахінулася, / моры пабегла і
камяні распаліся, / а шматлікія магілы адкрыліся, / і паўсталі
цэлы съвітых мужоў. / Пекла унізе якоcha, а Жыды

задумваюць абгаварыць Хрыстова уваскрэсеньне, / але жанчыны заклікаюць: / “Гэтая сыбота - усядабраслаўлённая, / тая, калі Хрыстос заснуў, / каб на трэці дзень уваскрэснуць”.

Песня 7

Ірмас: Невымоўны цуд! / Вызваліўшы набожных юнакоў у печы ад полымя / у труне мёртвым, нежывым хаваеца, / да выратаванья нас, съпяваючых: / “Божа, Збавіцель, дабраслаўлёны Ты!”

Уражана ў сэрца пекла, / прыняўшае Працятага дзідай у рэбры, / і якоcha агнём боскім паглынаемае, / да выратаванья нас, съпяваючых: / “Божа, Збавіцель, дабраслаўлёны Ты!”

Багата труна! / Бо прыняўшы ў сябе / як бы заснуўшага Стваральніка, / яна паказаны боскай скарбніцай жыцьця, / да выратаванья нас, съпяваючых: / “Божа, Збавіцель, дабраслаўлёны Ты!”

Па закону съмяротных / пакладанью ў труну / падвяргаецца Жыцьцё усіх / і крыніцай уваскрэсеньня яе выяўляе, / да выратаванья нас, съпяваючых: / “Божа, Збавіцель, дабраслаўлёны Ты!”

Адзінай была ў адзе, / і ў труне, і ў Эдэме / Боскасць Хрыста, непадзельная з Айцом і Духам, / да выратаванья нас съпяваючых: / “Божа, Збавіцель, дабраслаўлёны Ты!”

Песня 8

Ірмас: Ашаламіся ў трапятаныні неба, / і ды патрасуцца падмуркі зямлі; / бо вось, да мёртвых прылічаеца / на вышынях Жывучы / і ў цеснай труне зъмяшчаеца; / Яго юнакі дабраслаўляйце, / съвтары апявайце, / людзі узьнімаеце ва усе стагодзьдзя.

Разбураны прычысты храм, / але з Сабою Ён аднаўляе распусную скінню, / бо да першага Адам другой, / на вышынях Жывучы, / сыйшоў нават да унутраных сховішчаў пекла: / Яго юнакі дабраслаўляйце, / съвтары апявайце, / людзі узьнімаеце ва усе стагодзьдзя.

Не хапіла адвагі ў вучняў, / але адрозніваеца

Арымафейнін Іосіф, / бо мёртвым і аголеным Усявышняга Бога бачачы, / ён просіць Яго і хавае, усклічучы: / “Яго юнакі дабраслаўляйце, / съвтары апявайце, / людзі узьнімаеце ва усе стагодзьдзя.”

О незвычайнія дзівосы! О дабрыня! / О невыказаное цярпеньне! / пад зямлёю добрахвотна запячатваеца / на вышынях Жывучы, / і Бог як ашуканец ілжыва вінаваціца: / Яго юнакі дабраслаўляйце, / съвтары апявайце, / людзі узьнімаеце ва усе стагодзьдзя.

Песня 9

Ірмас: Не рыдай над Мною, Маці, / бачачы ў труне Сына, / Якога без насенія зачала Ты ва улоньні, / бо Я уваскрэсну і буду услоўлены, / і узьнясу ў славе, як Бог, / няспынна з вераю і любоўю / Цябе узьвялічаючых.

Пры дзівосным Тваім нараджэнні / звышнатуральна пазьбегшы пакут, / Я была ўслаўлена, Сын безпачатковы; / цяпер жа бачачы Цябе, Божа Мой, нежывым, мёртвым, / Я мячом скрухі раздзіраюся страшна; / але уваскрэсні, каб Мне узьвялічыцца.

Зямля пакрывае Мяне па Маёй волі, / але трымцяць брамнікі пекла, / бачачы Мяне, Маці, / апранутага ў скрываўленую вопратку помсты, / бо ўразіўшы ворагаў на Крыжы, як Бог, / Я зноў уваскрэсну і узьвялічу Цябе.

Ды радуеца тварэніе, / ды веселяцца усё на зямлі народжаныя, / бо ў ненавіснага пекла аднятая здабыча; / хай жанчыны з водарамі Мяне сустракаюць; / Я пазбаўляю Адама і Еву са усім іх родам, / і ў трэці дзень уваскрэсну.

Экзапастыляр, тон 2

Святы Госпад Бог наш. (3)

Верш: Бо святы Госпад Бог наш.

Верш: Над усямі людзьмі Бог наш.

На “хваліце:” вершыры на 4

Тон 2

У гэты дзень утрымлівае труну / Трымаючы Сваёй рукой
усё тварэньне; / камэнь пакрывае / Пакрыўшага Сваёю
даблесцю нябёсы. / Жыцьцё сыпіць, і пекла трымціць, / і
Адам ад сувязі вызвалеца. / Слава задуму Твайму, / па якім
усё завяршыўшы, / Ты падараў нам вечны сыботні супакой -
/ усясьвятое Тваё уваскрэсеньне з мёртвых.

Што за гледзішча прад вачамі? / Што за цяперашні
спачынак? / Цар стагодзьдзяў, Сваёй пакутай усё
прадугледжанае завяршыўшы, / у труне бяздзейнічае, /
падаючы нам новы сыботні супакой. / Яму усклічам: /
“Паўстань, Божа, судзі зямлю, / бо Ты валадарыш у павекі,
меючы бязъмерна вялікую міласць!”

Прыйдзіце, убачым Жыцьцё наша, у труне ляжаче, / каб
ляжачых у магілах ажывіць. / Прыйдзіце, Таго, Хто ад Юды ў
гэты дзень сузіраючы съпячым, / па-прапоцку Яму усклічам: /
“Прылёгши, Ты заснуў як леў, / хто абудзіць Цябе, Цар? / Але
уваскрэсні Сваёю уладай, / добраахвотна аддаўшы Сябе за
нас, / Госпадзі, слава Табе!”

Тон 6

Папытаў Іосіф цела Ісуса, / і паклаў у новай сваёй магіле:
/ бо годна было Яму з труны, / выйсьці, як з шлюбнага палаца.
/ Зваяваўшы магутнасць съмерці, / і адчыніўшы людзям
браму рая, / Госпадзі, слава Табе!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Тон 6: Гэты дзень таямніча / правобразіў вялікі Майсей,
гаворачы: / “І дабраславіў Бог дзень сёмы”, / бо гэта -
дабраслаўленая сыбота. / Яна - спачынку дзень, / у які спачыў
ад усіх спраў Сваіх / Адзінародны Сын Божы. / Праз
добраахвотную съмерць плоццю супакоўшыся / і ізноў
вярнуўшыся да таго, чым быў праз уваскрэсеньне, / Ён
падараў нам вечнае жыцьцё, / як адзіны добры і
Чалавекалюбца.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Тон 2: Усядабраслаўленая Ты, Багародзіца Дзева, / бо
Увасобіўшыся ад Цябе пекла зваяваў, / Адам з яго вернуты, /
праклён пазбавіўся сілы, / Ева вызваленая, съмерць забітая / і
мы напоўніліся жыцьця. / Таму, съпяваючы, заклікаем: /
“Дабраслаўлены Хрыстос Бог, так дабраваліўшы, слава Табе!”

Усхваленне вялікае; пасля съпеву Трысвяціця
здзяйсняеца крыжсавы ход вакол храма з плашчаніцай і
Евангельлем.

Затым, стоячы каля Царской брамы,

Святар: Мудрасць! Станем набожна.

Трапар, тон 2

Высакародны Іосіф, / з дрэва зыняўшы прычыстае цела
Тваё, / чыстым палатном абвіўшы і памазаўшы пахамі / ў
магіле новай паклаў.

Трапар прароцтва, тон 2

Трымаючы канцы усяго сусвету, быць утрыманым
труной дабраваліў Ты, Хрысцце, каб ад паглынаньнем пеклам
выкупіць чалавечую існасць і, уваскросшы, ажывіць нас, як
Бог несьмяротны.

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

I, уваскросшы, ажывіць нас, як Бог несьмяротны.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў.

Трымаючы канцы усяго сусвету, быць утрыманым
труной дабраваліў Ты, Хрысцце, каб ад паглынаньнем пеклам
выкупіць чалавечую існасць і, уваскросшы, ажывіць нас, як
Бог несьмяротны.

Пракімен, тон 4

Паўстань жа на дапамогу нам, і дзеля ласкі Тваёй выратуй
нас.

Верш: Божа, мы чулі на вушы свае, бацькі нашыя нам
апавядалі.

Працтва Езекііля чытаньняю Езэк 37:1–14

Пракімен, тон 7

Паўстань, Госпадзе Божа, падай руку Тваю, не забудзь прыгнечаных.

Верш: Славіць буду Цябе, Госпадзе, усім сэрцам майм, абвяшчаць пра ўсе цуды Твае.

Пс 9:33, 2

Апостал: Кар., пац. 133, 206.

Алілуя, тон 5

Верш: Няхай паўстане Бог - і расьцеюща ворагі Ягоныя, і хай ад аблічча Ягонага ўцякуць Яго ненавісьнікі!

Верш: Як дым разьвейваецца, так іх разьвей; як топіцца воск ад вагню.

Верш: Так бязбожнікі прад абліччам Божым хай загінуць!, А праведнікі хай узрадуюцца і ўсьцешацца прад Богам.

Пс 67:2, 3а, 3б–4а

Евангельля: Мц., пац. 114

Потым екцыяньні: “Прамовім ад усёй душы:”; “Дапоўнім ранішнюю малітву нашу Госпаду:”. Далей усё як звычайна.

Водпуск

Дзеля нас, людзей, і дзеля нашага выратаванья страшныя пакуты, і Жыватворчы Крыж, і добрахвотнае пахаваньне па целе прыняць дабраваліўши Христос, праўдзівы Бог наш, малітвамі Усячыстай Сваёй Маці, святых сладкіх і усяхвальных Апосталаў, святых і справядлівых богабацькоў Якіма і Ганны і усіх святых, памілую і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбчы.

Затым адбываецца цалаваньня плашчаніцы, а калі няма плашчаніцы – цалуем абраз.

Вяршыра, тон 5

Прыйдзіце, уславім Іосіфа, навекі памятнага, / унаучы да Пілят прыйшоўшага і Жыцьцё усіх выпрасіўшага: / “Аддай

мне Гэтага Вандроўніка, / Які не мае, дзе галявы прыхіліць; / аддай мне Гэтага Вандроўніка, / Якога вучань падступны здрадзіў на съмерць; / аддай мне Гэтага Вандроўніка, / Якога Маці, бачачы віслым на Крыжы, / з рыданьнямі заклікала / і па-матчынаму усклікала: / “Нажаль Мне, Дзіцё Маё! Нажаль Мне, Свяতло Маё / і Жыцьцё Маё умілаваная! / Бо прадказанае ў храме Сімеонам у гэты дзень спраўдзілася: / Маё сэрца меч пранізаў, / але ў радасцьць аб уваскрэсеньні Тваім плач пераўтвары!” / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце. / Пакланяемся пакутам Тваім, Хрысьце, / і святыому уваскрэсеньню!

НА ВЯЛІКАЙ ВЯЧОРНЯЙ

На “Госпада клічу:” вершыры на 8

Тон 1

Вячэрнія нашы малітвы / прымі, Святы Госпад, / і падай нам прабачэнне грахоў, / бо Ты Адзіны, / падараўшы сусьевету уваскрэсеньне.

Аточыце, людзі, Сіён / і ахопіце яго / і ў ім ушануйце славу Уваскросшаму з мёртвых, / бо Ён - Бог наш, / збавіўшы нас ад беззаконья нашых.

Прыйдзіце, людзі, апянем і паклонімся Хрысту, / усладуяючи уваскрэсеньне Яго з мёртвых, / бо Ён - Бог наш, / ад спакушэння ворага збавіўши сусьевет.

Пакутай Тваім, Хрысьце, / ад запалу мы вызваліліся / і уваскрэсеньнем Тваім / ад згубы пазбавіліся. / Госпадзі, слава Табе!

Звышгоднага Яна Дамаскіна, тон 8

У гэты дзень пекла са стогнам якоча: / “Лепш было бы мне / калі бы я Нарадзіўшагася ад Марыі не прыняла, / бо Ён, прыйдучы да мяне, / магутнасць маю зынішчыў, / брамы мэдныя зынішчыў, / а душы, якімі валодаў я раней, / як Бог уваскресіў!” / Слава, Госпадзі, Крыжу Твайму і

уваскрэсеньню Твайму! (2)

У гэты дзень пекла са стогнам якоча: / “Зынішчана мая улада: / прыняў я Сымяротнага, як аднаго з памерлых, / але утрымліваць Яго зусім не магу / і страчу з Ім тых, над якімі валадарыў; / я меў мёртвых ад стагодзьдзя, / але вось, Ён абуджае усіх!” / Слава, Госпадзі, Крыжу Твайму і уваскрэсеньню Твайму!

У гэты дзень пекла са стогнам якоча: / “Загінула мая магутнасць; / Пастыр быў укрыжаваны і Адама уваскрэсіў; / тых, над якімі валадарыў, я пазбавіўся / і усіх выпусьціў, каго, адолеўши, паглынуў! / Спustoшыў магілы Укрыжаваны: / улада съмерці не мае сіл!” / Слава, Госпадзі, Крыжу Твайму і уваскрэсеньню Твайму!

Слава Айцу, і Сыну, і Святому Духу.

Тон 6: Гэты дзень таямніча / правобразіў вялікі Майсей, гаворачы: / “І дабраславіў Бог дзень сёмы”, / бо гэта - дабраслаўленая сыбота. / Яна - спачынку дзень, / у які спачыў ад усіх спраў Сваіх / Адзінародны Сын Божы. / Праз дабраахвотную съмерць плоцьцю супакоіўшыся / і ізноў вярнуўшыся да таго, чым быў праз уваскрэсеньне, / Ён падараў нам вечнае жыццё, / як адзіны добры і Чалавекалюбца.

Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.,

Тон 1: Сусветна хвалебную, / ад людзей адбыўшуюся і Уладара нарадзіўшую / апяем, - Марыю Дзеву, / нябесныя дзіверы, Бесцялесных песня і праваслаўных упрыгожваньне. / Бо зьявілася Яна небам і храмам Боскасці. / Яна, разбурыўши варожую перашкоду, / мір прынесла і адчыніла Царства. / Таму трymаочыся Яе, апоры нашай веры, / маem мы Абаронцам ад Яе народжанага Госпада. / Адважвайцесь жа, адважвайцесь, людзі Боскія, / бо Ён пераможа ворагаў, як Усемагутны.

Уваход з Евангельлям. “Святло радаснае:” Пракімена не сипяваem, але адразу:

Святар: Мудрасць.

Пачынаем чытаньня:

1. **Быцьця чытаньня. Быц 1:1–13**
2. **Прароцтва Ісаі чытаньня. Іс 60:1–16**
3. **Выходу чытаньня. Вых 12:1–11**
4. **Прароцтва Ёны чытаньня. Ён 1:1–16; 2:1–11; 3:1–10; 4:1–11**
5. **Ісуса сына Нава чытаньня. Іс Нав 5:10–15**
6. **Выходу чытаньня. Вых 13:20–15:1**

Песьня Маісея

Чыталынік: Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: Каня і верхаўца яго ўкінуў у мора. Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: Гасподзь цвярдыня мая і слава мая, Ён стаў мне ратункам. Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: Ён Бог мой, і праслаўлю Яго; Бог бацькі майго, і ўсхвалю Яго. Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: Гасподзь муж бітвы, Ягова імя Яму. Калясьніцы фараонавыя і войска ягонае ўкінуў Ён у мора. Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: І выбраныя ваеначальнікі Ягоныя патанулі ў Чэрмным моры. Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: Багны пакрылі іх: яны пайшлі ў глыбіню, як камень. Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: Правіца Твая, Госпадзе, праславілася сілаю. Засыпяваem Госпаду.

Хор: Бо славона Ён уславіўся.

Чыталынік: правіца Твая, Госпадзе, пабіла ворага,

велічнасцю славы Тваёй Ты скінуў тых, што паўсталі супроць Цябе. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Ты паслаў гнеў Твой, і ён папаліў іх, як салому, ад дыханьня Твайго цякучыя воды спыніліся съяною. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Застылі глыбіні ўсэрцы мора. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Вораг сказаў: паганю, даганю, падзялю здабычу; насыцца імі душа мая, агалю меч мой, зынішчыць іх рука мая. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Ты дыхнуў духам Тваім, і накрыла іх мора: яны апусьціліся, як волава, у вялікіх водах. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Хто, як Ты, Госпадзе, паміж багамі? Хто, як Ты, велічны съятасцю, срашны пахваламі, творца цудаў? Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Ты прасыцёр правіцу Тваю: паглынула іх зямля. Ты вёў міласцю Тваёю народ гэты, які Ты выбавіў. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Павёў сілаю Тваёю да съятой сялібы Тваёй. Пачулі народы і дрыжаць: жудасць ахапіла жыхароў Філістымскіх. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Тады сумеліся князі Эдэмавыя, дрыжаньне апанавала правадыроў Маавіцкіх, замаркоціся ўсе жыхары Ханаана. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Хай апануе іх страх і жудасць; ад велічы

мыщцы Тваёй хай анямеюць яны, як камень. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Пакуль праходзіць народ Твой, Госпадзе, пакуль праходзіць гэты народ, які Ты прыдбаў. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Увядзі яго і пасадзі яго на гары здабытку Твайго, на месцы, якое Ты зрабіў жытлом Сабе, Госпадзе, у съятыню, якую стварылі руки Твае, Уладыка?. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Гасподзь будзе панаваць вавекі і ў вечнасць. Калі ўвайшлі коні фараонавыя і зь верхаўцамі ягонымі ў мора, дык Гасподзь абярнуў на іх воды марскія. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: А сыны Ізраілевыя прайшлі па сухы сярод мора. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Слава Айцу, і Сыну, і Святыму Духу! Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чытальнік: Цяпер і заўёды, і на вякі вякоў. Засыпаем Госпаду.

Хор: Бо слáуна Ён уславіўся.

Чтец (съпявае): Бо слáуна Ён уславіўся.

Вых 15:1–15:19

7. Прароцства Сафона чытаньня. Саф 3:8–15

8. Трэйцяя кнігі Царстваў чытаньня. 3 Цар 17:8–24

9. Прароцства Ісаі чытаньня Іс 61:10–11; 62:1–5

10. Быцьця чытаньня. Быц 22:1–18

11. Прароцства Ісаі чытаньня. Іс 61:1–9

12. Чацьвёртай кнігі Царстваў чытаньня. 4 Цар 4:8–37

13. Прароцства Ісаі чытаньня. Іс 63:11–19; 64:1–5

14. Прапоцтва Ераміі чытаньня. Ер 31:31–34

15. Прапоцтва Даніла чытаньня. Дан 3:1:33 (1–56)

Песнь трох отроков

Чытальнік: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, усе справы Госпада

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, Анёлы Госпада.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, нябёсы Госпада

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, усе воды, што вышэй нябёсаў.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, усі сілы Госпада.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, сонца і месяц.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, зоркі нябёсныя.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, усялякі дождж і раса.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, усі вятры.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, вагонь і жар.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, холад і сыпёка.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, росы і завярухі.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, льёд і мароз.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, іняй і снягі.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, ночы і дні.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, съвет і цемра.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, маланкі і блокі.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Ды дабраслаўляе зямля.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, горы і пагоркі.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, усё узрастаючае на зямлі.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, крыніцы.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, мары і ракі.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, кіты і ўсё ў вадзе рухаючаеся.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, усі птушкі нябёсныя.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, зыверы і ўсё быдла.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, сыны чалавечыя.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Ды дабраслаўляе Ізраіль.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, съвятыя Госпада.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, слугі Госпада.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, духі і душы справядлівых.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, набожныя і пакорныя серцам.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, Ананія, Азарыя і Місаіл.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраслаўляйце, Апосталы, прарокі і мучаніка Госпада.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Дабраславім Айца, і Сына, і Святога Духа!

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Цяпер і заўсёды, і на вякі вякоў. Амін.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Чытальнік: Хвалім, дабраслаўляем, пакланяемся Госпаду.

Хор: Госпада, апявайце і ўздымайце Яго ва ўсе стагодзьдзя.

Дан 3:57–88

I пачынаеца Літургія сьвіц. Васіля Вялікага: Екцыяння малая, малітва Трысвяціця. Замест Трысвяціця съпяваем:

Колькі вас у Хрыста ні хрысьцілася, / у Хрыста вы усё апрануліся. Алілюя. (3)

Пракімен, тон 5

Хай паклоніцца Табе ўся зямля і съпявае Табе, хай съпявае імю Твайму, Усіявшні!

Верш: Клікніце Богу, уся зямля. Съпяваце славу імю Ягонаму; гонар славе Ягонай, хвала Яму

Пс 65:4, 1–2

Апостал: Рым., пач. 91

Замест Алілюя съпяваем псальму 81 з прысыпевам на тон 7²:

Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты спадкуеш усе народы!

Верш: Бог стаяў у гурце багоў; сярод багоў правіў суд.

Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты спадкуеш усе народы!

Верш: Даkulь будзеце вы судзіць несправядліва і патураць бязбожным?

² Пад час вышэйпададзенага съпеву, съвтар перапранаеца ў съветлыя рызы.

Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты спадкуеш усе народы!.

Верш: Чыненце суд беднаму і сіраце; прыгнечанаму і гаротнаму справядлівасць рабеце.

Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты спадкуеш усе народы!.

Верш: Вызываіяце беднага і ўбогага; вырывайце яго з рук бязбожнікаў.

Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты спадкуеш усе народы!.

Верш: Ня ведаюць, не разумеюць, у цемрадзі ходзяць; усе асновы зямлі хістаюцца.

Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты спадкуеш усе народы!.

Верш: Я сказаў: вы - багі, і сыны Ўсіявшняга - усе вы, але вы памраце, як людзі, і ўпадзяце, як кожны з князёў.

Паўстань, Божа, судзі зямлю, бо Ты спадкуеш усе народы!.

Евангельля: Мц., пач. 115

Замест Хэрувімскай песні:

Трапар, тон 8

Ды змоўкне усялякі чалавек, / і ды стаіць са страхам і трапятаньнем, / і ні аб чым зямным у сабе ды не падумвае, / бо Цар валадараў і Госпад пануючых / прыходзіць ахвяравацца і даць Сябе ў ежу верным. / Прад Ім ідуць палкі Анёлаў / са усякім іх кіраўніцтвам і уладай, / шматвокія Хэрувімы і шасьцікрылья Серафімы, / зачыняючы твары і съпяваючы песнью: / аліуя, аліуя, аліуя.

Замест “Годна:”

Ірмас: Не рыдай над Мною, Маці, / бачачы ў труне Сына, / Якога без насеньня зачала Ты ва улоныні, / бо Я уваскрэсну і буду усладлены, / і узнясусу ў славе, як Бог, / няспынна з вераю і любоюю / Цябе узвялічаючых.

Прычаснік, тон 4

Але быццам ад сну, абудзіўся Гасподзь, і ўваскрэс нас ратуючы нас. Алілюя. (3)

3 Пс 77:65A

Пасъля заамбонай малітвы съпяваем трапары Вялікай

сыботы; у гэтых час здзяйсьніе ў цэй час хлябоў і віна.

Дыякан: Госпаду памолімся.

Святар: Госпадзі Ісусе Хрысьце, Божа наш,
дабраславіўшы пяць хлябоў і пяць тысяч нагадаваўшы! Сам
дабраславі і гэтыя хлябы і віно, і памнож іх у градзе нашым,
(альбо: у сяле нашым, або: у святым манастыры гэтым) і ва
усім сусьвеце Тваім, і верных, смакуючых іх, асьвяці. Бо Ты
дабраслаўляеш і асьвячаеш усё, Хрысьце Божа наш, і Табе
славу узносім, з безпачатковым Тваім Айцом і усясьвятым і
добрый і жыватворчым Тваім Духам, цяпер і заўсёды, і на вякі
вякоў.

Хор: Амін.

Звычайнае заканчэння Літургіі

Водпуск Вялікай Сыботы

Христос, праўдзівы Бог наш, дзеля нас і дзеля нашага
выратаванья упакорыўшы Сябе і ў нашу галечу
апрануўшыся, і добраахвотна пакуты перацярпеўшы, і
съмерць спазнаўшы, і ў труну пакладзены Христос, праўдзівы
Бог наш, па малітвах Усячыстай Сваёй Маці, святых
слаўных і усяхвальных Апосталаў, святога айца нашага
Васіля Вялікага, архіяпіската Кесары Кападакійскай і усіх
святых, памілуе і выратуе нас, як добры і Чалавекалюбца.

ПАЎНОЧНІЦА

Звычайны пачатак. Канон Вялікай Сыботы. Ірмасы
двойчы, трапары на 12 з вершамі съпеваў. Катавасія – ірмас.
Пасля трэцій песні сядальны і Вялікай Сыботы. Пасля
шостай песні кандак і ікас Вялікай Сыботы. Пасля
дзвесятай песні Трысвяціца і Трапар, тон 2: “Калі сышоў
Ты да съмерці.” Екцыяння сугубая і водпуск.

ЗЬМЕСТ

Вялікі Панядзелак.....	3
Вялікі Аўторак.....	18
Вялікая Серада.....	30
Вялікі Чацьвер.....	45
Вялікая Пятніца.....	62
Вялікая Сыбота.....	125

